# REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2020/2100 AL COMISIEI

## din 15 decembrie 2020

## de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ([1]) (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 11 alineatul (2),

întrucât:

### 1. PROCEDURA

#### 1.1. Anchetele precedente și măsurile în vigoare

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 2022/95 al Consiliului ([2]) (denumit în continuare „ancheta inițială"), Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de nitrat de amoniu încadrat, la momentul intrării în vigoare a regulamentului la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90 și originar din Rusia (denumită în continuare „țara în cauză"). În urma unei anchete ulterioare, prin care s-a stabilit absorbția taxei, măsurile au fost modificate prin Regulamentul (CE) nr. 663/98 al Consiliului ([3]).

(2) În urma unei prime reexaminări în perspectiva expirării măsurilor și a unei prime reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 ([4]), Consiliul a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 658/2002 al Consiliului ([5]), o taxă antidumping definitivă de 47,07 EUR/tonă la importurile de nitrat de amoniu încadrat, la momentul intrării în vigoare a regulamentului, la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90 și originar din Rusia.

(3) Ulterior, a fost efectuată o reexaminare intermediară a definiției produsului în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 și, prin Regulamentul (CE) nr. 945/2005 al Consiliului ([6]), s-a instituit o taxă antidumping definitivă variind între 41,42 EUR/tonă și 47,07 EUR/tonă la importurile de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % din greutate, încadrat, la momentul intrării în vigoare a regulamentului, la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 91 și originar din Rusia.

(4) În urma unei a doua reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor și a unei a doua reexaminări intermediare parțiale în conformitate cu articolul 11 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96, Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 661/2008 al Consiliului ([7]), a menținut măsurile în vigoare. Taxa a rămas neschimbată, cu excepția grupului EuroChem, pentru care suma fixă a taxei a variat între 28,88 EUR/tonă și 32,82 EUR/tonă.

---

([1]) JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 2022/95 al Consiliului din 16 august 1995 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 198, 23.8.1995, p. 1).

([3]) Regulamentul (CE) nr. 663/98 al Consiliului din 23 martie 1998 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2022/95 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 93, 26.3.1998, p. 1).

([4]) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, 6.3.1996, p. 1). Regulament modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2238/2000 (JO L 257, 11.10.2000, p. 2).

([5]) Regulamentul (CE) nr. 658/2002 al Consiliului din 15 aprilie 2002 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 102, 18.4.2002, p. 1).

([6]) Regulamentul (CE) nr. 945/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 658/2002 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia și a Regulamentului (CE) nr. 132/2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar, printre altele, din Ucraina, în urma unei reexaminări intermediare parțiale în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO L 160, 23.6.2005, p. 1).

([7]) Regulamentul (CE) nr. 661/2008 al Consiliului din 8 iulie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) și a unei reexaminări parțiale intermediare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO L 185, 12.7.2008, p. 1).

(5) Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”), prin Decizia 2008/577/CE ([8]), a acceptat ofertele de angajament cu un plafon cantitativ din partea producătorilor ruși JSC Acron și JSC Dorogobuzh, membri ai Acron Holding Company, și din partea grupului EuroChem.

(6) Prin Hotărârea din 10 septembrie 2008 ([9]), interpretată prin Hotărârea din 9 iulie 2009 ([10]), Tribunalul a anulat Regulamentul (CE) nr. 945/2005 în măsura în care acesta privea JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (denumit în continuare „Kirovo”), parte din OJSC UCC UralChem (denumit în continuare „Uralchem”). Prin Regulamentul (CE) nr. 989/2009 al Consiliului ([11]), Consiliul a modificat în consecință Regulamentul (CE) nr. 661/2008. Prin urmare, pentru societatea Kirovo, la momentul intrării în vigoare a regulamentului (47,07 EUR/tonă), taxa antidumping se aplica numai importurilor de nitrat de amoniu care se încadrau la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90.

(7) Prin Decizia 2012/629/UE ([12]), Comisia și-a retras acceptarea angajamentului asumat de grupul EuroChem din cauza imposibilității respectării angajamentului.

(8) În urma unei a treia reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 ([13]), Comisia, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 al Comisiei ([14]), a menținut măsurile în vigoare. Ancheta respectivă este denumită în continuare „ultima reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor”.

(9) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/226 al Comisiei ([15]) de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 a abordat restructurarea Kirovo ca sucursală a Uralchem.

(10) Comisia, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/415 al Comisiei ([16]), și-a retras acceptarea angajamentului asumat de Acron Holding Company din cauza imposibilității respectării angajamentului.

(11) În urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722 ([17]), Comisia a modificat măsurile în vigoare. Ancheta respectivă este denumită în continuare „ultima reexaminare intermediară”. Pe această bază, valoarea fixă a taxelor în vigoare în prezent variază între 28,78 EUR/tonă și 32,71 EUR/tonă.

### 1.2. **Cererea de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor**

(12) În urma publicării unui aviz privind expirarea iminentă ([18]) a măsurilor antidumping în vigoare aplicabile importurilor de nitrat de amoniu originar din Rusia, Comisia a primit o cerere de reexaminare a măsurilor care urmează să expire, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

---

([8]) Decizia 2008/577/CE a Comisiei din 4 iulie 2008 de acceptare a angajamentului oferit în cadrul procedurii antidumping privind importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia și Ucraina, (JO L 185, 12.7.2008, p. 43).

([9]) Cauza T-348/05.

([10]) Cauza T-348/05 INTP.

([11]) Regulamentul (CE) nr. 989/2009 al Consiliului din 19 octombrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 661/2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 278, 23.10.2009, p. 1).

([12]) Decizia 2012/629/UE a Comisiei din 10 octombrie 2012 de modificare a Deciziei 2008/577/CE de acceptare a angajamentelor oferite în cadrul procedurii antidumping privind importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 277, 11.10.2012, p. 8).

([13]) Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, 22.12.2009, p. 51).

([14]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 al Comisiei din 23 septembrie 2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO L 280, 24.9.2014, p. 19).

([15]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/226 al Comisiei din 17 februarie 2016 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO L 41, 18.2.2016, p. 13).

([16]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/415 al Comisiei din 21 martie 2016 de retragere a acceptării angajamentului pentru doi producători-exportatori și de abrogare a Deciziei 2008/577/CE de acceptare a angajamentelor oferite în cadrul procedurii antidumping privind importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO L 75, 22.3.2016, p. 10).

([17]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722 al Comisiei din 14 noiembrie 2018 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de nitrat de amoniu originare din Rusia în urma unei reexaminări intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 287, 15.11.2018, p. 3).

([18]) JO C 53, 11.2.2019, p. 3.

(13) Cererea a fost introdusă la data de 21 iunie 2019 de către o asociație europeană a producătorilor de îngrășăminte, „Fertilizers Europe” (denumită în continuare „solicitantul” sau „FE”), în numele unor producători din Uniune reprezentând peste 25 % din producția de nitrat de amoniu a Uniunii.

(14) Cererea s-a bazat pe faptul că expirarea măsurilor ar determina probabil continuarea și/sau reapariția dumpingului prejudiciabil pentru industria din Uniune.

### 1.3. **Deschiderea**

(15) Întrucât a stabilit că există suficiente elemente de probă care să justifice deschiderea unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, la 23 septembrie 2019, Comisia a anunțat, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ([19]) (denumit în continuare „avizul de deschidere”), deschiderea unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

### 1.4. **Părțile interesate**

(16) În avizul de deschidere, Comisia a invitat părțile interesate să o contacteze pentru a participa la anchetă. În plus, Comisia a informat în mod explicit solicitanții, alți producători cunoscuți din Uniune, producătorii-exportatori, importatorii și utilizatorii din Uniune despre care se cunoaște că sunt părți vizate, precum și autoritățile ruse cu privire la deschiderea reexaminării, invitându-i să participe.

(17) Toate părțile interesate au avut posibilitatea de a-și prezenta observațiile cu privire la deschiderea anchetei și de a solicita o audiere pe lângă Comisie și/sau consilierul-auditor în cadrul procedurilor comerciale.

### 1.5. **Observații privind deschiderea anchetei**

(18) În urma deschiderii anchetei, asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia [denumită în continuare „RFPA” (*Russian Fertilisers Producers Association*)] a susținut că cererea nu a furnizat suficiente elemente de probă care să ateste că expirarea măsurilor antidumping privind nitratul de amoniu („NA”) din Rusia ar duce la continuarea sau reapariția probabilă a dumpingului sau a prejudiciului. Mai precis, RFPA a afirmat că, întrucât cererea de reexaminare inițială depusă la 21 iunie 2019 (denumită în continuare „cererea de reexaminare inițială”) nu a furnizat nicio dovadă de vânzări pe piața internă efectuate în afara operațiunilor comerciale normale, calculul marjei de dumping pe baza construcției valorii normale era ilegal. În continuare, RFPA a susținut că cererea de reexaminare din 21 iunie 2019 nu dispunea de nicio dovadă a existenței unui dumping pe baza comparației dintre prețurile actuale de pe piața internă cu prețurile de export și că solicitantul a adăugat astfel de elemente de probă doar în versiunea revizuită a cererii, pe baza unei scrisori de clarificare emisă de Comisie.

(19) Mai mult, RFPA a afirmat că calculele costurilor efectuate de solicitant s-au bazat pe un cost majorat al producției. Ea a afirmat, de asemenea, că calculele pentru o valoare normală construită au fost în mod evident eronate, fiind bazate pe informații nefiabile, incoerente pe plan intern și care nu mai sunt de actualitate, pe date neinteligibile și pe simplele estimări ale unui consultant, și că Comisia nu a efectuat o examinare atentă a acestor calcule.

(20) Comisia a deschis reexaminarea efectuată în perspectiva expirării măsurilor pe baza cererii de reexaminare astfel cum a fost prezentată inițial la 21 iunie 2019 și a completat-o în continuare cu informații suplimentare (denumite în mod colectiv „cererea de reexaminare consolidată”). Cererea de reexaminare consolidată, care constituie baza pentru deschiderea prezentei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, a fost introdusă în dosarul deschis și a fost pusă la dispoziția părților interesate pentru consultare. Astfel cum se menționează la punctul 4.1 din aviz, solicitantul a furnizat, în cererea sa de reexaminare, dovada unei valori normale bazate pe prețurile reale de pe piața internă și a construit, de asemenea, valoarea normală în cazul în care prețurile de pe piața internă nu ar fi considerate ca fiind fiabile și reflectând cursul normal al operațiunilor comerciale. Faptul că cererea inițială a fost completată cu valori normale estimate pe baza informațiilor disponibile privind prețurile reale de pe piața internă din țara în cauză nu este relevant întrucât Comisia a deschis reexaminarea efectuată în perspectiva expirării măsurilor pe baza cererii de reexaminare consolidate.

(21) Cu privire la lipsa de fiabilitate a datelor utilizate de solicitant în declarațiile sale, o cerere de reexaminare trebuie să conțină dovezi suficiente pentru a susține deschiderea reexaminării. Calitatea acestor dovezi va fi limitată, în mod necesar, de capacitatea solicitantului de a avea acces la informații fiabile, care în majoritatea cazurilor sunt confidențiale. Cu toate acestea, eventualele imprecizii din cererea solicitantului care au fost descoperite în cursul anchetei nu fac ca deschiderea acestei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor să fie ilegală, iar ancheta Comisiei în acest caz a confirmat, de fapt, că deschiderea procedurii a fost justificată.

([19]) Aviz de deschidere a unei reexaminări intermediare parțiale a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO C 318, 23.9.2019, p. 6).

(22) În urma comunicării constatărilor, RFPA ([20]) și-a reiterat argumentul potrivit căruia nu a fost depusă nicio cerere de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor care să îndeplinească cerințele de la articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază în termenul legal. Conform RFPA, cererea de reexaminare inițială constituie temeiul pentru deschiderea reexaminării efectuate în perspectiva expirării măsurilor și împotriva căreia trebuie evaluată cerința privind suficiența elementelor de probă. Acron și guvernul rus au furnizat argumente similare după comunicarea constatărilor finale. RFPA a afirmat, de asemenea, că, deși producătorii din Uniune ar fi putut clarifica dovezile furnizate în cererea de reexaminare inițială, ar trebui să nu se țină seama de elementele de probă complet noi privind probabilitatea dumpingului sau a prejudiciului depuse în afara limitei legale (adică cu 3 luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani). În acest context, RFPA a menționat, de asemenea, decizia Ombudsmanului European ([21]) privind o reexaminare anterioară efectuată în perspectiva expirării măsurilor, precum și recomandarea făcută Comisiei de către consilierului-auditor de a comunica cererea inițială de reexaminare în prezenta reexaminare.

(23) Comisia constată că RFPA nu a adus în discuție niciun argument nou. Prin urmare, Comisia reamintește poziția sa prezentată în considerentul 20 conform căreia prezenta reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor a fost deschisă pe baza cererii de reexaminare consolidate. Comisia consideră că cererea, în versiunea sa depusă în termenul de 3 luni, conținea suficiente elemente de probă care, sub rezerva clarificărilor oferite de solicitanți în urma procesului de deficiență pentru a completa cererea inițială, au justificat deschiderea reexaminării efectuate în perspectiva expirării măsurilor. Aceasta este în conformitate cu decizia Ombudsmanului conform căreia, în anumite părți relevante, afirmă:

„16. *Ombudsmanul este de acord că perioada de trei luni este stabilită din motive de facilitare a sarcinii administrative a Comisiei, care trebuie să evalueze informațiile furnizate de solicitanți înainte de a decide dacă ar trebui să deschidă o procedură de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor. În mod logic, verificările Comisiei în cursul acestui proces pot implica solicitarea de clarificări și chiar a unor informații suplimentare din partea solicitanților, conducând astfel la cereri de reexaminare consolidate.*

17. Totuși, aceste clarificări și informații suplimentare nu vor înlocui, ci vor completa conținutul cererii de reexaminare inițiale. În consecință, aceasta din urmă va fi în mod necesar utilizată de Comisie în sensul articolului 6 alineatul (7) din regulamentul de bază atunci când decide să deschidă o anchetă de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor. De fapt, Comisia pare să admită acest lucru atunci când afirmă, în aviz, că cererea de reexaminare, „împreună cu clarificările ulterioare prezentate ca o versiune consolidată a stat la baza... deschiderii anchetei."

(24) În plus, după comunicarea constatărilor definitive, RFPA și guvernul rus au pretins că faptul că cererea de reexaminare consolidată a stat la baza deschiderii anchetei nu era sprijinit de documentația anchetei.

(25) Cererea de reexaminare consolidată a fost inclusă în dosarul destinat consultării de către părțile interesate în etapa de deschidere a procedurii. Nu există nicio ambiguitate cu privire la faptul că reexaminarea efectuată în perspectiva expirării măsurilor a fost deschisă pe baza acestei cereri. Acest lucru poate fi confirmat prin interpretarea secțiunii 4.1 din avizul de deschidere, care se referă în mod clar la elementele de probă care decurg din cererea de reexaminare consolidată.

(26) Cu referire la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul de bază, RFPA a afirmat că Comisia nu a examinat exactitatea și caracterul adecvat al elementelor de probă furnizate de solicitant. În acest context, RFPA a remarcat, de asemenea, că atât cererea inițială, cât și cererea de reexaminare consolidată au presupus doar existența unei probabilități de continuare a dumpingului, în timp ce Comisia nu a făcut nicio constatare în ceea ce privește continuarea dumpingului.

(27) Comisia observă că argumentul se bazează pe o interpretare greșită a scopului unei cereri, pe de o parte, și a scopului anchetei de reexaminare, pe de altă parte. Scopul unei cereri este de a justifica deschiderea unei anchete de reexaminare efectuate în perspectiva expirării măsurilor pe baza elementelor de probă de care solicitantul dispune în mod rezonabil în ceea ce privește continuarea sau reapariția dumpingului prejudiciabil. Astfel cum s-a explicat mai sus, cererea conținea elemente de probă suficiente în acest sens. Pe de altă parte, scopul anchetei de reexaminare este de a stabili dacă expirarea măsurilor ar putea conduce la continuarea sau la reapariția dumpingului și a prejudiciului, pe baza informațiilor colectate de la diferitele părți interesate în cursul anchetei de reexaminare. Este perfect posibil în fapt și admisibil din punct de vedere legal ca elementele de probă de care dispune solicitantul să

([20]) Răspunsul la comunicarea constatărilor a fost depus în comun de RFPA, grupul Eurochem și grupul Uralchem.

([21]) Decizia Ombudsmanului European de închidere a anchetei în plângerea 577/2014/MDC referitoare la refuzul Comisiei Europene de a acorda accesul, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului, la o cerere de reexaminare în ceea ce privește expirarea taxelor antidumping pentru importurile de nitrat de amoniu originare din Rusia, punctul 14 (denumită în continuare „Decizia Ombudsmanului").

demonstreze o probabilitate a continuării dumpingului în timp ce ancheta va stabili, pe baza informațiilor colectate de la părțile interesate și verificate de acestea, că, de fapt, este probabilă reapariția dumpingului. În acest sens, la punctul 5 din avizul de deschidere se precizează că „întrucât a stabilit […] că există dovezi suficiente privind posibilitatea apariției dumpingului și a prejudiciului care să justifice deschiderea unei reexaminări în perspectiva expirării măsurilor, Comisia, prin prezentul aviz, deschide o reexaminare în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază". În avizul de deschidere se precizează, de asemenea, că „reexaminarea în perspectiva expirării măsurilor va stabili dacă expirarea măsurilor ar putea conduce la continuarea sau la reapariția dumpingului în ceea ce privește produsul care face obiectul reexaminării originar din țara în cauză, precum și la continuarea sau reapariția prejudiciului pentru industria din Uniune". Astfel, faptul de a avea dovezi care tind să demonstreze continuarea dumpingului este suficient pentru a declanșa o anchetă cu privire la posibilitatea continuării sau reapariției dumpingului. Prin urmare, se respinge acest argument.

(28) RFPA și Acron au susținut, în legătură cu raportul grupului special al OMC emis la 24 iulie 2020 ([22]) („raportul DS494"), că (i) precedenta reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor în acest caz nu ar fi trebuit să fie deschisă, datorită unei lipse de dovezi suficiente privind eventualitatea unui dumping și că, prin urmare, Comisia ar trebui să abroge măsurile antidumping privind nitratul de amoniu din Rusia și (ii) această reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor este afectată de aceleași erori ca reexaminarea precedentă și, prin urmare, nu ar fi trebuit să fie deschisă. În acest context, atât RFPA cât și Acron au făcut trimitere în mod repetat la cererea de reexaminare astfel cum a fost depusă la 21 iunie 2019 și la insuficiența elementelor de probă din aceasta. Afirmații similare au fost reiterate de RFPA și de producătorii-exportatori în urma comunicării constatărilor finale.

(29) Observațiile formulate de RFPA și Acron trebuie să fie respinse din următoarele motive. În primul rând, concluziile raportului DS494 fac obiectul procedurii de apel și, prin urmare, constatările grupului special nu sunt finale. În al doilea rând, astfel cum se prevede în considerentul 20, deschiderea prezentei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor nu se bazează doar pe informațiile primite în cererea de reexaminare inițială din 21 iunie 2019, ci și pe elementele de probă suplimentare furnizate de solicitant înainte de deschidere și incluse în cererea de reexaminare consolidată (conținând dovezi ale unei valori normale bazate pe prețurile interne reale precum și o valoare normală construită în cazul în care prețurile interne nu ar fi considerate drept fiabile).

(30) RFPA a susținut, de asemenea, că drepturile la apărare ale RFPA fuseseră încălcate din cauza refuzului Comisiei de a acorda acces la o versiune completă a anumitor anexe la cererea de reexaminare.

(31) Toate cererile de acces la dosar formulate în acest caz de către părțile interesate, inclusiv de RFPA, au fost examinate cu atenție. Comisia s-a asigurat că versiunile neconfidențiale revizuite și semnificative ale documentelor în litigiu, inclusiv anexele la cererea de reexaminare, au fost puse la dispoziția părților.

### 1.6. **Eșantionarea**

(32) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că ar putea constitui un eșantion de părți interesate, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază.

#### 1.6.1. *Eșantionarea producătorilor din Uniune*

(33) În avizul de deschidere, Comisia a afirmat că a selectat în mod provizoriu un eșantion de producători din Uniune. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat eșantionul pe baza celui mai mare volum reprezentativ de producție care putea face în mod rezonabil obiectul anchetei, ținând seama de timpul disponibil și având în vedere, de asemenea, localizarea geografică. Eșantionul a fost constituit din trei producători din Uniune. Producătorii din Uniune incluși în eșantion au reprezentat 40 % din volumele de producție ale societăților care s-au manifestat în cursul examinării reprezentativității și aproximativ 35 % din producția totală estimată a Uniunii. Comisia a invitat părțile interesate să formuleze observații în legătură cu eșantionul provizoriu.

(34) Unele părți interesate au prezentat observații cu privire la eșantionul provizoriu. Comisia a luat în considerare observațiile și, la 14 octombrie 2019, a explicat în nota adăugată dosarului deschis motivele pentru care observațiile respective nu au putut fi acceptate. În consecință, a fost menținut eșantionul original.

(35) Mai multe părți interesate au reiterat și au furnizat declarații suplimentare cu privire la eșantionul de producători din Uniune după termenul limită de prezentare a observațiilor și după ce observațiile lor inițiale au fost abordate în nota la dosarul deschis.

([22]) Litigiul DS494, UE – Metodologii de ajustare a costurilor II (Rusia).

(36) Două părți interesate și-au reiterat afirmația potrivit căreia eșantionul de producători din Uniune nu era reprezentativ și au solicitat excluderea a doi producători din Uniune pentru care s-a constatat existența unui prejudiciu în cadrul unei alte anchete privind amestecuri de uree și de nitrat de amoniu („cauza UAN") ([23]). Acestea au susținut că soluția de nitrat de amoniu era un produs semi-finit utilizat atât pentru nitratul de amoniu, cât și pentru UAN. Prin urmare, prejudiciul adus unui produs ar însemna în mod automat un prejudiciu pentru ambele produse. În plus, nitratul de amoniu este fabricat cu ajutorul aceloraşi echipamente; prin urmare, există un singur cost comun de producție. În consecință, dacă linia de producție a nitratului de amoniu este insuficient utilizată din cauza reducerii producției și a vânzărilor de uree și de nitrat de amoniu, costul fix mai mare va avea un impact asupra rentabilității nitratului de amoniu, atât pentru utilizarea captivă, cât și pentru utilizarea liberă. Ca atare, nu există niciun mijloc de a elimina un singur indicator microeconomic între nitratul de amoniu utilizat pe piața liberă și pe piața captivă.

(37) Comisia nu a fost de acord cu această afirmație. În toate anchetele, costurile sunt alocate numai pentru produsul care face obiectul anchetei. Într-adevăr, dacă nu ar exista niciun mijloc de a aloca în mod corect și rezonabil costul de producție al producătorilor integrați pe verticală, informațiile furnizate de oricare dintre acești producători ar fi puse sub semnul întrebării (inclusiv producătorii-exportatori din Rusia care au cooperat la această anchetă). Prin urmare, practica standard a Comisiei impune ca toți indicatorii economici să se refere în mod distinct la produsul în cauză, inclusiv indicatorul costului de producție. În consecință, atunci când a verificat respectivii producători din Uniune integrați pe verticală incluși în eșantion, Comisia s-a asigurat că exista o distincție clară în ceea ce privește costurile suportate pentru fiecare produs în cadrul acestor societăți. Prin urmare, argumentul părților a fost respins.

(38) Una dintre părțile interesate a pretins că producția atât de nitrat de amoniu și uree, cât și de nitrat de amoniu, nu este o practică comună în rândul producătorilor de nitrat de amoniu din Uniune. Acest fapt pune în pericol eșantionul și face ca acesta să fie nereprezentativ.

(39) Cei doi producători din Uniune incluși în eșantion sunt doi dintre cei mai mari trei producători de nitrat de amoniu din Uniune în ceea ce privește producția și volumul de vânzări raportate în cursul examinării reprezentativității. Acest fapt contrazice afirmația potrivit căreia producția, atât de nitrat de amoniu și uree, cât și de nitrat de amoniu, nu este o practică comună în rândul producătorilor de nitrat de amoniu din UE și nu ar fi reprezentativă sau tipică pentru industria din Uniune. Argumentul părții a fost respins.

1.6.2. *Eșantionarea importatorilor*

(40) Pentru a decide dacă eșantionarea este necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a solicitat tuturor importatorilor neafiliați să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere.

(41) Niciun importator nu s-a făcut cunoscut pentru a furniza informațiile solicitate în avizul de deschidere.

1.6.3. *Alcătuirea eșantionului de producători-exportatori*

(42) Având în vedere numărul aparent mare de producători-exportatori din Rusia, eșantionarea a fost prevăzută în avizul de deschidere.

(43) Pentru a decide dacă eșantionarea era necesară și, în caz afirmativ, pentru a selecta un eșantion, Comisia a cerut tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți din țara în cauză să furnizeze informațiile specificate în avizul de deschidere. Informațiile solicitate au inclus volumul și valoarea vânzărilor, volumul producției și capacitatea de producție. În plus, Comisia a solicitat Misiunii Rusiei pe lângă UE să identifice și/sau să contacteze alți producători-exportatori eventuali care ar putea fi interesați să participe la anchetă.

([23]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688 al Comisiei din 8 octombrie 2019 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite la importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu originare din Rusia, Trinidad și Tobago și Statele Unite ale Americii (JO L 258, 9.10.2019, p. 21).

(44) Opt producători-exportatori din țara în cauză, reprezentând în principal totalitatea producției de nitrat de amoniu din Rusia, au furnizat informațiile solicitate și au acceptat să fie incluși în eșantion. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază, Comisia a selectat un eșantion de trei producători-exportatori care ar fi putut face obiectul anchetei în mod rezonabil în intervalul de timp disponibil. Acești producători au fost cei mai mari producători, precum și cei mai mari exportatori din perioada anchetei de reexaminare (sau „PAR”).

(45) În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, au fost consultați cu privire la selectarea eșantionului toți producătorii-exportatori cunoscuți în cauză, precum și autoritățile din țara în cauză. Nu au fost formulate observații. Prin urmare, Comisia a decis să mențină eșantionul propus și toate părțile interesate au fost informate în consecință cu privire la eșantionul selectat în cele din urmă.

(46) Comisia a selectat pentru eșantion următorii trei producători-exportatori:

— Uralchem JSC (inclusiv uzinele Berezniki Azot și Kirovo-Chepetsk Chemical) (denumite în continuare „Uralchem”);

— Grupul EuroChem (societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”, societatea pe acțiuni „Azot”) (denumite în continuare „Eurochem”);

— Grupul Acron (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh) (denumite în continuare „Acron”).

(47) Eșantionul a reprezentat 65 % din producția rusă de nitrat de amoniu raportată în volum în cursul PAR, pe baza răspunsurilor la formularele de eșantionare. Eșantionul a inclus doi producători-exportatori, Acron și Eurochem, care, în cursul PAR, au avut vânzări la export către Uniune ale produsului care face obiectul reexaminării. Cea de-a treia societate inclusă în eșantion, Uralchem, a exportat către UE numai nitrat de amoniu produs de sucursala sa Kirovo și nu face obiectul măsurilor în curs de reexaminare, astfel cum se explică în considerentul 6.

### 1.7. **Chestionarele și vizitele de verificare**

(48) Comisia a trimis chestionare tuturor producătorilor din Uniune incluși în eșantion, tuturor producătorilor-exportatori incluși în eșantion și tuturor asociațiilor de utilizatori cunoscute care s-au manifestat după deschiderea anchetei.

(49) S-au primit răspunsuri la chestionar de la cei trei producători din Uniune incluși în eșantion, de la cei trei producători-exportatori incluși în eșantion și de la doi utilizatori ai produsului care face obiectul reexaminării.

(50) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru a determina, pe de o parte, probabilitatea continuării sau a reapariției dumpingului și a prejudiciului cauzat și, pe de altă parte, interesul Uniunii. S-au efectuat vizite de verificare, în conformitate cu articolul 16 din regulamentul de bază, la sediile următoarelor societăți/asociații:

(a) Producători din Uniune:

— AB Achema, Lituania

— Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A., Polonia

— Yara France S.A., Franța

— Asociația producătorilor din Uniune:

— Fertilizers Europe, Belgia.

(b) Producători-exportatori din Rusia:

— EuroChem Group AG [societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky „Azot” (Nevinka), societatea pe acțiuni „Azot” (NAK) și comerciantul național Eurochem Trading RUS LLC]

— Grupul Acron (PJSC Acron, PJSC Dorogobuzh, comercianții naționali – Agronovas).

(c) Comercianți afiliați producătorilor-exportatori:

— EuroChem Trading GmbH, Elveția și EuroChem Agro GmbH, Germania.

(51) Cu toate acestea, din cauza izbucnirii pandemiei de COVID-19 și a măsurilor luate în consecință pentru a face față epidemiei („Comunicarea privind COVID-19”), Comisia nu a fost în măsură să efectueze vizite de verificare la sediile tuturor producătorilor-exportatori și ale societăților afiliate acestora. În schimb, Comisia a efectuat verificări încrucișate la distanță (denumite în continuare „VID”-uri) ale informațiilor furnizate de către următoarele societăți prin videoconferință:

(a) Producători-exportatori din Rusia:

— Grupul Uralchem (inclusiv uzinele Berezniki Azot, Kirovo-Chepetsk Chemical și Uralchem Trading House LLC)

(b) Comercianți afiliați producătorilor-exportatori:

— Uralchem Trading SIA, Letonia

— Acron Switzerland AG, Elveția

(52) În plus față de VID-uri, Comisia a verificat încrucișat informațiile furnizate de producătorii-exportatori împreună cu plângerea și a verificat informațiile furnizate de industria din Uniune și de alte părți interesate.

### 1.8. **Perioada anchetei de reexaminare și perioada examinată**

(53) Ancheta privind continuarea sau reapariția dumpingului a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2018 și 30 iunie 2019 („perioada anchetei de reexaminare"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea probabilității unei continuări sau reapariții a prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și sfârșitul perioadei anchetei de reexaminare („perioada examinată").

## 2. **PRODUSUL CARE FACE OBIECTUL REEXAMINĂRII ȘI PRODUSUL SIMILAR**

### 2.1. **Produsul care face obiectul reexaminării**

(54) Produsul care face obiectul prezentei reexaminări este același cu cel din ultima reexaminare intermediară, și anume îngrășămintele solide cu un conținut de nitrat de amoniu de peste 80 % în greutate, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90, ex 3602 00 00, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20 (codurile TARIC 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10) și sunt originare din Rusia (denumite în continuare „produsul care face obiectul reexaminării").

(55) Nitratul de amoniu („NA") este un îngrășământ solid conținând azot folosit frecvent în agricultură, dar este utilizat, de asemenea, în scopuri industriale, cum ar fi producția de explozivi (de exemplu, este folosit în industria mineritului). NA, care este utilizat atât în agricultură, cât și în producția de explozivi, face obiectul măsurilor antidumping în vigoare. Ambele tipuri de NA au aceleași caracteristici tehnice și chimice, sunt ușor interschimbabile și sunt considerate a fi produsul care face obiectul reexaminării.

(56) Două părți interesate au susținut că definiția produsului din prezenta reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor și măsurile ar trebui reexaminate. Potrivit acestor părți, hotărârea Kirovo ([24]) a anulat Regulamentul (CE) nr. 945/2005 care a extins definiția produsului ([25]) în comparație cu ancheta inițială. Prin urmare, nu exista niciun temei legal pentru aplicarea în continuare a taxelor antidumping pentru aceste produse. În plus, deoarece nu s-a constatat niciun prejudiciu și niciun dumping pentru aceste produse suplimentare (denumite în mod colectiv „NA stabilizat"), nu a existat niciun motiv pentru a examina probabilitatea continuării sau reapariției dumpingului. Pentru NA stabilizat nu a fost constatat niciodată vreun prejudiciu sau vreun dumping, prin urmare dumpingul sau prejudiciul nu pot nici continua și nici reapărea. Aceștia au afirmat, de asemenea, că nu există suficiente elemente de probă pentru a efectua o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor în ceea ce privește importurile de NA stabilizat, în timp ce examinarea reprezentativității efectuată de Comisie și definiția industriei din Uniune nu au ținut cont de producătorii de NA stabilizat. În urma comunicării constatărilor, Acron a reiterat argumentul potrivit căruia definiția produsului care face obiectul reexaminării în perspectiva expirării măsurilor a fost ilegală în măsura în care aceasta a inclus amestecuri sau NA stabilizat.

(57) Hotărârea în cauză a anulat Regulamentul (CE) nr. 945/2005 numai în măsura în care acesta privea un producător-exportator rus, astfel cum a fost clarificat de către Tribunalul de Primă Instanță în Cauza T-348/05 INTP ([26]). Pentru toți ceilalți producători ruși, definiția aplicabilă a produsului rămâne cea specificată în Regulamentul (CE) nr. 945/2005. Afirmația părții este respinsă.

---

([24]) Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 septembrie 2008, Cauza T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Consiliu, EU:T:2008:327.

([25]) Inclusiv nitratul de amoniu la care se adăugau nutrienți din fosfor și/sau potasiu (așa-numitul nitrat de amoniu „impur" sau „stabilizat").

([26]) Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2009, Cauza T-348/05, INTP, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Consiliu EU:T:2009:261.

(58) În urma comunicării constatărilor, mai multe părți interesate ([27]) au reiterat afirmația conform căreia nu există niciun temei juridic pentru aplicarea de măsuri antidumping pentru NA stabilizat, întrucât, astfel cum a decis Tribunalul ([28]), acesta nu era considerat produs similar cu produsul anchetei inițiale.

(59) Astfel cum a clarificat Tribunalul de Primă Instanță în cauza T-348/05 INTP ([29]), Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 septembrie 2008, cauza T-348/05 viza doar un singur producător-exportator din Rusia („solicitantul"). Prin urmare, anularea regulamentului contestat de solicitant este limitată la solicitant. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(60) RFPA a susținut, de asemenea, că, în mod alternativ, evaluarea Comisiei a fost eronată, deoarece nu a reușit să ia în considerare NA stabilizat în analiza sa. Potrivit RFPA, includerea NA stabilizat în produsul care face obiectul reexaminării și produsul similar ar fi determinat Comisia să formuleze concluzii complet diferite cu privire la probabilitatea reapariției dumpingului și a prejudiciului.

(61) Se reamintește faptul că, în urma hotărârii pronunțate în cauza T-348/05, NA stabilizat, produs de sucursala Kirovo a Uralchem, nu este vizat de măsurile actuale și, prin urmare, nu a făcut parte din analiza Comisiei privind dumpingul și prejudiciul în cazul de față. În afară de produsul fabricat și exportat de Kirovo, analiza efectuată de Comisie în cazul de față a acoperit întregul produs care face obiectul reexaminării, astfel cum este definit în considerentul 54, care include NA stabilizat. Prin urmare, argumentul ridicat de RFPA a trebuit să fie respins.

(62) O altă parte interesată a susținut că cererea de reexaminare, pentru prima dată de-a lungul anilor de aplicare a taxelor, se referă la producătorii de NA de calitate industrială, iar producătorii de NA de calitate industrială din Uniune ar trebui să fi făcut parte din industria națională, care se presupune că a fost prejudiciată în cursul anchetei inițiale. Întrucât aceștia nu făceau parte din industria națională la vremea respectivă și, prin urmare, nu s-a constatat niciodată vreun prejudiciu pentru producătorii de NA de calitate industrială din Uniune. Nici NA de calitate industrială nu ar trebui să i se aplice vreo taxă antidumping. NA de calitate industrială ar trebui să fie, de asemenea, exclus din produsul care face obiectul reexaminării.

(63) Această afirmație este neîntemeiată. În măsura în care corespunde definiției produsului care face obiectul reexaminării, nitratul de amoniu utilizat în scopuri industriale și, prin urmare, industria care îl produce, au făcut întotdeauna obiectul anchetelor și măsurilor. Faptul că tipurile de produs pot avea utilizări finale diferite nu este relevant atât timp cât produsul este încă definit ca „produsul care face obiectul reexaminării". Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

### 2.2. **Produsul similar**

(64) Ancheta a arătat faptul că următoarele produse au aceleași caracteristici fizice și tehnice de bază, precum și aceleași utilizări de bază:

— produsul care face obiectul reexaminării;

— produsul fabricat și vândut pe piața internă din Rusia;

— produsul fabricat și vândut în Uniune de către industria Uniunii.

(65) Comisia a decis că aceste produse sunt produse similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

## 3. **PROBABILITATEA UNEI CONTINUĂRI SAU A UNEI REAPARIȚII A DUMPINGULUI**

### 3.1. **Observații preliminare**

(66) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă expirarea măsurilor existente ar avea ca efect probabil o continuare sau o reapariție a dumpingului.

---

([27]) Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot", societatea pe acțiuni „Azot"), Uralchem JSC, PJSC Acron și societățile sale afiliate.

([28]) Hotărârea din 10 septembrie 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Consiliul Uniunii Europene, T-348/05, EU:T:2008:327, punctul 64.

([29]) Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 9 iulie 2009, cauza T-348/05, INTP, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Consiliul, EU:T:2009:261, punctul 8.

3.2. **Probabilitatea continuării dumpingului**

(67) În ceea ce privește exporturile Uniunii, în cursul PAR, producătorii-exportatori incluși în eșantion au vândut doar volume nesemnificative clienților din Uniune. De fapt, astfel cum se menționează în considerentul 47, doar Acron și Eurochem au realizat vânzări la export către Uniune în cursul PAR. Aceste vânzări au fost efectuate fie direct, fie prin intermediul unor comercianți afiliați stabiliți în Elveția și în Uniune. Cel de-al treilea producător inclus în eșantion, Uralchem, a exportat în Uniune doar NA stabilizat, produs de filiala sa Kirovo, care nu face obiectul măsurilor actuale.

(68) În termen de volume concrete, potrivit datelor raportate de Uralchem și în conformitate cu informațiile extrase din baza de date constituită în temeiul articolului 14 alineatul (6) ([30]), majoritatea importurilor în Uniune din Rusia în cursul PAR, care se ridică la [50 000-100 000] de tone, a fost constituită din NA stabilizat, care nu face obiectul taxelor antidumping din UE.

(69) Astfel, importurile totale ale produsului vizat de măsurile antidumping (și de această reexaminare) s-au ridicat la [38 000-43 000] de tone în cursul perioadei anchetei de reexaminare, ceea ce corespunde unui consum al Uniunii de [0,4-0,8 %] și unei producții de NA a Rusiei de [0,3-0,5 %] în cursul PAR. Mai mult, aceste vânzări au fost limitate la un număr mic de clienți din statele baltice, Finlanda și Suedia.

(70) Aceste constatări au avut la bază datele verificate furnizate de producătorii-exportatori incluși în eșantion și extrasul din baza de date constituită în temeiul articolului 14 alineatul (6) și sunt coerente cu afirmația RFPA, potrivit căreia importurile de NA din Rusia au scăzut la niveluri neglijabile.

(71) Drept rezultat, vânzările la export ale Rusiei către Uniune nu au fost considerate a fi reprezentative pentru prețul (și cantitățile) la care producătorii-exportatori ar vinde produsul care face obiectul reexaminării către Uniune în absența oricăror măsuri. În aceste circumstanțe, se consideră că vânzările Uniunii în cursul PAR nu puteau fi utilizate pentru a stabili probabilitatea continuării dumpingului în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor antidumping.

(72) Ca răspuns la comunicarea constatărilor, RFPA și Eurochem au afirmat, cu privire la articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, că, având în vedere că structura vânzărilor din Rusia nu s-a modificat, ar fi trebuit utilizată aceeași metodologie pentru a stabili nivelul taxei în cadrul ultimei reexaminări intermediare ([31]) (și anume, pe baza vânzărilor la export de NA stabilizat ale Kirovo către Uniune), în scopul determinării probabilității continuării dumpingului în acest caz. În aceeași ordine de idei, Uralchem a susținut că, dacă Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722 a considerat NA stabilizat produs de Kirovo ca fiind singurul și cel mai bun element de probă disponibil pentru a stabili nivelul taxei pentru Rusia în ansamblu, Comisia era obligată să facă același lucru în cazul de față, în conformitate cu articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază. Uralchem a elaborat în continuare o analiză separată a dumpingului, limitată la vânzările sale de NA stabilizat.

(73) Comisia observă că aceste afirmații pleacă de la o premisă greșită, deoarece Comisia nu a utilizat prețul de export al NA stabilizat produs de Kirovo pentru a stabili nivelul măsurilor din ultima reexaminare intermediară. În ambele cazuri, exporturile către țări terțe au constituit baza constatărilor Comisiei. Cu toate acestea, în cadrul reexaminării intermediare, în absența datelor disponibile ale unor vânzări din Rusia pe piața UE care puteau fi utilizate și din cauza necesității de a calcula o marjă de prejudiciu pe baza vânzărilor către Uniune, s-a constatat că vânzările de NA stabilizat ale Kirovo către Uniune au fost cel mai bun substituent disponibil pentru a efectua un calcul al comparării prețurilor care ar putea fi utilizat pentru stabilirea noului nivel al taxei. În plus, pentru a face această înlocuire comparabilă cu vânzările ruse către UE care puteau fi utilizate, prețurile NA stabilizat produs de Kirovo au fost ajustate pentru a calcula subcotarea prețurilor de vânzare și a prețurilor indicative. Acest lucru nu este necesar în cadrul unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor unde evaluarea probabilității reapariției dumpingului se poate baza doar pe tranzacții efective către țări terțe. Comisia remarcă, de asemenea, că metodologia aplicată în cadrul acestei reexaminări a urmat aceeași metodologie de utilizare a exporturilor către țări terțe în cadrul evaluării probabilității de reapariție a dumpingului care a fost aplicată în cadrul ultimei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor. Astfel, Comisia a respectat pe deplin articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază. Prin urmare, afirmațiile respective au fost respinse.

(74) Acron și Eurochem au precizat, ca răspuns la comunicarea constatărilor, că, în cursul PAR, vânzările sale către Uniune au fost stabile, la prețuri reprezentative și în cantități suficiente pentru a permite o analiză a dumpingului și că nu există nicio constatare a dumpingului.

([30]) Statistici lunare privind importurile bazate pe datele reale furnizate de autoritățile vamale din statele membre în temeiul articolului 14 alineatul (6) din regulamentul de bază.

([31]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722.

(75) Această afirmație ar trebui să fie respinsă. Astfel cum se menționează în considerentul 67, producătorii-exportatori incluși în eșantion au vândut doar volume nesemnificative clienților din Uniune. Prin urmare, vânzările la export ale Rusiei către Uniune nu au fost considerate reprezentative și, prin urmare, nu au putut fi utilizate pentru a evalua dacă dumpingul ar putea continua, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor (a se vedea considerentele 69 și 71 și pentru mai multe detalii).

### 3.3. **Probabilitatea de reapariție a dumpingului**

(76) Având în vedere cele menționate în considerentele 67-71, Comisia a analizat dacă există elemente de probă privind probabilitatea reapariției dumpingului în cazul expirării măsurilor. Comisia a analizat următorii factori: prețul de export pentru vânzările din Rusia către alte destinații, capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia în ansamblu și atractivitatea pieței Uniunii și a altor piețe din țări terțe.

#### 3.3.1. *Exporturile către țări terțe*

(77) Toți producătorii-exportatori cooperanți au exportat cantități semnificative către țări terțe și au furnizat informații detaliate despre aceste exporturi. În absența unor volume de export reprezentative către Uniune, au fost luate în considerare exporturile către alte țări terțe pentru a analiza probabilitatea reapariției dumpingului în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.

(78) Comisia a constatat că, în cursul PAR, producătorii-exportatori incluși în eșantion au vândut aproape 50 % ([32]) din volumul lor total al vânzărilor către piețe din țări terțe. Peste 70 % din aceste vânzări către piețe din țări terțe au fost destinate în principal Americii Latine (Brazilia, Peru, Columbia, Ecuador), dar și unor țări precum Statele Unite, Kazahstan, Maroc, Azerbaidjan și Zimbabwe. Volumele exporturilor către alte țări terțe au fost foarte scăzute.

(79) A fost efectuată o analiză care compară prețurile reale de pe piața internă cu vânzările către țări terțe pe o bază franco fabrică. În urma comparației, Comisia a stabilit în mod individual pentru toți cei trei producători-exportatori incluși în eșantion că prețul de export mediu ponderat franco fabrică pe piețele principale din țările terțe în cursul PAR a fost mai mic decât prețul mediu ponderat franco fabrică efectiv plătit sau de plătit pe piața internă în cursul PAR.

(80) Constatările de mai sus s-au bazat pe datele verificate furnizate de producătorii-exportatori incluși în eșantion, care reprezentau aproximativ 80 % din exporturile totale rusești de NA către țări terțe. În consecință, nu a fost necesar ca Comisia să recurgă la statistici privind exporturile.

(81) În ansamblu, în cursul PAR, prețul de export franco fabrică mediu al celor trei producători-exportatori incluși în eșantion către țările terțe a fost de 133 EUR/tonă, în timp ce prețul franco fabrică mediu practicat pe piața internă a fost de 145 EUR/tonă. Prin urmare, s-a considerat că este probabil ca, în cazul în care măsurile actuale ar fi abrogate, producătorii-exportatori ruși să vândă către Uniune la prețuri de dumping.

(82) Cu privire la prețurile interne din Rusia, FE a susținut că există o situație specială a pieței în ceea ce privește stabilirea prețurilor NA pe piața internă din Rusia, din cauza intervenției statului sub forma unor restricții de preț. Prin urmare, potrivit FE, prețurile de pe piața internă ale NA nu erau adecvate pentru a fi utilizate în cadrul prezentei proceduri. În urma comunicării constatărilor, FE și-a reiterat convingerea că există o intervenție a statului, caracterizată în principal prin constrângeri privind prețurile în Rusia. În acest sens, FE a făcut referire la numeroase surse și documente întocmite de diverse autorități, cum ar fi liste de prețuri, acorduri, foi de parcurs și informări furnizate de funcționari publici. Cu toate acestea, documentele prezentate de FE au fost datate în afara PAR și/sau FE nu a reușit să explice relevanța și efectele unor astfel de dovezi privind vânzările interne ale producătorilor-exportatori și caracterul adecvat al utilizării acestora în cadrul acestor proceduri. În orice caz, relevanța documentelor respective în contextul acestor proceduri este discutabilă. Odată ce, astfel cum s-a menționat în considerentul 81, Comisia a stabilit probabilitatea reapariției dumpingului în UE, nivelul specific ridicat sau foarte ridicat al dumpingului nu ar schimba această concluzie (a se vedea, de asemenea, considerentul 85 asupra acestui punct). Astfel, argumentele FE au fost respinse.

(83) În urma comunicării constatărilor, FE a susținut că Brazilia a fost exemplul cel mai reprezentativ al dumpingului rusesc, pe baza rapoartelor statistice publice de export și a rapoartelor naționale independente locale.

([32]) Aceasta exclude vânzările de nitrat de amoniu stabilizat produs de sucursala Kirovo a Uralchem, care nu fac obiectul unei taxe antidumping.

(84) Constatările Comisiei se bazează pe date specifice societății și pe datele verificate furnizate de producătorii-exportatori incluși în eșantion, care au fost considerate mai precise și mai fiabile decât statisticile publice agregate. În plus, Comisia a efectuat o analiză a prețurilor exporturilor către o serie de piețe din țări terțe considerate reprezentative pentru vânzările totale către țări terțe pentru fiecare dintre producătorii incluși în eșantion (a se vedea considerentul 78). O evaluare a vânzărilor către numeroase țări terțe a fost considerată mai reprezentativă decât o evaluare a datelor pentru o singură țară.

(85) În plus, ca răspuns la comunicarea constatărilor, FE a observat că, în cadrul evaluării dumpingului, Comisia nu a abordat situația particulară a pieței de gaze din Rusia.

(86) Astfel cum se explică în considerentele 77-81, Comisia nu a efectuat un calcul al dumpingului în prezenta reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor. Prin urmare, Comisia nu a considerat necesar să evalueze fiabilitatea costurilor de producție (inclusiv costurile cu gazele).

(87) Ca răspuns la comunicarea constatărilor, RFPA și Acron au susținut că Comisia nu a efectuat un calcul al marjei de dumping, încălcând astfel articolul 11 alineatul (9) și articolul 2 din regulamentul de bază, care mandatează utilizarea unei metodologii standard pentru a stabili existența dumpingului în contextul reexaminărilor efectuate în perspectiva expirării măsurilor. Acron și Eurochem au afirmat, de asemenea, că Comisia nu a dezvăluit niciun calcul al dumpingului în cadrul prezentei anchete, încălcând astfel drepturile lor la apărare. În opinia lor, este, de asemenea, neclar de ce Comisia a comparat prețul franco fabrică practicat pe piața internă cu prețul de export franco fabrică către țări terțe fără a efectua, în realitate, un calcul al dumpingului.

(88) Comisia nu a calculat dumpingul pe baza importurilor în UE în cursul PAR deoarece a constatat că volumul total al exporturilor Rusiei către Uniune ale produsului care face obiectul reexaminării nu a fost reprezentativ. Prin urmare, acest volum nu a fost o bază fiabilă pentru calcularea dumpingului. Prin urmare, Comisia nu a putut avea o constatare concludentă a dumpingului în UE în cursul PAR și, în schimb, a evaluat probabilitatea reapariției dumpingului pe baza exporturilor Rusiei de NA către piețele terțe. Se face trimitere, de asemenea, la considerentul 81 pentru concluziile la care a ajuns Comisia în urma comparației menționate a prețurilor.

(89) În ceea ce privește articolul 11 alineatul (9) și articolul 2 din regulamentul de bază, astfel cum s-a subliniat în considerentul 73, Comisia a utilizat aceeași metodologie în cadrul ultimei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor. Comisia face trimitere la punctul 3.1.1 din ultimul regulament de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor ([33]), în care a evaluat, în totalitate, exporturile Rusiei către alte destinații în cadrul analizei sale privind probabilitatea reapariției dumpingului. Prin urmare, nu a existat doar o încălcare a articolului 2 din regulamentul de bază, ci și o încălcare a articolului 11 alineatul (9).

(90) În cele din urmă, în ceea ce privește drepturile procedurale, Comisia a comunicat toate faptele și cifrele esențiale care stau la baza comparației efectuate, respectând, în același timp, dreptul la apărare al părților. Comisia chiar a furnizat părților comunicări suplimentare ale constatărilor sale (la 30 septembrie și la 21 octombrie 2020) pentru a clarifica mai în detaliu și pentru a se asigura că părțile interesate au înțeles corect calculele Comisiei. Prin urmare, aceste argumente au trebuit să fie respinse.

(91) În urma comunicării constatărilor finale, Acron a susținut că dreptul său la apărare a fost încălcat, întrucât Comisia a colectat mai multe informații decât era necesar pentru evaluarea sa, în special în absența calculului dumpingului. În primul rând, Acron nu a explicat modul în care acest fapt ar fi încălcat dreptul său la apărare. În al doilea rând, chiar dacă Comisia ar fi dispus de toate datele pentru a efectua calculul dumpingului, după ce a concluzionat că volumele de export erau prea mici și, prin urmare, nu erau reprezentative pentru efectuarea calculului dumpingului, Comisia nu avea nicio obligație în acest sens.

(92) În plus, potrivit RFPA și Eurochem, Comisia nu a reușit nici să realizeze o comparație simplă a prețurilor franco fabrică. Acestea au susținut că Comisia a ajuns la constatarea dumpingului ajustând prețul de export al producătorilor ruși prin scăderea procentelor excesive și eronate ale costurilor VAG & și ale marjelor de profit teoretic. În plus, conform RFPA, în măsura în care Comisia nu a efectuat calculul marjei de dumping, articolul 2 din regulamentul de bază nu se aplică. Uralchem și Eurochem au afirmat, de asemenea, că, în cazul în care Comisia își menține decizia de deducere a costurilor VAG și a profitului teoretic ale comercianților săi din prețul de export, ar trebui să se aplice o ajustare similară prețului de vânzare de pe piața internă practicat de comerciantul intern.

([33]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014.

(93) Comisia nu a înregistrat nicio constatare a dumpingului în UE în cursul PAR și nu a efectuat un calcul al dumpingului în acest sens. Contrar celor afirmate de RFPA, Comisia a efectuat o comparație între prețurile franco fabrică pe plan intern și prețurile de export ale Rusiei către piețele terțe. Deși este adevărat că articolul 2 din regulamentul de bază se aplică calculelor privind dumpingul, Comisia nu este de acord cu afirmația părților interesate că ar fi împiedicată să aplice aceste dispoziții prin analogie atunci când efectuează o comparație a prețurilor pe baza prețurilor din țări terțe. Pentru a realiza o comparație echitabilă și obiectivă, Comisia a decis să facă, printre altele, ajustări în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (10) litera (i) din regulamentul de bază. Ajustări similare nu au fost aplicate prețului de vânzare pe piața internă prin intermediul unui comerciant intern, întrucât comercianții de pe piața internă au servit, în esență, ca agent de vânzare internă a entităților producătoare. Prin urmare, în scopul comparării prețurilor, nu era justificată nicio ajustare a costurilor VAG și a profitului pentru vânzările pe piața internă.

(94) Ca răspuns la comunicarea constatărilor, Acron a observat că deducerea profitului și a costurilor VAG pentru comerciantul lor afiliat era în mod vădit eronată într-o comparație a prețurilor care avea ca scop calculul subcotării.

(95) În primul rând, Acron pare să confunde problema calculării subcotării prețurilor și a comparației prețurilor efectuată în scopul analizării probabilității reapariției dumpingului. În al doilea rând, astfel cum se explică în comunicarea specifică societății și în considerentul 93, ajustările efectuate pentru importatorii/comercianții afiliați au fost efectuate cu scopul de a asigura o comparație echitabilă a prețurilor, în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (9) și, respectiv, ale articolului 2 alineatul (10) litera (i).

(96) În conformitate cu Uralchem și Eurochem, Comisia nu a justificat în mod suficient ajustarea la prețul de export în temeiul articolului 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. Uralchem și Eurochem au susținut în continuare, în răspunsul lor la comunicarea constatărilor, că o deducere de 4 % a marjei de profit teoretic se îndepărta de metodologia utilizată în cazul reexaminării intermediare R674, unde a fost dedusă o marjă de profit teoretic de 2,4 % și că o astfel de deducere nu era, prin urmare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (9). Acron a susținut, de asemenea, că profitul teoretic pentru un comerciant de pe o piață de mărfuri este o primă clar exagerată și că nu ar fi trebuit să fie dedus deloc.

(97) În cazul de față și în conformitate cu comunicarea specifică societăților, ajustarea a fost efectuată pentru costurile VAG (inclusiv marja de profit) ale comercianților Uralchem și Eurochem, în temeiul articolului 2 alineatul (10) litera (i), întrucât funcțiile acestor comercianți erau similare cu cele ale unui agent. Comercianții promovează și vând în afara Rusiei NA fabricat de către fabricile producătorilor, iar entitățile sunt desemnate drept comerciant în organigrama grupului de producători-exportatori. Prin urmare, comercianții desfășoară în mod clar activități în numele și în interesul Uralchem și a grupului Eurochem și ajustarea a fost, prin urmare, justificată.

(98) În ceea ce privește profitul noțional dedus efectiv din prețurile de export, având în vedere lipsa de cooperare din partea importatorilor neafiliați în prezenta anchetă, Comisia a utilizat marja de profit a unui importator neafiliat dintr-o anchetă mai recentă cu privire la un îngrășământ pe bază de azot similar, UAN, de 4 % ([34]). Contrar celor susținute de părți, Comisia nu a săvârșit o eroare în utilizarea unui procent de 4 % ca marjă de profit teoretic în această reexaminare, în loc de 2,4 %. De fapt, metodologia utilizată de Comisie a fost exact aceeași în ambele reexaminări: având în vedere că nu a existat cooperare din partea importatorilor neafiliați, Comisia a utilizat marja de profit constatată pentru importatorii neafiliați într-o cauză actuală privind un alt produs chimic. Prin urmare, utilizarea profitului de 4 % a fost în conformitate cu articolul 11 alineatul (9) din regulamentul de bază, care impune utilizarea aceleiași metode, nu a aceleiași rentabilități (depășite).

(99) Unele părți interesate au susținut că Comisia ar fi trebuit să utilizeze cursurile de schimb lunare în locul unei medii a PAR atunci când efectuează comparația prețurilor și/sau când prețurile au fost comparate în funcție de tipul de produs.

(100) Comisia a analizat aceste afirmații și a constatat o diferență de preț similară, chiar dacă cursurile de schimb lunare ar fi fost utilizate și chiar dacă comparația ar fi fost efectuată în funcție de tipul de produs. În plus, toate tipurile de produse au fost luate în considerare pentru comparația prețurilor și, chiar dacă comparația nu a fost efectuată în mod specific pentru fiecare tip de produs, aproape toate vânzările către țări terțe erau dintr-un singur tip de produs.

([34]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688, considerentul 56.

(101) Eurochem a prezentat mai multe cereri referitoare la calculele sale individuale privind prețurile de vânzare de pe piața internă, referitoare la deducerea costurilor de credit și la calcularea certificatelor de emisii ale instalațiilor. În plus, Eurochem a prezentat mai multe argumente referitoare la calculele sale individuale privind prețurile de vânzare la export, referitoare la presupusele calcule eronate ale cheltuielilor de transport. Aceste afirmații au fost respinse. Din motive de confidențialitate, mai multe detalii privind raționamentul Comisiei au fost furnizate într-un document separat numai societății.

3.3.2. *Capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia*

(102) Pentru a stabili capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia, Comisia a utilizat date verificate de la societățile incluse în eșantion și date raportate ca răspuns la formularele de eșantionare pentru toți ceilalți exportatori ruși. În plus, capacitatea neutilizată totală a Kirovo a fost inclusă în calculul capacității neutilizate, întrucât capacitatea neutilizată de alte tipuri de nitrat de amoniu care sunt excluse în prezent de la aplicarea măsurilor antidumping poate fi utilizată foarte ușor pentru producția de nitrat de amoniu, încadrat în prezent la codurile NC 3102 30 90 și 3102 40 90.

(103) În conformitate cu anchetele anterioare, cel mai mare volum real de producție constatat în perioada luată în considerare a fost luat ca bază de calcul a capacității societăților incluse în eșantion, exceptând cazul în care capacitatea instalată a fost mai mare decât producția efectivă.

(104) Ca urmare a verificărilor și a VID-urilor producătorilor incluși în eșantion, datele au fost ajustate pentru grupul Acron. Ajustarea a rezultat din faptul că producția și capacitatea turnurilor de formare a peleților, principalul blocaj în producția de NA solid (iar nu producția și capacitatea legate de un produs intermediar) sunt decisive pentru determinarea capacității de producție și a capacității neutilizate în acest caz.

(105) Comisia a constatat că capacitatea de producție din Rusia în PAR s-a ridicat la peste 10,5 milioane de tone, cu o capacitate neutilizată de 440 000 de tone. Această ultimă cifră reprezintă peste 6 % din consumul Uniunii de aproximativ 6,9 milioane de tone în total. Constatările din acest caz au fost coerente cu ultima reexaminare intermediară, în care capacitatea de producție din Rusia a fost stabilită la aproximativ 11 milioane de tone, cu o capacitate neutilizată de 600 000 de tone.

(106) În plus, trebuie remarcat că capacitatea de producție de NA din Rusia a crescut în continuare cu aproximativ 400 000 de tone suplimentare după PAR, ca urmare a unei modernizări a echipamentelor de producție de către unii dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion.

(107) Prin urmare, există o capacitate neutilizată în Rusia, iar capacitatea de producție a producătorilor-exportatori ruși a crescut în continuare după PAR. Dacă aceste capacități ar fi direcționate integral către piața Uniunii, volume suplimentare semnificative ar fi exportate către Uniune.

(108) Ca răspuns la comunicarea constatărilor, FE a contestat constatările Comisiei cu privire la producția și capacitatea neutilizată din Rusia. FE a susținut că capacitatea de producție a producătorilor ruși de NA a fost de peste 11,7 milioane de tone, iar capacitatea neutilizată din Rusia a fost de 1,6 milioane de tone. Afirmația FE s-a bazat pe estimările unui expert. Pe de altă parte, constatările Comisiei se bazează pe cifrele prezentate Comisiei direct de producătorii ruși, care reprezintă totalitatea producției ruse de nitrat de amoniu. În plus, aceste cifre au fost verificate pentru trei producători majori. Prin urmare, estimările FE nu pot fi acceptate ca fiind mai fiabile decât cele stabilite de Comisie.

(109) În urma comunicării constatărilor, Acron și guvernul rus au contestat metoda utilizată de Comisie pentru calcularea gradului de utilizare a capacității de producție. Aceste părți interesate au susținut că, în cazul instalațiilor care produc atât UAN cât și NA, disponibilitatea NA topit este un blocaj și o reținere, iar rata de utilizare a capacității ar trebui să fie calculată pe această bază sau pe baza producției efective de NA, dar nu pe baza capacității de formare a peletelor, care nu poate fi utilizată pur și simplu în absența materiei prime (adică NA topit) pentru producția de NA.

(110) Argumentul menționat, care pare să fi fost invocat anterior, este eronat și trebuie respins din aceleași motive ca și în reexaminarea anterioară efectuată în perspectiva expirării măsurilor ([35]). În primul rând, capacitatea turnurilor de formare a peletelor constituie principalul blocaj în producția de nitrat de amoniu, astfel cum se menționează în considerentul 104. În al doilea rând, având în vedere posibilitatea de a schimba cu ușurință utilizarea NA topit de la

([35]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014, considerentul 82.

UAN la producția de NA, presupusa indisponibilitate a NA topit nu poate afecta calculul capacității de producție totale și a gradului de utilizare a capacității pentru produsul care face obiectul reexaminării. Alocarea NA topit pentru producerea de UAN și de NA este o decizie internă a societății care nu poate fi inclusă în nicio considerație obiectivă în calcularea capacității de producție de NA.

(111) Ca răspuns la comunicarea constatărilor, RFPA a afirmat că Comisia nu a luat în considerare faptul că, în perioada dintre 2017 și PAR, capacitatea de producție a Rusiei a scăzut cu 500 000 de tone. În plus, conform RFPA, Comisia nu a fost în măsură să aprecieze că dimensiunea și cota presupuselor capacități neutilizate din Rusia, ca procent din consumul de NA al Uniunii, a scăzut în mod constant în ultimii cinci ani. În cele din urmă, RFPA a afirmat că presupusa creștere a capacităților de producție ale Rusiei cu 400 000 de tone după PAR ar trebui, de asemenea, să fie privită din perspectiva unei creșteri semnificative a consumului intern de NA în Rusia în 2019, comparativ cu 2018.

(112) Importanța capacităților neutilizate existente nu este afectată ca atare de o reducere a capacității de producție. Observațiile RFPA ignoră, de asemenea, faptul că, după PAR, capacitatea de producție a producătorilor ruși a crescut din nou la aproape 11 milioane de tone. În plus, deși capacitățile neutilizate din PAR ar fi scăzut în perioada recentă, ele rămân totuși importante, în special atunci când sunt luate în considerare împreună cu capacitățile de producție nou create. În ceea ce privește presupusa creștere a consumului intern de NA în 2019 în comparație cu 2018, chiar dacă cifrele furnizate de RFPA ar fi acceptate la valoarea nominală, acestea ar arăta că creșterea producției de NA din Rusia în 2019 (comparativ cu 2018) a depășit creșterea consumului intern în aceeași perioadă și, prin urmare, că exporturile rămân importante pentru industria rusă de nitrat de amoniu.

(113) RFPA a afirmat, de asemenea, că Comisia a supraestimat în mod semnificativ volumele capacităților din Rusia care ar putea fi exportate în Uniune.

(114) Afirmația RFPA nu este susținută de niciun element de probă plauzibil (a se vedea, de asemenea, considerentele 166-167) în acest context. În continuare, se reamintește faptul că Comisia a analizat probabilitatea reapariției dumpingului în cadrul acestei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor. Analiza prezentată la punctul 3.3.3 demonstrează că destinația tuturor sau a majorității capacităților neutilizate ale producătorilor ruși reprezintă o amenințare plauzibilă, care s-ar putea materializa, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor.

(115) În plus, RFPA a afirmat că dreptul la apărare al RFPA a fost încălcat de Comisie prin faptul că nu a dezvăluit argumentul care stă la baza constatării în ceea ce privește producția și capacitatea neutilizată din Rusia. RFPA a susținut, de asemenea, că presupusa creștere a capacității nu a fost justificată de Comisie.

(116) În primul rând, comunicarea constatărilor finale a specificat sursa datelor utilizate de Comisie, precum și baza de calcul a Comisiei. În plus, în cazul în care s-au efectuat ajustări ale producției/capacității în raport cu calculele și estimările întreprinderii, s-a oferit o justificare corespunzătoare (a se vedea considerentele 102-104 și 106 și pentru mai multe detalii). În plus, pentru fiecare producător inclus în eșantion, a fost furnizată o informare specifică cu o explicație detaliată cu privire la modul în care producția și capacitatea neutilizată au fost determinate în cursul PAR, precum și după PAR. Având în vedere caracterul confidențial al informațiilor specifice societății privind producția și capacitatea producătorilor individuali, divulgarea generală a unor astfel de informații nu a fost posibilă.

(117) În orice caz, concluziile formulate de Comisie în prezentul regulament se bazează pe considerații care au fost comunicate în mod corespunzător părților interesate, iar dreptul lor la apărare a fost respectat în totalitate. Prin urmare, afirmația RFPA trebuie să fie respinsă.

3.3.3. *Atractivitatea pieței Uniunii*

(118) Consumul din Uniune a rămas semnificativ de ridicat, iar piața Uniunii este printre cele mai atractive piețe pentru Rusia în termeni de dimensiune, potențial și proximitate geografică cu Rusia.

(119) Ancheta a arătat că producătorii-exportatori ruși au elaborat capacități logistice și de comercializare considerabile care ar facilita accesul lor la operațiunile de vânzare a NA pe piața Uniunii. De exemplu, Uralchem și Eurochem dețin entități comerciale afiliate stabilite în Uniune (în Letonia și, respectiv, Germania) iar Acron și Eurochem au, de,

asemenea, comercianți afiliați înregistrați în Elveția. În plus, Acron este afiliat cu un operator de terminal portuar în Estonia, o societate denumită AS DBT ([36]), în timp ce Uralchem deține instalația Riga Fertilizer Terminal LLC împreună cu portul comercial Riga ([37]).

(120) În plus, țări precum Ucraina (reprezentând 7 % din consumul global de NA în 2016 ([38])), Australia și India ([39]) au impus măsuri de protecție comercială pentru NA din Rusia. Contrar celor susținute de industria rusă, până în prezent, Ucraina nu a înlăturat taxele antidumping la importurile de NA din Rusia. Aceste măsuri din alte piețe potențiale de export cresc și mai mult atractivitatea Uniunii și ar stimula producătorii-exportatori ruși să își direcționeze exporturile către Uniune, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor antidumping din UE.

(121) RFPA a afirmat că exporturile de NA din Rusia nu s-au confruntat cu restricții majore pe piețele de export esențiale. De asemenea, acesta a afirmat că, spre deosebire de reexaminarea anterioară efectuată în perspectiva expirării măsurilor ([40]), cererea suplimentară actuală de nitrat de amoniu în țările terțe a fost un factor important de diferențiere.

(122) Astfel cum s-a menționat anterior, măsuri antidumping (sau alte măsuri care limitează comerțul) privind importurile de NA din Rusia sunt în vigoare în Ucraina, Australia și India, ceea ce face ca aceste piețe să fie mai puțin atractive pentru exportatorii ruși. Mai mult, spre deosebire de cele susținute de RFPA cu privire la cererea suplimentară de NA în legătură cu reexaminarea anterioară în perspectiva expirării măsurilor, constatările Comisiei pentru PAR precum și analiza sa prospectivă sunt comparabile cu constatările Comisiei din 2014, în special în ceea ce privește piețele mari precum China și SUA. Mai precis, s-a constatat că exporturile rusești de NA către China în PAR au fost practic inexistente ([41]). În ceea ce privește SUA, deși în august 2016 acestea au înlăturat măsurile lor antidumping privind NA din Rusia, boom-ul gazelor de șist din țară a dus la dezvoltarea capacităților producătorilor de fertilizatori pe bază de azot din SUA ([42]).

(123) Mai mult, RFPA a afirmat că, din 2019 până în 2025 consumul de NA va crește în mod semnificativ în Eurasia, America Latină, Africa și Asia. Potrivit RFPA, o astfel de creștere a consumului de aproape 2,5 milioane de tone ([43]) poate absorbi cu ușurință orice capacitate suplimentară neutilizată care ar putea exista în Rusia. RFPA a susținut în continuare că piața rusă de NA este la fel de mare ca cea a Uniunii și continuă să crească. În plus de aceasta, potrivit RFPA, piețele asiatice în ansamblu au depășit cu mult consumul de NA din Europa.

(124) În primul rând, creșterea preconizată a consumului de NA în alte regiuni din lume nu înseamnă că piața Uniunii nu va rămâne atractivă sau chiar mai atractivă decât piețele respective. Mai mult, spre deosebire de afirmațiile RFPA, consumul de NA din Rusia pare să fi scăzut mai degrabă decât să fi crescut (a se vedea considerentul 130 pentru detalii suplimentare).

(125) În al doilea rând, chiar dacă creșterea preconizată s-a materializat (ceea ce este departe de a fi sigur), aceasta ar privi în principal regiunile în care producătorii-exportatori ruși nu sunt activi sau sunt activi doar marginal (Africa, Asia, Oceania, America de Nord, Orientul Mijlociu) ([44]). În plus, nu există indicații cu privire la dosarul care sugerează că producătorii ruși de NA și-ar schimba în mod radical preferințele în materie de export într-un viitor previzibil.

(126) În al treilea rând, în ceea ce privește America Latină, principalul obiectiv teritorial al exporturilor rusești de NA (reprezentând aproximativ jumătate din exporturile rusești de NA), creșterea preconizată ar fi depășită de creșterea verificată a capacității de producție a Rusiei după PAR. Mai mult, această creștere se adaugă unei capacități neutilizate de 440 000 de tone. În plus, dat fiind că producătorii-exportatori ruși sunt în concurență cu alți producători, cu sediul în America Latină sau în alte părți ale lumii, este puțin probabil ca creșterea consumului de NA din America Latină să fie absorbită integral sau chiar în mare parte doar de către producătorii de NA din Rusia.

([36]) https://www.acron.ru/en/the-geography-of-business/as-dbt/
([37]) https://www.uralchem.com/about/assets/4644/
([38]) Sursă: IFA, 2016 (a se vedea anexa XXIX la cererea de reexaminare).
([39]) A se vedea rapoartele de țară semestriale din 2019 pe site-ul internet al OMChttps://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm
([40]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014, considerentul 154.
([41]) https://www.ceicdata.com/en/china/petrochemical-trade-fertilizer-quantity/cn-import-ammonium-nitrate (consultat la 10 iulie 2020).
([42]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722, considerentul 76.
([43]) Sursă: Fertecon (a se vedea observațiile RFPA din 30 octombrie 2019, p. 18)
([44]) A se vedea anexa 26 la cererea de reexaminare – Exporturile și importurile de nitrat de amoniu din Rusia la nivel mondial.

(127) În ultimul rând, Eurasia, pentru care se preconizează o creștere suplimentară a consumului de NA până în 2025, acoperă în special Ucraina ([45]), unul dintre cei ai mari consumatori de NA la nivel mondial, reprezentând 7 % din consumul mondial ([46]). Totuși, astfel cum s-a arătat mai sus, din cauza măsurilor ucrainene împotriva exporturilor de NA din Rusia, o creștere a consumului de NA în Eurasia are doar o relevanță relativă pentru producătorii ruși. În lumina celor de mai sus, argumentul RFPA trebuie respins.

(128) În continuare, RFPA a susținut că industria rusă nu este o" industrie de export", întrucât peste jumătate din NA este actualmente consumat pe plan intern iar importanța exporturilor pentru industria de NA din Rusia este în scădere.

(129) Ca o observație preliminară, afirmația RFPA pare contradictorie propriului său argument, potrivit căruia creșterea preconizată a consumului în afara Rusiei ar putea absorbi cu ușurință orice capacitate neutilizată pe care producătorii ruși de NA ar putea să o dețină. În orice caz, Foaia de parcurs pentru dezvoltarea producției de îngrășăminte minerale pentru perioada de până în 2025 („Foaia de parcurs privind îngrășămintele") adoptată de guvernul rus ([47]) sugerează că rata exporturilor de îngrășăminte azotate (inclusiv NA) este prevăzută să crească cu 2 % în 2025 în comparație cu 2016. Acest obiectiv trebuie privit, de asemenea, în contextul unei pierderi sau al unei reduceri cel puțin semnificative a cotei de piață a producătorilor-exportatori ruși pe piața europeană a soluțiilor de uree și nitrat de amoniu (un alt îngrășământ pe bază de azot), ca rezultat al instituirii de măsuri antidumping de către Comisie în octombrie 2019 ([48]). În plus, comparația proporției exporturilor din producția totală rusă de NA între PAR și perioada ultimei reexaminări în vederea expirării măsurilor ([49]) arată niveluri stabile de aproximativ 40 % care, în PAR erau echivalente cu aproape 50 % din consumul Uniunii. Prin urmare, chiar dacă rata exporturilor oscilează cu moderație în sus, în jos sau rămâne stabilă, există un risc concret de redirecționare a unor volume semnificative de NA către piața Uniunii în absența măsurilor, în special având în vedere atractivitatea generală a pieței Uniunii pentru producătorii ruși de NA.

(130) În legătură cu consumul intern de NA din Rusia, pe baza ultimei reexaminări intermediare ([50]), acesta a atins 7 milioane de tone în 2016, în creștere față de 5,5 milioane de tone în 2014. În plus, ca parte din aceleași proceduri, RFPA a susținut că în 2017, consumul general intern de îngrășăminte pe bază de azot a crescut în continuare cu 8,7 % și că în Rusia, se preconiza o creștere ușoară a consumului până în 2030. Totuși, pe baza datelor verificate precum și a răspunsurilor cu privire la eșantionare, Comisia a stabilit un consum intern de NA de 5,8 milioane de tone pentru PAR. Această estimare corespunde pe larg cifrei raportate de RFPA pentru PAR (5,9 milioane de tone).

(131) Prin urmare, consumul intern de NA a scăzut în pofida creșterii preconizate, ceea ce pare să stimuleze, de asemenea, producătorii-exportatori să caute oportunități de vânzare către destinații de export precum piața Uniunii.

(132) Concluzia privind limitările cererii interne de NA este susținută, de asemenea, de Foaia de parcurs privind îngrășămintele. Potrivit Foii de parcurs privind îngrășămintele, evoluția pieței îngrășămintelor minerale din Rusia (care include NA) până în 2025 va fi limitată de nivelul scăzut al cererii efective din partea producătorilor agricoli și de lipsa obiceiului de a utiliza îngrășăminte minerale.

(133) RFPA a susținut că cererea de NA din Rusia (care exclude NA stabilizat) a atins 6,3 milioane de tone în 2019 (după PAR) și că expedierile de NA pe piața internă ar continua să crească în 2020.

(134) Astfel cum s-a menționat mai sus, pe baza informațiilor furnizate de producătorii de NA ruși pentru PAR, consumul intern (inclusiv pentru NA stabilizat) nu a depășit 5,86 milioane de tone. Acesta, comparat cu consumul intern de NA din Rusia, stabilit la 7 milioane de tone pentru 2016, indică o scădere, mai degrabă decât o creștere a consumului intern. Indiferent de aceasta și chiar dacă cererea internă ar urma să crească într-un ritm sugerat de RFPA, creșterea anuală ar corespunde aproximativ creșterii capacității de producție a NA după PAR. Mai mult, o tendință constantă și ascendentă a cererii interne nu este garantată (în special în lumina proiecțiilor întocmite în Foaia de parcurs privind îngrășămintele) și, spre deosebire de capacitățile rusești stabilite, este pur ipotetică. În plus,

([45]) A se vedeahttps://www.oecd.org/eurasia/countries/
([46]) Sursă: IFA, 2016 (a se vedea anexa 29 la cererea de reexaminare)
([47]) Ordinul guvernului nr. 532 din 29 martie 2018 prezentat ca anexa 28 la cererea de reexaminare.
([48]) Producătorii-exportatori ruși de UAN (care includ Acron și Eurochem) au exportat 613 491 de tone de UAN în perioada 1 iulie 2017-30 iunie 2018. Este probabil ca măsurile antidumping privind importurile de UAN din Rusia să ducă la o presiune sporită asupra producătorilor ruși de a exporta alte îngrășăminte pe bază de azot (inclusiv NA) pentru a realiza creșterea preconizată de 2 % a exporturilor.
([49]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014, în special considerentele 72 și 96.
([50]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722.

RFPA și-a motivat afirmația privind cererea internă în creștere făcând referire la o creștere a vânzărilor interne ale unui singur producător. Modelul observat în vânzările interne în trecut ale unui singur producător nu este în mod necesar reprezentativ pentru tendința la nivel de industrie și nici nu indică performanța viitoare a întregii industrii. În concluzie, viitoarea cerere internă de NA nu va absorbi, foarte probabil, capacitățile rusești existente.

(135) RFPA a susținut, de asemenea, faptul că în cadrul reexaminării intermediare anterioare, s-a concluzionat că foaia de parcurs privind îngrășămintele „nu indică în mod direct o creștere a capacității de producție a NA” ([51]).

(136) Deși Foaia de parcurs privind îngrășămintele ar putea avea un caracter general fără să includă vreo informație specifică NA, ea confirmă limitele existente ale cererii interne de îngrășăminte minerale și orientarea industriei de îngrășăminte pe bază de azot (ceea ce include producătorii de NA) către exporturi, elemente relevante în contextul acestui caz și care coroborează constatările Comisiei.

(137) Piața Uniunii rămâne atractivă pentru producătorii-exportatori ruși de NA și în ceea ce privește prețurile. În cursul PAR, nivelul prețurilor din Uniune a fost mai mare decât în țările terțe mari importatoare aprovizionate în prezent de către Rusia. Mai precis, în cursul PAR, prețul de export franco fabrică mediu (133 EUR/tonă) către țări terțe al celor trei producători-exportatori incluși în eșantion a fost cu 39 % mai mic decât prețul franco fabrică mediu practicat de producătorii din Uniune incluși în eșantion (219 EUR/tonă) (a se vedea tabelul 8).

(138) Drept rezultat, producătorii-exportatori au un stimulent pentru a reorienta către Uniune cel puțin o parte din volumele lor de export actuale către țările terțe (care au ajuns la aproximativ 3,4 milioane de tone de NA în PAR, ceea ce este echivalent cu aproape 50 % din consumul Uniunii).

(139) RFPA a afirmat că scăderea volumului exporturilor rusești de NA către Uniune ca urmare a reducerii taxei antidumping în 2018 a oferit cea mai bună dovadă că nu ar avea loc nicio creștere a importurilor în cazul în care măsurile ar fi abrogate.

(140) Importurile limitate de NA din Rusia sunt rezultatul unor măsuri eficace puse în aplicare și nu indică în niciun caz comportamentul viitor al producătorilor ruși de NA în absența unor astfel de măsuri. Astfel, Comisia și-a menținut concluziile privind atractivitatea pieței Uniunii.

(141) În urma comunicării constatărilor, RFPA a afirmat că existența unor entități comerciale în Uniune nu a făcut ca piața Uniunii să fie mai atractivă în comparație cu alte piețe în care producătorii ruși au deja angajamente și infrastructuri semnificative pentru NA în mod specific.

(142) În primul rând, prezența entităților comerciale în Uniune sau în apropierea Uniunii ar facilita fluxurile comerciale de NA către Uniune. În al doilea rând, producătorii ruși dețin, de asemenea, capacități logistice dezvoltate în statele baltice (a se vedea considerentul 119). În al treilea rând, RFPA nu a reușit să justifice modul în care angajamentele pe termen lung ale destinațiilor de export, altele decât Uniunea, ar afecta capacitatea producătorilor ruși de a pătrunde pe piața Uniunii și în ce măsură producătorii ruși ar fi descurajați să transfere vânzările de NA în Uniune în absența măsurilor. În plus, nu este plauzibil ca rețeaua de distribuție pe care producătorii ruși au creat-o, de exemplu în America Latină, să fie dedicată exclusiv NA (și nu altor îngrășăminte sau altor substanțe chimice). În plus, achiziționarea de active de producție și/sau societăți în afara Rusiei de către producătorii ruși nu are legătură cu problema atractivității pieței Uniunii pentru producătorii ruși de NA.

(143) În ceea ce privește măsurile de apărare comercială în vigoare în țările terțe și, în special, în Ucraina, RFPA și guvernul rus au prezentat, în urma comunicării constatărilor, faptul că măsurile antidumping împotriva importurilor de NA din Rusia au încetat la 23 septembrie 2020. De asemenea, Acron a observat faptul că Ucraina a pus capăt recent măsurilor privind NA din Rusia și, prin urmare, că producătorii ruși pot vinde NA către piața ucraineană.

([51]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722, considerentul 139.

(144) În pofida eliminării măsurilor antidumping, Ucraina a introdus o interdicție generală asupra importurilor anumitor categorii de produse din Rusia, inclusiv ale produsului care face obiectul reexaminării, de la 1 iulie 2019 ([52]). În plus, în Ucraina există sancțiuni specifice împotriva anumitor persoane și entități din Federația Rusă, inclusiv împotriva tuturor celor trei producători exportatori de NA incluși în eșantion ([53]).

(145) Ca răspuns la comunicarea constatărilor, RFPA a afirmat că informații factuale suplimentare (menționate în considerentul 144 de mai sus) au fost incluse de către Comisie în dosarul neconfidențial după termenul de 5 zile prevăzut la punctul 8 din avizul de deschidere. Prin urmare, potrivit RFPA, Comisia nu a acționat în mod imparțial sau echitabil și, prin urmare, a acționat într-un mod incompatibil cu drepturile RFPA, EuroChem și Uralchem, în special în ceea ce privește buna administrare. RFPA a adăugat, de asemenea, că această nerespectare nu a putut fi remediată printr-o simplă comunicare suplimentară, pentru care părțile interesate au primit doar o zi pentru a-și prezenta observațiile.

(146) În primul rând, afirmația se bazează pe o înțelegere greșită a avizului de deschidere. Punctul 8 și termenul de 5 zile se referă în mod clar la observațiile părților interesate cu privire la observațiile furnizate de alte părți interesate. În acest caz, prin includerea unor informații factuale suplimentare la dosarul neconfidențial, explicând scopul pentru care intenționează să utilizeze aceste informații și permițând părților interesate să prezinte observații cu privire la aceste comunicări suplimentare, Comisia a acționat în conformitate cu articolul 20 din regulamentul de bază. În plus, informațiile furnizate în comunicarea suplimentară au fost publicate în domeniul public și, prin urmare, au fost puse la dispoziția părților interesate înainte de transmiterea comunicării suplimentare.

(147) În plus, conform RFPA, comunicarea suplimentară privind interdicția impusă de Rusia asupra importurilor de NA în Ucraina nu a constituit o informare adecvată. RFPA a susținut că Comisia a explicat pur și simplu ceea ce figura în documentele suplimentare depuse la dosar fără a explica modul în care aceste două documente ar confirma constatările sale.

(148) Comisia a respins această afirmație. Explicațiile menționate de RFPA au fost rezumate ale informațiilor relevante din document, pe care Comisia le-a luat în considerare în luarea deciziei. Astfel, comunicarea suplimentară (în esență identică cu informațiile de la considerentul 144 de mai sus) a indicat în mod clar constatările și documentele justificative, care au fost adăugate la dosar.

(149) RFPA a susținut în continuare că interdicția la import nu a avut ca rezultat interzicerea importurilor de îngrășăminte azotate din Rusia, întrucât au existat importuri de îngrășăminte azotate de origine din Rusia care intră sub incidența poziției 3105 (care acoperă NA stabilizat) în a doua jumătate a anului 2019.

(150) Acest argument al RFPA a trebuit să fie respins. În primul rând, RFPA nu a demonstrat că interdicția la import nu a afectat produsul care face obiectul reexaminării în ansamblul său. Deși NA stabilizat se încadrează la poziția 3105, poziția cuprinde și alte produse decât produsul care face obiectul reexaminării. Prin urmare, este posibil ca produsele importate încadrate la poziția 3105 să nu fi făcut parte din produsul în cauză, ceea ce ar face ca argumentul RFPA să devină lipsit de orice utilitate. În plus, RFPA nu a reușit să demonstreze că sancțiunile specifice societății nu constituie o măsură de restricționare a schimburilor comerciale, în special având în vedere faptul că toți producătorii-exportatori incluși în eșantion au fost menționați pe lista de sancțiuni menționată.

(151) Conform RFPA, nu a existat niciun risc de redirecționare a exporturilor ruse din Ucraina către UE, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor antidumping ale UE, întrucât măsurile luate împotriva Rusiei privind piața de NA din Ucraina au fost în vigoare din 2008 și, prin urmare, vânzările au fost deja redirecționate cu mult timp în urmă. Această afirmație este incorectă. Astfel cum s-a menționat în considerentul 120 de mai sus, măsurile restrictive privind comerțul existente pe anumite piețe, cum ar fi Ucraina, sporesc atractivitatea Uniunii dacă s-ar permite expirarea măsurilor antidumping în UE. Faptul că aceste măsuri au fost instituite pentru o anumită perioadă de timp nu contrazice faptul că aceste piețe rămân închise pentru exporturile rusești și, prin urmare, fac ca alte piețe învecinate, cum ar fi piața Uniunii, să fie atractive în cazul eliminării măsurilor.

([52]) A se vedeahttps://zakon.rada.gov.ua/laws/show/535-2019-п#Text, accesat la 15 octombrie 2020.

([53]) A se vedeahttps://www.president.gov.ua/documents/1762018-24362,https://www.president.gov.ua/storage/j-files-storage/00/61/50/f5678abf43bcb17ce6b232500e9a7312_1529676085.pdf, accesat la 15 octombrie 2020.

(152) În ceea ce privește oportunitățile tot mai mari puse la dispoziția exportatorilor ruși în afara Uniunii, RFPA a afirmat că Uniunea este doar o piață, printre multe alte posibilități. RFPA a reiterat, de asemenea, argumentul conform căruia creșterea preconizată a consumului în America Latină (Brazilia, Peru) și Eurasia (Kazahstan și Ucraina), unde exportatorii ruși sunt activi, precum și în alte destinații potențiale de export, ar absorbi presupusa creștere viitoare a capacității ruse, fără a lua în considerare creșterea preconizată a consumului intern. Acron a susținut, de asemenea, că cererea de NA este în creștere atât la nivel național, cât și la nivel mondial și a făcut referire la caracterul sezonier al cererii în diferite regiuni. Guvernul rus a susținut, de asemenea, că producătorii ruși de NA vând din ce în ce mai mult pe propria piață și în țări terțe, unde au investit.

(153) Astfel cum se menționează în considerentul 118 de mai sus, piața Uniunii se numără printre cele mai atractive piețe pentru Rusia din punctul de vedere al dimensiunii, al potențialului, al proximității geografice, iar oportunitățile existente sau potențiale de pe alte piețe de export nu schimbă această concluzie. Caracterul sezonier al produsului pentru diferite regiuni în perioade diferite nu este, de asemenea, de natură să modifice evaluarea Comisiei. În plus, se face referire la evaluarea Comisiei din considerentele 124-132 coroborată cu faptul că Ucraina rămâne închisă pentru importurile de NA din Rusia (a se vedea considerentul 144).

(154) În ceea ce privește foaia de parcurs privind îngrășămintele, RFPA a susținut că documentul nu era nici specific NA, nici obligatoriu pentru producătorii ruși. În plus, Acron a susținut că foaia de parcurs s-a adresat doar agențiilor federale pentru a pune în aplicare măsurile enumerate în aceasta.

(155) Comisia nu este de acord. Nu se poate nega faptul că documentul se referă și la NA (aparținând familiei de îngrășăminte azotate) și la producătorii ruși de nitrat de amoniu. Foaia de parcurs este un document oficial adoptat de guvernul rus. În plus, relevanța sa pentru evaluarea pieței de NA din Rusia, a producătorilor săi și a evoluțiilor viitoare nu poate fi diminuată de RFPA și Acron, în special pentru că industria îngrășămintelor de azot este indicată în foaia de parcurs ca industrie-cheie a Federației Ruse.

(156) În plus, RFPA a susținut, ca răspuns la comunicarea constatărilor, că, în conformitate cu foaia de parcurs privind îngrășămintele, în perioada cuprinsă între 2020 și 2025, rata de export a îngrășămintelor pe bază de azot ar rămâne stabilă, la 65 %.

(157) Se face trimitere la considerentul 129 pentru poziția Comisiei cu privire la acest punct. Astfel cum s-a stabilit, de asemenea, în considerentul 136, această cifră indică orientarea generală a industriei de îngrășăminte pe bază de azot (care include producția de NA) asupra exporturilor.

(158) RFPA a afirmat, de asemenea, că foaia de parcurs privind îngrășămintele prevede o creștere semnificativă a utilizării interne a îngrășămintelor pe bază de azot. În plus, RFPA a afirmat că nu există nicio dispoziție din foaia de parcurs privind îngrășămintele care să contrazică afirmația potrivit căreia orice surplus sau capacitate suplimentară vor fi utilizate pentru a satisface o cerere internă în creștere.

(159) Se face trimitere la considerentele 132 și 134 pentru poziția Comisiei cu privire la acest punct. În plus, se observă că afirmația privind creșterea preconizată a consumului intern este în contrast direct cu formularea din foaia de parcurs, conform căreia „evoluția pieței îngrășămintelor minerale din Rusia până în 2025 va fi limitată de nivelul scăzut al cererii efective din partea producătorilor agricoli și de lipsa obiceiului de a utiliza îngrășăminte minerale” și „perspectivele de dezvoltare a subsectorului rus al îngrășămintelor minerale sunt legate în mod direct de utilizarea posibilităților de creștere a potențialului de export” ([54]).

(160) În plus, ca răspuns la comunicarea constatărilor, RFPA a pus la îndoială exactitatea cifrelor privind consumul intern de NA utilizat de Comisie pentru a evalua evoluția vânzărilor de NA din Rusia (a se vedea considerentele 130 și 134). Conform RFPA, Comisia compară datele care includ NA stabilizat pentru 2016 (7 milioane de tone) cu datele pentru PAR (5,86 milioane de tone) care se referă exclusiv la NA stabilizat.

(161) Această afirmație este eronată. Contrar celor susținute de RFPA, datele pentru PAR, care se bazează pe răspunsurile tuturor producătorilor-exportatori ruși în materie de eșantionare (și corespund, în mare măsură, datelor furnizate de RFPA), acoperă toate produsele care intră sub incidența produsului care face obiectul reexaminării, inclusiv NA stabilizat. În plus, ambele seturi de date au fost furnizate Comisiei de către RFPA și, respectiv, de producătorii-exportatori ruși și, prin urmare, fiabilitatea lor poate fi cu greu contestată de RFPA sau de producătorii ruși înșiși.

([54]) Ordinul guvernului nr. 532 din 29 martie 2018, prezentat ca anexa 28 la cererea de reexaminare.

(162) În plus, RFPA a afirmat că este inutil să se compare prețurile de export franco fabrică ale producătorilor ruși cu prețurile franco fabrică ale producătorilor din Uniune. RFPA a afirmat că, în cazul în care prețurile probabile ale importurilor din Rusia în Uniune ar corespunde prețurilor de export către alte destinații, nu ar exista atunci niciun preț de stimulare pentru redirecționarea exporturilor.

(163) Astfel cum se menționează în considerentul 137, scopul comparației a fost pur și simplu de a evalua dacă nivelul prețurilor din Uniune a fost mai mare decât nivelul prețurilor din majoritatea țărilor terțe aprovizionate în prezent de producătorii ruși. Pe baza acestei comparații, Comisia a constatat că piața Uniunii este atractivă pentru producătorii-exportatori ruși de NA și în ceea ce privește prețurile.

(164) RFPA a susținut în continuare că piața Uniunii nu este atât de atractivă pe cât încearcă să o prezinte Comisia. Potrivit RFPA, acest lucru a fost confirmat prin volume reduse de importuri din țările învecinate, care nu fac obiectul niciunei bariere la import.

(165) Se remarcă faptul că prezenta reexaminare evaluează atractivitatea pieței Uniunii în mod specific pentru producătorii-exportatori ruși, iar preferințele de export ale altor țări sunt nesemnificative în cadrul acestei evaluări. Aceste țări nu sunt vizate de prezenta anchetă și, prin urmare, Comisia nu este în măsură (sau nu are nicio obligație) să efectueze o astfel de evaluare.

(166) RFPA a afirmat, ca răspuns la comunicarea constatărilor, că Comisia nu este consecventă în evaluarea sa cu privire la comportamentul preconizat al producătorilor-exportatori ruși în America Latină (a se vedea considerentul 126) și în Uniune (a se vedea considerentul 107).

(167) Comisia nu este de acord cu faptul că există vreo inconsecvență. Deși obiecția Comisiei cu privire la America Latină în considerentul 126 se referă la creșterea preconizată a consumului și presupusa absorbție a acestuia de către producătorii ruși, evaluarea Comisiei din considerentul 107 privește posibila orientare a capacităților neutilizate ale Rusiei, fără a discuta vreo creștere a consumului Uniunii și absorbția unei astfel de creșteri de către producătorii ruși.

(168) Pentru motivele expuse mai sus, argumentele prezentate de părțile interesate în legătură cu prezentul punct nu sunt de natură să modifice evaluarea Comisiei și trebuie respinse. În general, se observă, de asemenea, că factorii evidențiați de Comisie la prezentul punct 3.3.3 trebuie să fie evaluați în ansamblu și nu trebuie examinați în mod izolat pentru a stabili nivelul de atractivitate a pieței Uniunii pentru producătorii ruși de nitrat de amoniu.

3.3.4. *Concluzie privind probabilitatea reapariției dumpingului*

(169) Având în vedere (i) capacitatea neutilizată existentă și creșterea suplimentară a capacității de producție a producătorilor ruși de NA după PAR, (ii) prețurile practicate de producătorii-exportatori ruși pe piețele țărilor terțe și (iii) atractivitatea globală a pieței Uniunii, este probabil ca producătorii ruși de NA să exporte cantități mai mari de NA către Uniune la prețuri de dumping, în absența măsurilor UE. Prin urmare, Comisia a concluzionat că există o probabilitate a reapariției dumpingului în cazul în care măsurile ar expira.

## 4. PROBABILITATEA CONTINUĂRII SAU A REAPARIȚIEI PREJUDICIULUI

### 4.1. Definiția industriei Uniunii și a producției Uniunii

(170) În perioada anchetei de reexaminare, produsul similar a fost fabricat de douăzeci și trei de producători din Uniune. Aceștia constituie „industria Uniunii” în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.

### 4.2. Consumul la nivelul Uniunii

(171) Comisia a stabilit consumul la nivelul Uniunii însumând:

(i) vânzările producătorilor din Uniune incluși în eșantion pe piața Uniunii, obținute după verificarea răspunsurilor la chestionar;

(ii) vânzările producătorilor cooperanți din Uniune neincluși în eșantion pe piața Uniunii, conform datelor furnizate de industria din Uniune;

(iii) importurile din Rusia, conform bazei de date constituite în temeiul articolului 14 alineatul (6);

(iv) și importurile din toate celelalte țări terțe, conform datelor Eurostat (nivelul TARIC).

(172) Pe această bază, consumul Uniunii a evoluat după cum urmează:

*Tabelul 1*

**Consumul la nivelul Uniunii**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Consumul la nivelul Uniunii (tone) | 7 318 015 | 7 193 921 | 6 707 045 | 6 890 413 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *98* | *92* | *94* |

*Sursă:* Datele verificate privind producătorii din Uniune incluși în eșantion, datele din industrie, Eurostat (TARIC), baza de date constituită în temeiul articolului 14 alineatul (6).

(173) Consumul la nivelul Uniunii a scăzut cu 6 % în perioada examinată.

(174) Tendința de scădere a cererii este comună pentru îngrășămintele pe bază de azot, care s-au confruntat cu o scădere constantă a ratelor de consum în ultimii ani. Este probabil ca această tendință să continue pe viitor din cauza unei combinații de factori. Cei mai importanți factori sunt presiunile din ce în ce mai mari asupra fermierilor legate de mediu și schimbările climatice.

### 4.3. **Importuri din Rusia**

#### 4.3.1. *Volumul și cota de piață a importurilor din Rusia*

*Tabelul 2*

**Volumul și cota de piață a importurilor din Rusia** (*)

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Volumul importurilor (tone) | [36 000-40 000] | [10 000-15 000] | [32 000-38 000] | [38 000-43 000] |
| *Volumul importurilor (sub formă de indice) (2016 = 100)* | *100* | *36* | *102* | *113* |
| Cota de piață (%) | [0,3-0,7] | [0,1-0,4] | [0,3-0,7] | [0,4-0,8] |

*Sursă:* Baza de date constituită în temeiul articolului 14 alineatul (6).

(*) Fără importurile de NA stabilizat de la Kirovo, care nu sunt vizate de aceste măsuri.

(175) Volumul importurilor a scăzut cu 64 % în 2017 însă apoi a crescut din nou și, până la sfârșitul PAR, acestea erau cu 13 % mai mari decât la începutul perioadei examinate (în 2016). Importurile din Rusia au reprezentat o cotă de piață de [0,4-0,8 %] în Uniune în cursul perioadei examinate.

#### 4.3.2. *Prețurile importurilor din Rusia*

(176) Comisia a stabilit tendința prețurilor importurilor din Rusia pe baza datelor înregistrate în baza de date constituită în temeiul articolului 14 alineatul (6).

(177) Prețul mediu al importurilor din Rusia către Uniune a evoluat după cum urmează:

*Tabelul 3*

**Prețul de import din Rusia** (*)

| Țara | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Prețurile de import (EUR/tonă) | 192 | 259 | 169 | 175 |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| *Indice (2016 = 100)* | 100 | 135 | 88 | 91 |

*Sursă:* Baza de date constituită în temeiul articolului 14 alineatul (6), excluzând vânzările de NA stabilizat de către Kirovo, care nu sunt supuse taxei antidumping.

(*) Prețul mediu nu include taxele antidumping aflate în vigoare.

(178) În ansamblu, prețurile medii ale importurilor au scăzut cu 9 % în cursul perioadei examinate. Prețurile importurilor au crescut cu 35 % între 2014 și 2017, au scăzut cu 35 % în 2018 și au crescut apoi cu 4 % în cursul PAR.

4.3.3. *Subcotarea prețurilor*

(179) Pe baza datelor conținute în tabelele 4 și 9, a putut fi observată o diferență de preț de aproximativ 20 % între prețurile industriei din Uniune și cele ale importurilor din Rusia în cursul PAR. Mai mult, Comisia a determinat subcotarea prețurilor în perioada anchetei de reexaminare, comparând (i) prețurile de vânzare medii ponderate pentru fiecare tip de produs practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion față de clienții independenți de pe piața Uniunii, ajustate la un nivel franco fabrică; și (ii) prețurile medii ponderate corespunzătoare pentru fiecare tip de produs ale importurilor de la producătorul cooperant din Rusia către primul client independent de pe piața din Uniune, stabilite pe baza CIF (cost, asigurare și navlu), cu ajustări corespunzătoare pentru taxele antidumping/compensatorii și costurile ulterioare importului.

(180) Prețurile au fost comparate în funcție de tip, având în vedere tranzacții la același nivel comercial, și ajustate în mod adecvat, când a fost necesar și după deducerea rabaturilor și a reducerilor. Rezultatul comparației a fost exprimat ca procent din cifra de afaceri a producătorilor din Uniune incluși în eșantion înregistrată în perioada anchetei de reexaminare.

(181) Comparația a arătat o subcotare de 14,3 % pentru cei doi producători-exportatori ruși incluși în eșantion care au exportat NA către Uniune în cursul PAR. După deducerea taxelor antidumping în vigoare, marja de subcotare medie s-ar ridica la 29,4 %.

(182) În observațiile sale, RFPA a afirmat că o comparație echitabilă a prețurilor interne cu cele de import în scopuri de subcotare necesită ajustări pentru diferențele dintre NA granulat și microgranulat. Și anume, există o diferență de preț între NA granulat și NA microgranulat datorită diferențelor fizice (granulometrie) și datorită faptului că NA microgranulat conține mai mult azot (34-34,5 %), în comparație cu NA granulat (33,5 %).

(183) Prezenta anchetă a confirmat faptul că produsul fabricat de producătorii din Uniune și de cei din Rusia incluși în eșantion este, într-adevăr, același în ceea ce privește dimensiunea granulară și conținutul de azot. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

4.4. **Importurile din alte țări terțe**

*Tabelul 4*

**Volumul importurilor și cota de piață**

| Țara | | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|---|
| Total alte țări terțe | Importuri (tone) | 285 959 | 311 000 | 317 726 | 295 195 |
| | *Indice* | 100 | 109 | 111 | 103 |
| | Cota de piață (%) | 3,9 | 4,3 | 4,7 | 4,3 |
| | Preț (EUR/tonă) | 221 | 208 | 194 | 210 |
| | *Indice (2016 = 100)* | *100* | *94* | *88* | *95* |

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Georgia | Importuri (tone) | 122 883 | 241 376 | 234 208 | 205 293 |
| | *Indice (2016 = 100)* | *100* | *196* | *191* | *167* |
| | Cota de piață (%) | 1,7 | 3,4 | 3,5 | 3,0 |
| | Preț (EUR/tonă) | 208 | 195 | 184 | 196 |
| | *Indice (2016 = 100)* | *100* | *94* | *88* | *94* |
| Turcia | Importuri (tone) | 12 082 | 18 424 | 43 760 | 52 279 |
| | *Indice (2016 = 100)* | *100* | *152* | *362* | *433* |
| | Cota de piață (%) | 0,2 | 0,3 | 0,7 | 0,8 |
| | Preț (EUR/tonă) | 241 | 206 | 173 | 194 |
| | *Indice (2016 = 100)* | *100* | *85* | *72* | *80* |
| Alte țări terțe | Importuri (tone) | 150 994 | 51 201 | 39 758 | 37 623 |
| | *Indice (2016 = 100)* | *100* | *34* | *26* | *25* |
| | Cota de piață (%) | 2,1 | 0,7 | 0,6 | 0,5 |
| | Preț (EUR/tonă) | 230 | 271 | 277 | 313 |
| | *Indice (2016 = 100)* | *100* | *118* | *120* | *136* |

*Sursă:* Eurostat (nivelul TARIC).

(184) Volumul importurilor din alte țări terțe a crescut cu 3 % de la 286 mii de tone în 2016 la 295 mii de tone în cursul PAR. Aceste importuri au reprezentat 4,3 % din cota de piață a Uniunii în cursul PAR. Principalele importuri au fost din Georgia, urmate de Turcia.

(185) Prețul mediu al importurilor din alte țări terțe a scăzut cu 5 % între 2016 și PAR de la 221 EUR/tonă în 2016 la 210 EUR/tonă în cursul PAR. Astfel de prețuri medii de import au fost în medie mai mari decât prețurile de import din Rusia.

(186) Georgia a fost țara principală cu importurile cele mai semnificative în UE. Cota sa de piață s-a ridicat la 3,0 % în cursul PAR. Volumul importurilor din Georgia a crescut în cursul perioadei examinate de la 123 mii de tone în 2016 la 205 mii de tone în cursul PAR. În cursul perioadei examinate (cu excepția anului 2017), prețurile acestora erau în medie mai mari decât prețurile de import din Rusia.

### 4.5. **Situația economică a industriei din Uniune**

#### 4.5.1. *Observații cu caracter general*

(187) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, examinarea impactului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei Uniunii include o evaluare a tuturor indicatorilor economici care au influențat situația industriei Uniunii pe parcursul perioadei luate în considerare.

(188) Pentru determinarea prejudiciului, Comisia a făcut o distincție între indicatorii de prejudiciu macroeconomici și cei microeconomici. Comisia a evaluat indicatorii macroeconomici pe baza datelor verificate furnizate de industria din Uniune și a răspunsurilor la chestionar verificate primite din partea producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Datele se referă la toți producătorii din Uniune. Comisia a evaluat indicatorii microeconomici pe baza datelor din

răspunsurile la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Datele priveau producătorii din Uniune care au fost incluși în eșantion. Ambele seturi de date au fost considerate reprezentative pentru situația economică a industriei din Uniune.

(189) Indicatorii macroeconomici sunt: producția, capacitatea de producție, rata de utilizare a capacității, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea, ocuparea forței de muncă, productivitatea, amploarea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping anterioare.

(190) Indicatorii microeconomici sunt: prețurile unitare medii, costul unitar, costurile cu forța de muncă, stocurile, profitabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a procura capital.

4.5.2. *Indicatorii macroeconomici*

4.5.2.1. Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție

(191) Producția totală, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității de producție din Uniune au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

*Tabelul 5*

**Producția, capacitatea de producție și gradul de utilizare a capacității ale producătorilor din Uniune**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Volumul producției (tone) | 7 479 220 | 7 358 841 | 6 958 592 | 7 030 782 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *98* | *93* | *94* |
| Capacitatea de producție (tone) | 14 768 601 | 14 601 686 | 14 598 085 | 14 497 300 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *99* | *99* | *98* |
| Rata de utilizare a capacității (%) | 51 | 50 | 48 | 48 |

*Sursă:* Datele verificate prezentate de industria Uniunii și răspunsurile verificate la chestionar, transmise de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

(192) Volumul producției a scăzut cu 6 % în cursul perioadei examinate. Capacitatea de producție a crescut cu 2 % în cursul perioadei examinate. Drept rezultat al scăderii mai puternice a volumului de producție și mai puțin puternice a capacității, utilizarea capacității a scăzut cu 3 puncte procentuale în cursul perioadei luate în considerare.

4.5.2.2. Volumul vânzărilor și cota de piață

(193) Volumul vânzărilor și cota de piață a industriei Uniunii au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

*Tabelul 6*

**Volumul vânzărilor și cota de piață a producătorilor din Uniune**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Volumul vânzărilor în Uniune (tone) | 6 905 971 | 6 770 978 | 6 271 050 | 6 463 715 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *98* | *91* | *94* |
| Cota de piață (%) | 94,4 | 94,1 | 93,5 | 93,8 |

*Sursă:* Datele verificate prezentate de industria Uniunii și răspunsurile verificate la chestionar, transmise de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

(194) Vânzările totale ale industriei din Uniune pe piața Uniunii au scăzut cu 6 % în cursul perioadei examinate. Cota de piață a industriei din Uniune a scăzut cu 0,6 puncte procentuale în cursul perioadei examinate.

4.5.2.3. Creșterea

(195) Între 2016 și PAR, consumul Uniunii a scăzut cu 6 %. Volumul vânzărilor realizate de industria din Uniune a scăzut cu 6 %, ceea ce s-a materializat într-o pierdere a cotei de piață de 0,6 puncte procentuale.

4.5.2.4. Ocuparea forței de muncă și productivitatea

(196) Ocuparea forței de muncă și productivitatea au evoluat în cursul perioadei examinate după cum urmează:

*Tabelul 7*

**Ocuparea forței de muncă și productivitatea producătorilor din Uniune**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Numărul de angajați | 5 020 | 5 132 | 5 161 | 5 214 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *102* | *103* | *104* |
| Productivitatea (tone/angajat) | 1 490 | 1 434 | 1 348 | 1 348 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *96* | *91* | *91* |

*Sursă:* Datele verificate prezentate de industria Uniunii și răspunsurile verificate la chestionar, transmise de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

(197) Ocuparea forței de muncă la nivelul industriei din Uniune a crescut cu 4 % în cursul perioadei examinate. În urma scăderii producției (cu 6 % în perioada examinată), productivitatea a scăzut, de asemenea, cu 9 % în aceeași perioadă.

4.5.2.5. Magnitudinea marjei de dumping și redresarea în urma practicilor de dumping din trecut

(198) Astfel cum s-a concluzionat în considerentul 71, vânzările ruse la export către Uniune nu au fost considerate reprezentative pentru preț și nici pentru cantități. Prin urmare, nu a putut fi stabilită existența unui dumping în această perioadă pe piața Uniunii, iar amploarea marjei de dumping nu a putut fi evaluată.

4.5.3. *Indicatorii microeconomici*

4.5.3.1. Prețuri și factori care afectează prețurile

(199) Prețurile de vânzare medii aplicate de industria din Uniune în cazul clienților neafiliați din Uniune au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

*Tabelul 8*

**Prețurile de vânzare medii în Uniune și costul unitar**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Prețul de vânzare unitar mediu în Uniune (EUR/tonă) | 191 | 199 | 204 | 219 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *104* | *107* | *115* |
| Costul de producție unitar (EUR/tonă) | 174 | 176 | 202 | 198 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *101* | *116* | *114* |

*Sursă:* Răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(200) Prețul unitar de vânzare mediu practicat la nivelul industriei din Uniune către clienți independenți din Uniune a crescut constant cu 15 % și a atins valoarea de 219 EUR/tonă în cursul PAR. Creșterea prețurilor a fost influențată de creșterea costului de producție. Costul de producție a crescut într-o măsură similară, cu 14 % din 2016 până la sfârșitul PAR. Factorul major care a influențat creșterea costului unitar de producție a fost creșterea prețului materiilor prime, și anume, gazul, materia primă cea mai importantă pentru nitratul de amoniu reprezentând peste 60 % din costul total de producție.

4.5.3.2. Costuri cu forța de muncă

(201) Costurile medii cu forța de muncă au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

*Tabelul 9*

**Costurile medii cu forța de muncă per angajat**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Costurile medii cu forța de muncă per angajat (EUR/angajat) | 29 870 | 32 194 | 32 651 | 33 129 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *108* | *109* | *111* |

*Sursă:* Răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(202) Costurile medii cu forța de muncă per angajat au crescut cu 11 % în perioada examinată.

4.5.3.3. Stocuri

(203) Nivelurile stocurilor au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

*Tabelul 10*

**Stocurile**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Stocuri finale | 62 120 | 93 430 | 114 522 | 43 649 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *150* | *184* | *70* |
| Stocurile finale ca procentaj din producție (%) | 3 | 4 | 6 | 2 |

*Sursă:* Răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(204) Nivelul stocurilor finale ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion a scăzut cu 30 % în cursul perioadei examinate. În cursul PAR, nivelul stocurilor a reprezentat aproximativ 2 % din producție.

4.5.3.4. Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile, randamentul investițiilor și capacitatea de a mobiliza capital

(205) Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor au evoluat pe parcursul perioadei examinate după cum urmează:

*Tabelul 11*

**Rentabilitatea, fluxul de lichidități, investițiile și randamentul investițiilor**

| | 2016 | 2017 | 2018 | Perioada anchetei de reexaminare |
|---|---|---|---|---|
| Rentabilitatea vânzărilor în Uniune către clienți neafiliați (% din cifra de afaceri din vânzări) | 11,3 | 13,1 | 3,7 | 11,2 |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Fluxul de lichidități (EUR) | 69 934 432 | 81 683 756 | 30 443 832 | 72 041 192 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *117* | *44* | *103* |
| Investiții (EUR) | 24 830 016 | 34 090 768 | 48 685 110 | 39 800 944 |
| *Indice (2016 = 100)* | *100* | *137* | *196* | *160* |
| Randamentul investițiilor (%) | 38,1 | 46,9 | 12,3 | 38,1 |

*Sursă:* Răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion.

(206) Comisia a stabilit rentabilitatea industriei Uniunii prin exprimarea profitului net înainte de impozitare realizat din vânzarea produsului similar către clienți neafiliați din Uniune ca procent din cifra de afaceri generată de vânzările respective. Rentabilitatea industriei din Uniune a fost de aproximativ 11,3 % la începutul perioadei examinate și până în anul 2018 când a scăzut la 3,7 % (din cauza creșterii costului gazelor și a costului certificatelor de achiziționare din cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii al UE), după care a înregistrat o îmbunătățire și a atins 11,2 % la sfârșitul PAR.

(207) Fluxul net de lichidități reprezintă capacitatea producătorului din Uniune de a-și autofinanța activitățile. Fluxul de lichidități a cunoscut o tendință oscilantă similară cu cea a rentabilității, a scăzut în 2018 și s-a îmbunătățit în cursul PAR. În ansamblu, acesta a crescut cu 3 % în cursul perioadei examinate.

(208) În cursul perioadei examinate, fluxul anual de investiții în producția de NA efectuate de către industria din Uniune a crescut cu 60 %, de la 25 de milioane EUR în 2016 la aproape 40 de milioane EUR în PAR, ceea ce a reprezentat 28 % din totalul activelor nete aferente produsului în cauză. Investițiile legate de îmbunătățirea conformității cu cerințele în materie de sănătate, siguranță și mediu cresc în ceea ce privește capacitatea și eficacitatea instalațiilor de producție.

(209) Randamentul investițiilor este profitul exprimat ca procentaj din valoarea contabilă netă a investițiilor. Randamentul investițiilor de la producția și vânzarea produsului similar a urmat o tendință similară cu cea a rentabilității, a scăzut în 2018 și a revenit la nivelul inițial de 38 % în cursul PAR.

(210) La fel ca în anchetele anterioare, industria din Uniune a afirmat că are nevoie de investiții semnificative și de o rentabilitate a capitalului angajat („ROCE") – o rată financiară care măsoară rentabilitatea uni societăți și eficacitatea cu care este utilizat capitalul acesteia – de minimum 12 %. Industria din Uniune a prezentat din nou un studiu de specialitate susținând că, pentru a obține o valoare medie ROCE de 12 %, este necesar un profit mediu înainte de impozitare de 94 EUR/tonă, echivalentul unei marje de profit înainte de impozitare la nivelul vânzărilor (ROS) de 36 %.

(211) Comisia a observat că, întrucât în reexaminarea în perspectiva expirării măsurilor nu a fost calculată o nouă marjă de prejudiciu, profitul-țintă nu este relevant în acest caz, în special dacă se ia în considerare faptul că industria din Uniune nu a făcut obiectul unui prejudiciu important. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

4.5.4. *Concluzie privind situația industriei din Uniune*

(212) Ancheta a arătat că situația industriei la nivel macro a scăzut, în conformitate cu tendința generală de scădere a consumului (- 6 % în perioada examinată), ceea ce a influențat scăderea producției și a volumului de vânzări ale industriei din Uniune.

(213) Ancheta a arătat, de asemenea, că situația industriei la nivel microeconomic a fost, în general, pozitivă. Astfel, situația economică a industriei din Uniune nu a fost prejudiciabilă, iar existența măsurilor antidumping privind importurile produsului care face obiectul reexaminării din Rusia a fost principalul motiv al unei astfel de situații pozitive.

(214) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că industria din Uniune nu a suferit un prejudiciu important în cursul perioadei anchetei de reexaminare în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază.

4.6. **Observațiile părților interesate**

(215) Un producător-exportator cooperant a susținut că indicatorii economici pe termen lung dovedesc lipsa unei legături de cauzalitate între importurile din Rusia și presupusul prejudiciu.

(216) Comisia a concluzionat că industria din Uniune nu a fost prejudiciată în mod semnificativ. Astfel, o analiză a legăturii de cauzalitate nu este garantată. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(217) Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia a afirmat că macroindicatorii arată că piața Uniunii era caracterizată de un oligopol. Potrivit asociației, solicitanții controlează în prezent două treimi din piață, în timp ce industria din Uniune controlează întreaga piață de NA a Uniunii, cu doar volume neglijabile de importuri care sunt capabile să intre pe piața Uniunii.

(218) Unul dintre producătorii-exportatori cooperanți a susținut că Direcția Generală Concurență a primit mai multe cereri de investigare a comportamentului anticoncurențial al producătorilor din Uniune.

(219) Într-o serie de declarații, asociațiile de utilizatori ([55]) au susținut că industria de NA din Uniune a beneficiat de o dublă protecție (taxe vamale și antidumping). Potrivit acestor asociații, actualele bariere din calea comerțului au favorizat exporturile la prețuri ridicate din țări vecine, cum ar fi Georgia și Turcia, cărora nu li se aplică nicio taxă vamală sau antidumping, în detrimentul concurenților mondiali, și anume Rusia, SUA etc. Prin urmare, actuala structură a taxelor a favorizat exporturile locale la prețuri ridicate, în detrimentul concurenților mondiali.

(220) Ancheta a stabilit că concurența de pe piața Uniunii este sănătoasă, deoarece există douăzeci și trei de producători în Uniune și niciunul nu deține o cotă de piață mai mare de 20 %. Industria din Uniune nu deține o poziție dominantă clară pe piață. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(221) Un producător-exportator cooperant și asociațiile de utilizatori ([56]) au declarat că producătorii din Uniune au utilizat măsurile antidumping pentru a menține prețuri ridicate în Uniune, protejând industria din Uniune de concurența cu producătorii ruși, permițând, astfel, producătorilor din Uniune să mențină în mod artificial prețurile nitratului de amoniu în Uniune la niveluri înalte. Potrivit producătorului-exportator, prețurile nitratului de amoniu în Uniune au fost deosebit de ridicate și, în general, mai ridicate decât pe alte piețe.

(222) Potrivit constatărilor anchetelor anterioare și a reexaminării actuale, prețurile nitratului de amoniu în Uniune se aliniază prețului principalelor materii prime (gaz), care reprezintă peste 60 % din costurile de producție ale NA. În cursul perioadei luate în considerare, prețul gazului a fost mai mare în Uniune decât pe multe alte piețe. În plus, prețurile NA sunt, de asemenea, influențate de prețurile ureei, acestea fiind un factor luat în considerare în cursul negocierii prețurilor. Ureea este un produs mondial și prețul ei este stabilit în funcție de oferta/cererea la nivel mondial.

(223) Mai mult, așa cum s-a confirmat în cadrul anchetei, prețul de vânzare și costul producției aferente producătorilor din Uniune au urmat aceeași tendință în cursul întregii perioade luate în considerare. Într-adevăr, tendința prețului gazului și cea a prețului de vânzare al NA a fost aceeași în toată perioada examinată. Mai precis, în cursul PAR, un indice al prețului gazului disponibil pentru public ([57]) arată o scădere în octombrie 2018; prețurile NA indică o scădere în martie 2019. Decalajul de câteva luni se datorează faptului că, la începutul PAR, prețurile NA au trebuit să acopere costul de producție (întrucât acestea au fost inferioare costului pentru anumiți producători din UE incluși în eșantion, astfel cum se reflectă în profitul scăzut din 2018) și au urmat, în continuare aceeași tendință descendentă. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(224) Într-una din declarațiile lor, asociațiile de utilizatori ([58]) au susținut că industria din Uniune avea o cotă de piață de peste 90 %. Prin urmare, potrivit asociațiilor, volumul importurilor care au fost în măsură să intre pe piața Uniunii se ridică la cantități atât de limitate încât acestea nu ar fi în măsură să exercite vreo presiune concurențială semnificativă. Din acest motiv, s-a pretins că piața NA din Uniune nu a fost pe deplin concurențială.

(225) Cota de piață deținută de industria din Uniune a fost rezultatul performanței acesteia realizate pe piața din Uniune în absența unei concurențe neloiale din partea țărilor terțe. Nu a existat niciun fel de barieră care să împiedice intrarea importurilor și concurența acestora cu industria din Uniune. Mai mult, cota de piață deținută de producătorii din Uniune nu este un indicator care să permită să se concluzioneze că piața UE nu este concurențială, în special, atunci

([55]) Asociația generală a producătorilor de grâu și alte cereale, Franța (*Association Générale des Producteurs de Blé et autres céréales, France* = AGPB), Asociația fermierilor irlandezi, Irlanda (*Irish Farmers' Association, Ireland* = IFA).
([56]) AGPB, IFA.
([57]) Bloomberg; World Gas Intelligence; Banca Mondială; mecanismul TTF.
([58]) AGPB, IFA.

când această cotă de piață este deținută de peste 20 de producători și niciunul dintre ei nu deține o cotă mai mare de 20 %. Taxele antidumping în vigoare nu creează o barieră în calea comerțului, ci asigură o concurență loială între Uniune și producătorii-exportatori ai țării în cauză. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(226) RFPA a susținut că măsurile antidumping au avut un impact negativ asupra comerțului mondial, deoarece ele au permis producătorilor din Uniune să desfășoare activități de export prejudiciabile, profitând de piața internă închisă a acesteia pentru a se comporta neloial pe piețele de export. Potrivit asociației, exporturile producătorilor din Uniune au sporit cel mai mult către țări precum India, Serbia, Australia și Ucraina, unde prețurile sunt cele mai mici. RFPA a susținut că acestea au fost realizate la prețuri care ar subcota prețurile oferite pe piața internă a UE de producătorii din UE. În sfârșit, exporturile către aceste țări terțe au rămas la un nivel semnificativ de ridicat sau chiar au continuat să crească în cursul PAR.

(227) Comisia a luat notă de faptul că exporturile producătorilor din Uniune au crescut cu 6 % în cursul perioadei examinate și au reprezentat aproximativ 30 % din vânzările totale ale acestora în cursul PAR. Cele mai importante piețe de export au fost China, Ucraina și Brazilia. Pe baza datelor Eurostat, prețurile medii de export către aceste piețe și în total către țările terțe au fost mai mari decât prețurile de pe piața Uniunii. Prin urmare, acest argument a fost respins.

(228) Mai multe părți au susținut că performanța la export a industriei din Uniune ilustrează abilitatea acesteia de a concura pe plan mondial fără a beneficia de măsuri antidumping. Acest comportament a ilustrat faptul că nu s-ar produce niciun prejudiciu, întrucât industria NA din Uniune a fost capabilă să concureze cu orice alt operator de pe piață, într-o măsură care a fost, de fapt, prejudiciabilă pentru producătorii mai puțin competitivi de la nivel mondial.

(229) Faptul că producătorii-exportatori ruși și industria din Uniune pot concura pe alte piețe ale unor țări terțe cu caracteristici de piață diferite nu indică că nu s-ar produce niciun prejudiciu dacă s-ar permite încetarea măsurilor, în special, atunci când în considerentul 169 s-a concluzionat că producătorii ruși de NA ar exporta cantități importante de NA către Uniune la prețuri de dumping. În plus, exporturile industriei din Uniune au reprezentat în jur de 30 % din producția acesteia în cursul PAR. Ținând seama de faptul că industria NA este un sector cu o utilizare intensivă a capitalului, ale cărei costuri fixe sunt ridicate, comercializarea a doar 30 % din producția sa nu ar fi viabilă din punct de vedere economic. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(230) Un producător-exportator cooperant a susținut că producătorii din Uniune au beneficiat de ajutor de stat din partea guvernului pentru a face față, printre altele, unor costuri de mediu crescânde.

(231) Comisia a luat notă de faptul că orice ajutor, dacă a fost primit de producătorii din Uniune incluși în eșantion și verificați, a fost luat în cont și s-a reflectat în costul net, astfel cum a fost prezentat în tabelul privind costurile din considerentul 199. Prin urmare, acest argument a fost respins.

(232) Asociațiile de utilizatori ([59]) au susținut că importurile implică nu numai taxe vamale dar și costuri de control postvămuire și alte costuri asociate cu revânzarea produselor către distribuitori care nu sunt în mod necesar suportate de industria din Uniune, dar trebuie luate în considerare.

(233) Comisia a confirmat faptul că comparația dintre prețurile de import și prețurile industriei din Uniune se face la același nivel, astfel cum se explică în considerentul 179.

(234) Asociațiile de consumatori ([60]) au susținut că NA a fost comercializat în Uniune la o „primă de piață” semnificativă în comparație cu prețurile sale la nivel mondial. Această primă de piață rezultă în mod direct din impunerea atât a taxelor vamale obișnuite, cât și a taxelor antidumping pentru nitratul de amoniu. Ea este mai ridicată decât taxa vamală nominală medie ponderată și taxa antidumping, deoarece, astfel cum s-a declarat, taxele includ efectul nominal și efectul suplimentar „asupra structurii importurilor și asupra consumului intern afectând țările exportatoare care au cea mai bună competitivitate la export”. Utilizatorii au alocat 73 % și 27 % din „prima de piață” taxelor antidumping și, respectiv, taxelor vamale obișnuite.

(235) Comisia a luat notă de faptul că calcularea așa-numitei „prime de piață” atribuite taxei antidumping este eronată. Taxa antidumping aplicabilă importurilor din Rusia a fost stabilită la nivelul eliminării prejudiciului, al cărui calcul ține seama de taxele vamale aplicabile. Prin urmare, calculul furnizat de asociația fermierilor ține cont de dubla contabilizare a taxei vamale, pe care o atribuie apoi „protecției pieței față de taxa antidumping”. Mai mult, nivelul eliminării prejudiciului care a stabilit taxele actuale nu este o „primă de piață”, astfel cum susține asociația de utilizatori. Nivelul eliminării prejudiciului se stabilește pentru a elimina prejudiciul înregistrat de industria din

([59]) AGPB, IFA.
([60]) AGPB, IFA.

Uniune. Prejudiciul ar fi eliminat dacă industria din Uniune ar fi în măsură să își acopere costurile de producție și să obțină un profit înainte de impozitare din vânzările de produs similar pe piața Uniunii care ar putea fi realizat în mod rezonabil de către un sector industrial de acest tip în condiții normale de concurență, și anume în absența importurilor care fac obiectul unui dumping. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(236) Asociațiile de utilizatori ([61]) au susținut, în continuare, că producătorii de NA din Uniune au fost în măsură să stabilească în mod artificial prețurile ridicate pentru a atinge niveluri de profit de profit semnificative. Cu toate acestea, Comisia Europeană a constatat că industria producătoare de NA din Uniune ar trebui să atingă un profit-țintă de 8 % în condiții de piață normale.

(237) Comisia a luat notă de faptul că profitul-țintă utilizat pentru stabilirea prețului-țintă pentru calcularea nivelului prejudiciului s-a constatat a fi profitul minim adecvat astfel cum a fost stabilit în cursul ultimei reexaminări intermediare ([62]), pe care ar fi fost de așteptat ca industria din Uniune să îl obțină în absența unui dumping prejudiciabil. Faptul că industria în cauză a fost în măsură să obțină marje de profit chiar mai mari demonstrează eficacitatea măsurilor în vigoare și viabilitatea industriei din Uniune. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(238) Asociațiile de utilizatori ([63]) au susținut că prețurile ridicate ale NA au, de asemenea, o influență asupra prețurilor nitratului de calciu și amoniu „(NCA") și o primă de piață asimilară a fost estimată pentru NCA (fermierii irlandezi utilizează NCA, întrucât NA este interzis în Irlanda).

(239) În primul rând, NCA se situează în afara domeniului de aplicare al prezentei anchete. În al doilea rând, măsurile în vigoare nu împiedică societățile ruse (sau din alte țări terțe) să producă și să exporte NCA către piața Uniunii (niciun fel de taxe antidumping sau antisubvenție nu sunt aplicabile acestui produs); chiar mai mult, prețul acestuia pe piața Uniunii poate fi atractiv, astfel cum s-a susținut. În al treilea rând, este natural ca prețurile îngrășămintelor azotate, în care materia primă principală este gazul, să fie strâns corelate și, prin urmare, este probabil ca prețurile NA și NCA să urmeze aceleași tendințe. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(240) În urma comunicării constatărilor, asociațiile de utilizatori ([64]) și-au reiterat afirmația referitoare la comportamentul anticoncurențial al producătorilor de îngrășăminte prea protejați și la distorsiunile comerciale provocate de barierele ridicate de pe piața îngrășămintelor din Uniune [care afirmă că aceste bariere în calea comerțului (taxe vamale și taxe antidumping) au redus la tăcere concurența, permițând producătorilor din Uniune, în mod colectiv, să impună prețuri excesiv de mari], fără a furniza dovezi justificative. În plus, presupusul caracter excesiv al prețurilor Uniunii este discutat în considerentul 244. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(241) Aceleași asociații ale utilizatorilor au susținut apoi că Comisia nu a efectuat o evaluare cuprinzătoare de perspectivă (și anume, după PAR), având în vedere prăbușirea prețurilor gazelor naturale ([65]) și creșterea paralelă a prețurilor NA (pe baza previziunilor privind propriile informații de pe piață ([66])) din Uniune.

(242) Într-adevăr, potrivit Băncii Mondiale ([67]), prețul gazelor naturale în Europa a început să scadă în 2019, vor începe să crească treptat în 2021 și vor atinge nivelul din 2016 (începutul perioadei examinate) în 2023. În urma constatărilor prezentei anchete, astfel cum se precizează în considerentul 223, prețul de vânzare al NA a urmat tendința prețului gazelor naturale din Uniune în cursul perioadei examinate. Prin urmare, nu există niciun motiv pentru a prevedea o tendință divergentă în viitor. Nu au fost prezentate dovezi suplimentare privind evoluția prețurilor NA în raport cu prețurile gazelor naturale din Uniune, ceea ce a pus sub semnul întrebării relația dintre cele două. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(243) Aceleași asociații ale utilizatorilor au susținut, de asemenea, că Comisia a negat, în raport cu toate datele disponibile ([68]), existența unei „prime de piață" semnificative pentru NA în Uniune, în comparație cu NA din celelalte regiuni.

([61]) AGPB, IFA.
([62]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1722.
([63]) AGPB, IFA.
([64]) AGPB, IFA.
([65]) Sursă: Previziunile Băncii Mondiale privind prețul produselor de bază.
([66]) Observații transmise de AGPB și IFA la 21.4.2020 (t20.003085) și la 5.10.2020 (t20.006054).
([67]) Sursă: Previziunile Băncii Mondiale privind prețul produselor de bază.
([68]) Observații transmise de AGPB și IFA la 5.11.2019 (t19.005682).

(244) În primul rând, așa-numita „primă de piață”, calculată de asociațiile utilizatorilor, era o diferență între prețurile spot ale NA (și anume, tranzacții de vânzare încheiate, oferte) în Franța și în regiunea Mării Negre în cursul perioadei examinate ([69]). Prin urmare, acestea nu au putut fi concludente atunci când sunt comparate cu prețurile efective ale NA ale tranzacțiilor de vânzare încheiate și verificate ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion ([70]), astfel cum se precizează în considerentul 199. În al doilea rând, în cursul perioadei de anchetă a prezentei anchete, prețurile efective ale NA în Uniune au fost mai mici decât prețurile spot ale NA din regiunea Mării Negre ([71]) (astfel cum au fost prezentate de asociații în noiembrie 2019 ([72])) pentru toate societățile incluse în eșantion. Cele două seturi de prețuri sunt prezentate mai jos.

*Tabelul 12*

**Prețurile spot ale NA în regiunea Mării Negre comparativ cu prețul mediu de vânzare al producătorilor din Uniune în Uniune**

| | 2016 | 2017 | 2018 | PA |
|---|---|---|---|---|
| NA în vrac, nivelul livrării franco transportator Marea Neagră, port UE (EUR/tonă) | [192-197] | [212-217] | [200-205] | [210-215] |
| Prețul de vânzare mediu al producătorilor din Uniune în Uniune (EUR/tonă) | 191 | 199 | 204 | 219 |

*Sursă:* Observații transmise de AGPB și IFA la 5.11.2019 și răspunsurile verificate la chestionar, transmise de producătorii din Uniune incluși în eșantion.

(245) După cum reiese din datele prezentate de asociația fermierilor și din cifrele de vânzări verificate ale industriei din Uniune, în 2016 și 2017, prețurile din Uniune au fost, de fapt, mai mici decât cele prezentate de asociația fermierilor ca prețuri globale. În 2018, acestea s-au situat la un nivel similar, iar apoi în PAR, prețurile din Uniune au fost doar marginal mai mari (cu mai puțin de 9 EUR/tonă sau mai puțin de 4 %). Prin urmare, pentru 3 dintre cele 4 perioade examinate, prețurile din Uniune fie erau mai mici, fie erau la același nivel cu ceea ce consideră fermierii ca fiind prețul global. Simpla creștere la mai puțin de 4 % peste ceea ce se consideră a fi „un preț global” în PAR nu a fost permanentă și nici substanțială. Prin urmare, presupusa existență a unei prime pe piața Uniunii nu a fost susținută de elementele de probă furnizate de asociația fermierilor atunci când s-au efectuat verificări încrucișate cu datele verificate în cursul anchetei. În al treilea rând, prețul spot în regiunea Mării Negre în cursul PAR, prezentat din nou de către asociații în observațiile lor privind comunicarea constatărilor ([73]), a scăzut de la cel comunicat în noiembrie 2019 ([74]) (de la [210-215] EUR/tonă transmis inițial la 178 EUR/tonă. Nu a fost furnizată nicio explicație pentru această diferență. În cele din urmă, prețul spot al NA în regiunea Mării Negre a fost prețul exportatorilor ruși și georgieni de NA, în principal și a reprezentat prețurile din regiunea respectivă. Prin urmare, acesta nu putea fi considerat un preț global. Pe baza celor prezentate mai sus, argumentul acestor părți a fost respins.

(246) În urma comunicării constatărilor, misiunea permanentă a Federației Ruse a observat că industria din Uniune se afla într-o poziție stabilă și într-o situație financiară sănătoasă. Aceasta a beneficiat de scăderea prețurilor gazelor. Unii indicatori, cum ar fi ocuparea forței de muncă, prețul unitar de vânzare, costurile medii cu forța de muncă și investițiile au tendința de a crește în mod constant.

(247) Se reamintește faptul că acestea au fost, într-adevăr, constatările prezentei anchete în cursul perioadei examinate. Situația probabilă a industriei din Uniune, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor, a fost analizată separat de prejudiciu, în considerentele 298-303.

([69]) Observații transmise de AGPB și IFA la 5.11.2019 (t19.005682).
([70]) Prețurile efective ale NA în Uniune s-au bazat pe răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion, în cazul cărora prețul de vânzare a fost colectat la nivel franco fabrică, și anume valoarea vânzărilor, minus orice cost de transport către sediul clientului; fără TVA; valoarea netă a notelor de credit și a reducerilor comerciale autorizate (reduceri deduse imediat pe factură).
([71]) Livrate la frontiera UE.
([72]) Observații transmise de AGPB și IFA la 5.11.2019 (t19.005682).
([73]) Observații transmise de AGPB și IFA la 5.10.2020 (t20.006054).
([74]) Observații transmise de AGPB și IFA la 5.11.2019 (t19.005682).

(248) Aceeași parte interesată a reiterat, fără a furniza dovezi, afirmația că producătorii de NA domină piața Uniunii și sunt aproape singurii furnizori, ceea ce afectează în consecință utilizatorii finali și sectorul agricol din Uniune. Măsurile privind nitratul de amoniu din Uniune au condus la denaturări ale concurenței, la o inflație a prețurilor nitratului de amoniu în Uniune și la o deconectare între prețurile practicate de Uniune și prețurile la nivel mondial.

(249) Fără alte dovezi și având în vedere că afirmațiile similare privind cota de piață deținută de industria din Uniune și prețurile NA din Uniune în cursul perioadei examinate au fost abordate în considerentele 222-223 și 225, declarația părții a fost respinsă.

(250) Mai multe părți interesate ([75]) au susținut că analiza industriei din Uniune s-a bazat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât, în constatările sale, Comisia a exclus în mod explicit NA „stabilizat". Mai precis, nicio informație privind NA „stabilizat" nu a fost inclusă în indicatorii microeconomici sau macroeconomici. Aceste părți au susținut, de asemenea, că, potrivit bazei de date prezentate cu informații despre piață, în cazul în care NA „stabilizat" ar fi inclus, consumul de NA din Uniune ar fi semnificativ mai mare decât cel indicat în considerentul 172.

(251) Astfel cum se specifică la punctul 4.5.2, indicatorii macroeconomici, printre alte surse menționate, au fost obținuți din datele verificate furnizate de industria din Uniune, pe baza unor sondaje ale „Fertilizers Europe", care au inclus întreaga definiție a produsului care face obiectul reexaminării, astfel cum se descrie în considerentul 54. În special, în ceea ce privește NA „stabilizat", în aceste sondaje au fost colectate date referitoare la NA la care se adăugau nutrienți din fosfor și/sau potasiu.

(252) În ceea ce privește consumul la nivelul Uniunii, verificările vânzărilor efectuate de producătorii din Uniune incluși în eșantion și cele efectuate de cei care nu au fost incluși în eșantion pe piața Uniunii au confirmat faptul că ambele seturi de date au inclus întreaga definiție a produsului care face obiectul reexaminării, astfel cum se descrie în considerentul 54. În special, în ceea ce privește NA „stabilizat", în sondajele „Fertilizers Europe" și în chestionarele producătorilor din Uniune au fost colectate date referitoare la NA la care se adăugau nutrienți din fosfor și/sau potasiu. În plus, atunci când se adună vânzările de NA, NK (NA care include nutrient pe bază de potasiu) și NP (NA care include nutrient pe bază de fosfor) ([76]) ale producătorilor din Uniune în UE din baza de date a informațiilor de piață furnizată de aceste părți interesate ([77]), volumul vânzărilor a fost în mare măsură în concordanță cu volumele totale de vânzări ale producătorilor din Uniune prezentate în considerentul 193.

(253) De asemenea, statisticile privind importurile din Rusia și din toate celelalte țări terțe s-au bazat pe codul TARIC și, prin urmare, au inclus toate codurile indicate în considerentul 54. Prin urmare, se confirmă faptul că analiza industriei din Uniune și a consumului Uniunii acoperă întreaga sferă a produsului care face obiectul reexaminării definită în considerentul 54. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(254) Aceleași părți interesate au susținut că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit eșantionul de producători din Uniune. Mai precis, eșantionul nu a reflectat costurile de producție ale industriei din Uniune în ansamblu, întrucât doi producători incluși în eșantion (AB Achema și Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A.) ar fi suportat costuri ridicate în mod artificial pentru gazele naturale. Aceștia au afirmat, de asemenea, că nu a existat niciun element în constatările anchetei care să indice dacă prețurile gazelor plătite de acești doi producători din Uniune au fost reprezentative pentru prețurile pieței gazelor din Uniune și modul în care acest punct a fost investigat.

(255) Eșantionul este format din trei producători din Uniune din Lituania, Polonia și Franța și este reprezentativ pentru situația industriei din Uniune în ansamblu, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. În acest sens, ar trebui să se clarifice faptul că o practică standard de verificare constă în verificarea faptului dacă prețurile materiilor prime raportate în răspunsurile la chestionar sunt în condiții de concurență deplină (și anume, materiile prime înregistrate în costul de producție sunt în concordanță cu valoarea de piață liberă). Prin urmare, costurile materiilor prime furnizate de doi producători din Uniune incluși în eșantion au făcut obiectul unor verificări încrucișate cu informațiile disponibile public ([78]) și au fost în conformitate cu prețurile predominante de pe piață și cu evoluția acestora în Uniune pe parcursul întregii perioade examinate. În timp ce prețurile la gaz și alte costuri de aprovizionare cu gaze ar putea fi diferite de la un stat membru la altul, constatările Comisiei s-au bazat pe

([75]) Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (Societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot", Societatea pe acțiuni „Azot") și Uralchem JSC.

([76]) Volumele raportate în cadrul SA (sulfat de amoniu) și OSTRN (alt azot simplu) au indicat doar livrările estimate (= consum – importuri), care nu au fost luate în considerare, având în vedere că importurile din această sursă s-au bazat pe codul NC de 8 cifre și ar fi putut include și alte produse (în timp ce Comisia utilizează codul TARIC din 10 cifre).

([77]) Observațiile privind documentul de informare generală formulate de Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot", societatea pe acțiuni „Azot") și Uralchem JSC, t20.006223.

([78]) Previziunile Băncii Mondiale privind prețul produselor de bază; AMIS Market Monitor, Fertilizers Outlook.

un eșantion reprezentativ format din trei producători din Uniune. Având în vedere că există o producție semnificativă de nitrat de amoniu în Polonia și Lituania (31 % din producția totală a Uniunii și 43 % din producătorii cooperanți de NA din Uniune în cursul PAR), Comisia a concluzionat în mod corect că o constatare care include datele furnizate de cei doi producători din Uniune incluși în eșantion care se aprovizionează cu gaze era reprezentativă pentru întreaga industrie din Uniune. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(256) Aceleași părți interesate au susținut, de asemenea, că considerentul 200 se referă la o creștere a prețului materiilor prime, și anume a gazului natural, ca fiind motivul care stă la baza creșterii costului de producție al industriei din Uniune. Cu toate acestea, Comisia ar fi trebuit să comunice datele justificative pentru această declarație, și anume prețurile de achiziție a gazelor naturale practicate de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Acestea au susținut că prețurile la gaze disponibile în mod public în Uniune nu soluționează preocupările legate de evoluția prețului de achiziție a gazelor naturale al producătorilor din Uniune incluși în eșantion. Ele au adăugat că Comisia ar fi trebuit să confirme, de asemenea, în ce măsură constatările considerentului 200 se aplică în cazul companiei Yara France, care nu achiziționează gaze pentru producția de nitrat de amoniu, și că declarația (din același considerent) care susține că gazul este materia primă cea mai importantă pentru producția de nitrat de amoniu, reprezentând peste 60 % din costul total de producție, nu se referă la toți cei trei producători din Uniune incluși în eșantion.

(257) Comisia confirmă faptul că costul de producție pe tonă indicat în considerentul 200 este costul mediu ponderat de producție pe tonă în cazul celor trei producători din Uniune incluși în eșantion. Faptul că doi dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion sunt integrați pe verticală și produc materiile prime intermediare pentru producția de NA, cum ar fi amoniacul, la sediul acestora, în timp ce al treilea producător din Uniune inclus în eșantion îl achiziționează din afară, nu contrazice afirmația potrivit căreia gazul natural este materia primă cea mai importantă pentru producția de nitrat de amoniu, reprezentând peste 60 % din costul total de producție. Și anume, costul de producție al nitratului de amoniu este determinat fie direct de costul gazelor naturale (pentru producătorii integrați pe verticală), fie de costul amoniacului, care este o materie primă intermediară produsă din gaze naturale și care este, de asemenea, determinată de prețul gazelor naturale. Prin urmare, costurile materiilor prime furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion în răspunsurilor lor la chestionar au făcut obiectul unor verificări încrucișate cu informațiile disponibile public ([79]) și au fost găsite în conformitate cu prețurile predominante de pe piață și cu evoluția acestora în Uniune pe parcursul întregii perioade examinate. Prin urmare, afirmațiile au fost respinse.

(258) Aceleași părți interesate au susținut, de asemenea, că Comisia ar fi trebuit să explice pe ce bază a concluzionat și a verificat că există un decalaj de timp în Uniune între reducerea prețurilor gazului și reducerea prețurilor NA în cursul PAR și motivul acestui decalaj (considerentul 223).

(259) Ar trebui să se clarifice faptul că prețurile NA ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion în cursul PAR au fost colectate pe baza tranzacțiilor din răspunsurile lor la chestionar și, prin urmare, puteau fi calculate pentru fiecare lună din PAR. Evoluția prețului gazelor în Uniune, în fiecare lună, era disponibilă din informațiile provenite de la Banca Mondială ([80]). Cele două seturi de date au stat la baza concluziei din considerentul 223. Motivul pentru decalajul de timp de câteva luni, așa cum se explică în considerentul respectiv, se datora faptului că, la începutul PAR, prețurile NA au trebuit să acopere/recupereze costul de producție mai întâi (adică, ele erau în creștere întrucât erau inferioare costului de producție pentru anumiți producători din UE incluși în eșantion, astfel cum se reflectă în profitul scăzut din 2018) și au urmat, apoi, aceeași tendință descendentă.

(260) Un alt producător-exportator rus a afirmat contrariul, și anume că costul gazelor naturale și al prețurilor NA urmează tendințe diferite. Ca dovadă a declarației sale, acesta a prezentat prețuri spot pentru NA (de exemplu, tranzacții de vânzare încheiate, oferte de vânzare și de cumpărare) în diferite regiuni în comparație cu prețurile gazelor naturale publicate de Banca Mondială și de FMI.

(261) În primul rând, prețurile spot ale NA nu ar putea fi concludente atunci când sunt comparate cu prețurile reale franco fabrică ale NA pentru tranzacțiile de vânzare încheiate și verificate ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion, astfel cum se precizează la considerentul 199, întrucât acestea includeau prețurile ofertelor de vânzare și de cumpărare care nu erau neapărat decontate. În plus, prețurile spot provin de la un singur stat membru, și anume Franța, în timp ce prețurile reale utilizate de Comisie provin de la un eșantion reprezentativ format din trei state membre, și anume Franța, Lituania și Polonia. În al doilea rând, astfel cum se explică în același considerent, în perioada examinată, creșterea prețurilor NA în Uniune a fost influențată de creșterea costului de producție, și anume a costului gazelor naturale. Astfel cum se precizează în detaliu în considerentul 257, costul materiilor prime

([79]) Previziunile Băncii Mondiale privind prețul produselor de bază; AMIS Market Monitor, Fertilizers Outlook.
([80]) Previziunile Băncii Mondiale privind prețul produselor de bază.

suportat de producătorii din Uniune incluși în eșantion (inclusiv al gazelor naturale) a fost în concordanță cu prețurile predominante de pe piață și cu evoluția acestora în Uniune pe parcursul întregii perioade examinate. Prin urmare, costul gazelor naturale și al prețurilor NA a urmat aceeași tendință în Uniune în cursul perioadei examinate. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(262) Același producător-exportator rus a afirmat că pentru prețurile NA din Uniune constatate în cadrul prezentei anchete (considerentul 199) nu exista o explicație a modului în care acestea au fost calculate. Partea a susținut că aceste prețuri erau prețurile franco fabrică din Polonia și Lituania. În plus, conform părții, Comisia a dedus costurile VAG și profitul comercianților afiliați acestor producători din Uniune pentru a construi prețurile franco fabrică.

(263) Ar trebui să se clarifice faptul că prețurile NA ale producătorilor din Uniune incluși în eșantion au fost colectate din răspunsurile lor la chestionar. Aceste prețuri nu au fost calculate de Comisie, în schimb, au fost verificate în cursul vizitelor de verificare la fața locului la sediul producătorilor din Uniune. Prețurile NA din considerentul 199, astfel cum se indică în tabelul 8, se referă la datele verificate ale tuturor celor trei producători din Uniune incluși în eșantion. Chestionarul cu instrucțiuni pentru producătorii din Uniune incluși în eșantion, din care aceste prețuri au fost colectate, este disponibil pe pagina DG Comerț a cazului ([81]). Acesta indică faptul că prețurile de vânzare sunt colectate la nivelul franco fabrică, (adică valoarea vânzărilor, fără a include vreun cost de transport până la sediul clientului), fără TVA, fără a include notele de credit și reducerile comerciale. Nu a fost efectuată nicio deducere a costurilor VAG sau a profitului în cazul comercianților afiliați. Prin urmare, acestea sunt prețurile franco fabrică ale tuturor celor trei producători din Uniune incluși în eșantion. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(264) Același producător-exportator rus a susținut că prețurile medii la export practicate de producătorii din Uniune pe piețele țărilor terțe nu puteau fi mai mari decât prețurile lor de pe piața Uniunii, astfel cum se detaliază în considerentul 227. Acesta a susținut că prețurile practicate de producătorii din Uniune pe piețele țărilor terțe au făcut potențial obiectul unui dumping, referindu-se la constatările guvernului australian care instituie taxa antidumping asupra importurilor de nitrat de amoniu din Suedia în 2019 ([82]).

(265) Astfel cum se menționează în considerentul 227, prețurile NA ale producătorilor din Uniune pe piețele țărilor terțe s-au bazat pe datele Eurostat ([83]). Pe această bază, prețurile practicate față de China, Ucraina și Brazilia au fost în valoare de 426 EUR/tonă, de 308 EUR/tonă și, respectiv, de 375 EUR/tonă – la nivelul de livrare franco la bord în cursul PAR. Prețul mediu de export către țări terțe (în total) a fost de 397 EUR/tonă la nivelul de livrare franco la bord în aceeași perioadă. Aceste prețuri au fost mai mari decât prețul mediu de vânzare practicat de industria din Uniune în UE în cursul PAR. Taxele antidumping impuse Suediei în Australia se referă doar la un singur stat membru și la o perioadă diferită și, prin urmare, nu au pus sub semnul întrebării constatările Comisiei din această reexaminare. Prin urmare, argumentul părții a fost respins.

(266) Mai multe părți interesate ([84]) au susținut, de asemenea, că Comisia ar fi trebuit să explice pe ce bază a încheiat și a verificat afirmația că „în plus, prețurile NA sunt determinate, de asemenea, de prețurile ureei, care reprezintă un factor în cursul negocierilor privind prețurile” (considerentul 222).

(267) Această declarație specială a fost furnizată în răspunsul la chestionar al unui producător din Uniune inclus în eșantion ([85]). Ureea este o marfă mondială, al cărei preț urmează, de asemenea, prețul gazelor naturale, principala sa materie primă ([86]). Pe această bază, Comisia a concluzionat că, printre alți factori, prețul ureei este un factor care determină prețul NA.

(268) Aceleași părți interesate au susținut, de asemenea, că Comisia ar fi trebuit să explice cum s-a ajuns la concluzia că „prețul gazului a fost mai mare în Uniune decât pe multe alte piețe” (considerentul 222).

([81]) http://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2410
([82]) https://www.industry.gov.au/sites/default/files/adc/public-record/473-066_-_notice_-_adn_2019-057_-_findings_in_relation_to_a_-dumping_investigation.pdf
([83]) Cod numeric din NC format din 8 cifre, inclusiv toate codurile care acoperă produsul care face obiectul reexaminării.
([84]) Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (Societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”, Societatea pe acțiuni „Azot”) și Uralchem JSC.
([85]) Astfel cum se indică în răspunsul la chestionar care poate fi consultat de părțile interesate, t19.006120.
([86]) Rapoarte ale piețelor agricole ale UE, Îngrășăminte în UE, Comisia Europeană, DG AGRI, t20.004387.

(269) Această concluzie a fost obținută pe baza raportului trimestrial al piețelor europene al gazelor ([87]), disponibil public, unde prețul mediu industrial al gazelor naturale cu amănuntul la nivelul UE, de aproximativ 2,5 eurocenți/kWh în cursul PAR a fost comparat cu prețurile unor parteneri comerciali importanți ai UE și cu unii producători de NA importanți, inclusiv Rusia. După cum s-a raportat, în Rusia, prețurile cu amănuntul ale gazelor pentru consumatorii industriali au fost sub 1 eurocent/kWh și de aproximativ 1,2 eurocenți/kWh în Statele Unite în cursul PAR.

(270) Mai multe părți interesate ([88]) au susținut totodată că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit eșantionul de producători din Uniune. Mai precis, Comisia nu ar fi recunoscut că prejudiciul privind UAN ([89]) ar putea avea un impact asupra nitratului de amoniu.

(271) Faptul că producția de NA ar putea avea un impact asupra tuturor liniilor de producție din amonte (amoniac, acid azotic), din aval (UAN) și conexe (NCA, A5, uree) (astfel cum se menționează la considerentul 350) nu este în contradicție cu faptul că prejudiciul (reflectat în diferiți indicatori economici, inclusiv indicatorul costului de producție) ar putea fi atribuit în mod distinct produsului specific. În plus, Comisia nu a constatat niciun prejudiciu cauzat industriei din Uniune de NA în cursul PAR și și-a întemeiat concluzia, potrivit căreia nu ar trebui să se permită ca măsurile să expire, în analiza sa privind probabilitatea reapariției prejudiciului. Prin urmare, Comisia a constatat că afirmația nu este doar incorectă, ci și irelevantă, având în vedere datele din prezentul caz. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(272) Mai multe părți interesate ([90]) au reiterat afirmația conform căreia Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit eșantionul de producători din Uniune. Potrivit acestor părți, producătorii din Uniune incluși în eșantion nu erau reprezentativi pentru întreaga definiție a produsului similar, întrucât aceștia nu au fabricat NA „stabilizat” și NA de calitate industrială și, prin urmare, reflectau doar parțial industria din Uniune. În plus, aceștia au susținut că Comisia a selectat doi producători din Uniune care erau afiliați producătorilor ruși: Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A. era afiliată producătorilor ruși; în timp ce un alt producător din Uniune inclus în eșantion a fost implicat în achiziționarea de NA din Rusia pentru a-l importa în întreaga lume, inclusiv pe piața Uniunii.

(273) Astfel cum se menționează în considerentul 33, producătorii din Uniune incluși în eșantion au fost cei mai mari producători de nitrat de amoniu din Uniune din punctul de vedere al volumelor de producție și de vânzări. Aceștia au reprezentat 30 % din producția totală a produsului similar (și anume, inclusiv NA „stabilizat” și NA de calitate industrială) în Uniune în cursul PAR. Eșantionul de producători din Uniune era, prin urmare, reprezentativ pentru situația industriei din Uniune în ansamblu, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din regulamentul de bază. În plus, nu există nicio cerință legală conform căreia eșantionul de producători să acopere toate tipurile de produse care fac obiectul anchetei pentru ca eșantionul să fie reprezentativ. În acest sens, eșantionul a inclus producătorii din Uniune care fabrică tipuri de produse ce concurează direct cu importurile în cauză. În cele din urmă, în cazul de față, Comisia nu a constatat niciun prejudiciu cauzat industriei din Uniune. Prin urmare, argumentul că eșantionul de producători din Uniune nu a fost reprezentativ pentru situația industriei din Uniune a fost respins.

(274) În ceea ce privește presupusa afiliere a doi dintre producătorii din Uniune incluși în eșantion cu producători ruși, Comisia a constatat, pe baza informațiilor colectate în cursul anchetei, că ambele societăți incluse în eșantion erau considerate producători din Uniune în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază. În ceea ce privește societatea Grupa Azoty Zaklady Azotowe Pulawyu S.A., un producător-exportator rus deținea o participație minoritară a acestui producător din Uniune prin intermediul societății holding și nu existau legături comerciale între aceștia. În ceea ce privește celălalt producător din Uniune inclus în eșantion, astfel cum se explică în considerentul 309, comercializarea NA din Rusia a fost efectuată de entități din grupul căruia îi aparține producătorul din Uniune și nu a fost semnificativă în raport cu producătorul din Uniune inclus în eșantion ([91]). Nu au existat motive pentru excluderea acestor societăți din definiția industriei din Uniune și, prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(275) Un producător-exportator rus a susținut că rata de utilizare a capacității producătorilor din Uniune a fost calculată în mod incorect, deoarece s-a bazat pe capacitatea de formare a peletelor. Cei doi producători din Uniune incluși în eșantion au produs UAN și NA, care utiliza același produs intermediar, și anume, nitratul de amoniu topit. Partea a

([87]) Raportul trimestrial privind piețele europene ale gazelor, ediția 4, trimestrul IV 2019, Comisia Europeană, DG Energie, t20.003589.
([88]) Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”, societatea pe acțiuni „Azot”), Uralchem JSC și grupul Acron.
([89]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1688.
([90]) Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (Societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”, Societatea pe acțiuni „Azot”) și Uralchem JSC.
([91]) După cum se poate observa din rapoartele anuale ale grupului, veniturile generate de acest grup (aproximativ 75 % din veniturile provenite din toate vânzările de îngrășăminte) din America Latină au reprezentat mai puțin de 10 % din totalul veniturilor grupurilor.

afirmat că, pentru acești producători, disponibilitatea nitratului de amoniu topit este un blocaj și că rata de utilizare a capacității pentru acești producători ar trebui să fie calculată pe baza NA topit disponibil sau pe producția efectivă de nitrat de amoniu. Această afirmație a fost respinsă din motivele explicate în considerentul 110.

(276) Același producător-exportator rus a afirmat că comparația prețurilor efectuată de Comisie (calcularea subcotării) a fost statică și nu a luat în considerare evoluția acesteia în timp, nici combinarea sa cu alte elemente relevante (cum ar fi evoluția prețurilor, creșterea cotelor de piață, substituibilitatea produselor, tipurile de produs pentru care a constatat subcotarea prețurilor). O astfel de examinare ar trebui să evidențieze evoluția prețurilor și tendințele în ceea ce privește relația dintre prețurile importurilor și cele ale produselor similare naționale.

(277) Calculul subcotării, ca standard, a fost efectuat pentru perioada anchetei de reexaminare și se referea la tipurile de produse (NCP – numerele de control ale produsului stabilite pentru prezenta anchetă) care au fost comercializate de producătorii ruși. Calculul subcotării s-a bazat pe cantități limitate de importuri în cursul PAR, care au fost considerate nereprezentative. Prin urmare, orice concluzie dedusă din acest calcul nu poate avea decât o relevanță limitată. Prin urmare, previziunile viitoare privind relația dintre prețurile importurilor din Rusia și cele ale produselor similare de pe piața internă nu au putut fi realizate pe această bază. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(278) Același producător-exportator rus a susținut că deducerea taxei antidumping nu este justificată în calculele subcotării pentru un produs de bază, atunci când prețul este stabilit prin cerere și ofertă, fără a explica motivele unei astfel de afirmații.

(279) Pentru calculul subcotării descris la punctul 4.3.3, astfel cum se explică în considerentul 181, comparația dintre prețurile de export din Rusia către Uniune și prețurile practicate de producătorii din Uniune a fost efectuată prin utilizarea a două metode, o metodă în care taxele antidumping în vigoare au fost luate în considerare și altă metodă în care acestea nu au fost luate în considerare. Pentru calculul subcotării potențiale (în absența măsurilor) descris în considerentul 294, comparația dintre prețurile de export ale Rusiei către țări terțe și prețurile practicate de producătorii din Uniune nu a inclus taxe antidumping, întrucât acestea făceau parte din analiza prospectivă. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(280) Mai multe părți interesate au susținut că Comisia s-a bazat pe calcule inexacte și ipotetice pentru a susține că importurile din Rusia ar intra pe piața Uniunii la niveluri de preț prejudiciabile:

(i) Comisia ar trebui, de asemenea, să se asigure că prețul pentru NA din Rusia a fost comparat cu prețul practicat de producătorii din Uniune la același nivel comercial și, prin urmare, prețul de import luat în considerare pentru subcotare nu poate fi ajustat pentru costurile VAG și pentru profitul entităților comerciale afiliate, nici pentru costul creditului;

(ii) o comparație echitabilă a prețurilor în scopuri de subcotare a necesitat ajustări pentru a ține seama de diferențele dintre NA granulat și NA microgranulat;

(iii) nivelul probabil al prețurilor importurilor din Rusia nu ar trebui comparat cu prețul de vânzare efectiv al industriei din Uniune, deoarece acesta a fost mărit în mod artificial din cauza lipsei de concurență cauzată de barierele de pe piață;

(iv) calcularea marjei de subcotare ar fi trebuit să fie efectuată exclusiv pe baza vânzărilor de NA stabilizat de către Uralchem către Uniune;

(v) nu a existat nicio justificare pentru excluderea importurilor de peste două milioane de tone, atunci când se estimează nivelurile probabile ale prețurilor importurilor din Rusia, astfel cum se menționează în considerentul 294.

(vi) Comisia nu ar trebui să utilizeze ajustările pentru vânzări ale UE în cazul în care s-a constatat că vânzările UE nu sunt reprezentative. În plus, atunci când utilizează astfel de ajustări ale UE, Comisia nu le-a calculat corect, în special în ceea ce privește costurile legate de transportul până la frontiera UE.

(281) În ceea ce privește calculul subcotării prin utilizarea efectivă a vânzărilor la export ale Rusiei către piața Uniunii, Comisia a subliniat că decizia sa de a extinde măsurile în vigoare nu se bazează pe subcotarea constatată în cursul PAR. În primul rând, Comisia a constatat că industria din Uniune nu a suferit prejudicii în cursul PAR. În al doilea rând, astfel cum au recunoscut mai multe părți, subcotarea s-a bazat pe cantități limitate de importuri în cursul perioadei anchetei de reexaminare, care s-au dovedit a fi nereprezentative. Prin urmare, constatarea subcotării în cursul PAR are o relevanță limitată în ceea ce privește situația industriei din Uniune în cursul PAR.

(282) În ceea ce privește calculul subcotării menționat în considerentul 294, acest calcul a vizat estimarea nivelului potențial de subcotare în viitor în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor. Astfel, acest potențial nivel de subcotare și prețurile CIF construite (pe baza prețurilor de export către piețele terțe) au servit doar ca substituent. Acesta a fost un exercițiu efectuat în scopul stabilirii unui preț de import probabil. Acestea fiind spuse, în ceea ce privește punctul (i) sintetizat în considerentul 280, ajustările contestate de părțile interesate nu ar afecta în mod semnificativ concluzia potrivit căreia importurile din Rusia ar intra probabil pe piața Uniunii la prețuri de dumping în absența măsurilor antidumping și ar subcota în continuare în mod considerabil prețurile producătorilor din Uniune ([92]).

(283) Punctele (ii), (iii) și (iv) rezumate în considerentul 280 au fost abordate în considerentele 183, 244 și, respectiv, 73. În ceea ce privește punctul (v), Comisia nu a exclus importurile de peste două milioane de tone. Informațiile furnizate în considerentul 294 și în nota de subsol aferentă înseamnă de fapt că Comisia a considerat că exporturile producătorilor exportatori ruși incluși în eșantion către toate destinațiile au depășit două milioane de tone în cursul PAR. În ceea ce privește punctul (vi), Comisia a utilizat doar anumite costuri legate de transport, care au rămas valabile indiferent de reprezentativitatea volumului vânzărilor și a prețurilor pentru UE. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse. Din motive de confidențialitate, detaliile privind presupusele calcule incorecte referitoare la costurile de transport au fost furnizate într-un răspuns separat adresat societății. Comisia a fost parțial de acord cu afirmațiile privind calculele invocate de societate. Cu toate acestea, modificarea rezultată a nivelului CIF de mai puțin de 1 % la nivel național nu a avut niciun efect semnificativ asupra constatărilor Comisiei cu privire la subcotare.

(284) În urma argumentelor prezentate de părțile interesate, potrivit cărora Comisia nu a prezentat în mod corespunzător metoda de construire a valorilor CIF pentru producătorii-exportatori incluși în eșantion, Comisia a prezentat comunicări suplimentare la 30 septembrie și 21 octombrie 2020, răspunzând acestor afirmații în mod corespunzător.

### 5. **PROBABILITATEA UNEI REAPARIȚII A PREJUDICIULUI**

(285) Comisia a concluzionat, în considerentul 214, că industria Uniunii nu a suferit un prejudiciu important în cursul perioadei anchetei de reexaminare. Astfel, Comisia a examinat, în continuare, probabilitatea reapariției prejudiciului cauzat inițial de importurile care fac obiectul unui dumping din Rusia, în cazul în care măsurile ar fi abrogate.

(286) Pentru a stabili probabilitatea reapariției prejudiciului în cazul abrogării măsurilor, au fost analizate următoarele elemente: (a) capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia, (b) nivelurile probabile ale prețurilor importurilor din Rusia în absența măsurilor antidumping și (c) atractivitatea pieței Uniunii.

(287) Capacitatea de producție și capacitatea neutilizată din Rusia

(288) Capacitatea de producție din Rusia în cursul perioadei anchetei de reexaminare a fost de peste 10,5 milioane de tone, cu o capacitate neutilizată estimată de 440 000 de tone. Această capacitate neutilizată constatată în Rusia s-ar ridica la 6 % din consumul la nivelul Uniunii. Dacă ar fi direcționată integral către piața Uniunii, s-ar putea exporta volume suplimentare semnificative, care ar putea avea un efect deosebit de puternic asupra unor state membre învecinate Rusiei.

(289) Din perspectiva Foii de parcurs pentru dezvoltarea producției de îngrășăminte minerale pentru perioada până în 2025 adoptată de guvernul rus ([93]), producția de îngrășăminte azotate (NA fiind unul dintre cele mai importante) este preconizată să crească ([94]), odată cu creșterea cotei de export în volum al producției, atingând 65 % în 2025. Acest fapt arată că cea mai mare parte a industriei îngrășămintelor azotate din Rusia este orientată către export.

(290) RFPA a afirmat că Foaia de parcurs nu vizează promovarea exportului de NA către Uniune.

(291) Foaia de parcurs preconizează o creștere a producției de îngrășăminte azotate de până la 11,7 milioane de tone în 2020 și de până la 12,3 milioane de tone în 2025. Cota de export în volumul producției de îngrășăminte azotate este menită să crească, atingând 65 % în 2020, ceea ce indică faptul că cea mai mare parte a industriei îngrășămintelor azotate din Rusia este orientată către exporturi. Ea remarcă, de asemenea, că cererea de îngrășăminte minerale (NA fiind unul dintre cele mai importante) pe piața rusă nu va depăși 4-5 milioane de tone (calculate ca un procent de 100 % substanță activă) și nu va depăși sarcina de 40 % din capacitatea existentă. Evoluția pieței îngrășămintelor minerale din Rusia până în 2025 va fi limitată de nivelul scăzut al cererii efective din

([92]) Marjele de subcotare ar fi încă cuprinse într-un interval de 8-28 % în cazul în care nu se efectuează nici deducerea costurilor VAG și a profiturilor ale entităților de vânzare afiliate producătorilor-exportatori din UE, nici deducerea costurilor de credit.

([93]) Ordinul guvernului nr. 532 din 29 martie 2018.

([94]) De la 9,5 milioane de tone în 2016 la 11,7 milioane de tone în 2020 și 12,3 milioane de tone în 2025.

partea producătorilor agricoli și de lipsa obiceiului de a utiliza îngrășăminte minerale. După cum s-a discutat în considerentul 296, piața Uniunii este atractivă pentru producătorii-exportatori ruși. Ținând seama de aceasta și de cifrele discutate mai sus, chiar dacă Foaia de parcurs nu vizează în mod explicit Uniunea, creșterile discutate în cadrul acesteia ar putea fi eventual exportate pe piețele țărilor terțe, inclusiv pe piața Uniunii, în special dacă măsurile ar urma să fie eliminate.

(292) Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

### 5.1. **Nivelurile probabile ale prețurilor importurilor din Rusia în absența măsurilor antidumping**

(293) În considerentul 169 s-a concluzionat că este probabil ca producătorii-exportatori ruși să exporte cantități importante de NA către Uniune în cazul în care s-ar permite încetarea măsurilor și că este probabil ca aceste exporturi să fie făcute la prețuri de dumping.

(294) Pentru a analiza nivelul prețurilor nitratului de amoniu din Rusia în absența măsurilor, s-a efectuat un calcul al subcotării, care să vizeze estimarea nivelului potențial de subcotare în viitor în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor, prin utilizarea prețurilor producătorilor-exportatori cooperanți către țări terțe ([95]) și s-a constatat o subcotare semnificativă de 24,0 %. La aceste niveluri de preț, ar avea loc o creștere considerabilă a importurilor de NA din Rusia într-o scurtă perioadă de timp.

(295) Ținând seama de ansamblul acestor elemente, Comisia a constatat că este probabil ca importurile din Rusia să intre pe piața Uniunii la prețuri de dumping și că acestea ar subcota prețurile producătorilor din Uniune, exercitând astfel o presiune semnificativă asupra producătorilor din Uniune, în cazul în care s-ar permite abrogarea măsurilor.

### 5.2. **Atractivitatea pieței Uniunii**

(296) După cum s-a menționat în considerentele 118 și 137, piața Uniunii este atractivă din punctul de vedere al dimensiunii sale și al prețurilor. Uniunea este cea mai mare piață de NA din lume. Piața Uniunii rămâne atractivă din punctul de vedere al prețurilor ([96]). Exportatorii ruși dețin canale de distribuție a îngrășămintelor bine stabilite în Uniune, care facilitează exporturile din punct de vedere logistic. De asemenea, este probabil ca prețurile de import din Rusia să subcoteze prețurile industriei din Uniune pe piața UE, ceea ce indică, de asemenea, că piața Uniunii este atractivă pentru producătorii ruși.

(297) Astfel cum s-a menționat în considerentul 120, țări precum Ucraina, Australia și India ([97]) au impus măsuri de protecție comercială pentru NA din Rusia. În cazul în care măsurile actuale expiră, aceste măsuri ar face ca piața Uniunii să fie și mai atractivă pentru producătorii ruși, care întâmpină mai multe dificultăți la exportul către alte piețe terțe.

### 5.3. **Impactul asupra industriei din Uniune**

(298) Astfel cum s-a concluzionat în considerentul 169 de mai sus, este probabil că producătorii de NA ruși ar exporta cantități importante de NA către Uniune la prețuri de dumping în cazul în care s-ar permite încetarea măsurilor. Mai mult, este de așteptat în mod rezonabil ca, drept consecință a atractivității pieței Uniunii, astfel cum s-a descris în considerentul 296, în cazul în care măsurile ar fi abrogate, cel puțin o parte a capacității neutilizate din Rusia să fie direcționată către piața Uniunii. Dacă se ține seama de posibila evoluție viitoare a prețurilor exporturilor din Rusia, astfel cum s-a explicat în considerentul 294, este probabil ca prețurile importurilor din Rusia să subcoteze în mod considerabil prețurile industriei din Uniune.

([95]) Volum al importurilor de peste 2 milioane de tone.

([96]) America Latină a fost cea mai mare piață pentru exporturile societăților ruse care au cooperat. Prețurile de import de la societățile cooperante către America Latină au fost mai mici decât cele practicate către UE.

([97]) A se vedea rapoartele de țară semestriale din 2019 pe site-ul internet al OMChttps://www.wto.org/english/tratop_e/adp_e/adp_e.htm

(299) În acest sens, în ceea ce privește volumul, este foarte probabil că expirarea măsurilor ar permite producătorilor-exportatori ruși să câștige rapid cote de piață pe piața Uniunii. Industria din Uniune s-ar confrunta atunci cu o prăbușire imediată a volumului său de vânzări și a cotei sale de piață, precum și cu o creștere a costurilor sale fixe unitare. Într-adevăr, industria NA este o industrie cu utilizare intensivă a capitalului, care trebuie să mențină un anumit volum de producție pentru a menține costurile fixe la niveluri sustenabile. Creșterea costurilor fixe în urma unei scăderi a producției și a vânzărilor va avea un efect negativ asupra rentabilității.

(300) În continuare, astfel cum s-a explicat în detaliu în considerentul 174, este de așteptat ca consumul de NA să scadă și mai mult. Prin urmare, industria Uniunii concurează cu importurile din Rusia pe o piață în scădere. În schimb, este foarte probabil ca aceasta să exercite o presiune descendentă asupra prețurilor, având un impact negativ asupra rentabilității și situației financiare a industriei din Uniune. În paralel, industria din Uniune ar fi împiedicată de la realizarea investițiilor necesare pentru a respecta standardele de sănătate, securitate și de mediu ale UE.

(301) Toți acești factori combinați ar duce la o situație de reapariție a unui prejudiciu.

(302) O simulare pe baza unui scenariu în care industria din Uniune ar trebui să se alinieze cu prețurile de import din Rusia (la nivelurile observate în prezent pentru țările terțe inclusiv taxele vamale și costurile ulterioare importului) menținând în același timp volumul vânzărilor și suportând aceleași costuri ca și în PAR, a indicat că rentabilitatea industriei din Uniune ar înregistra o pierdere cuprinsă într-un interval de [-25 – -29 %].

(303) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că există o probabilitate de reapariție a prejudiciului în cazul în care s-ar permite abrogarea măsurilor.

### 5.4. **Observațiile părților interesate**

(304) Federația Rusă a susținut că producătorii din Uniune au controlat îndeaproape sectorul NA, întrucât dețin o cotă de piață importantă, sporind producția și vânzările. Potrivit Federației Ruse, producătorii din Uniune au fost, prin urmare, pregătiți pentru eliminarea taxelor aplicate concurenților lor ruși, astfel cum a fost confirmat de exporturile crescânde de NA din Uniune.

(305) Ancheta a confirmat că, în pofida producției și vânzărilor în scădere, industria din Uniune a deținut o cotă de piață de peste 90 % în cursul întregii perioade examinate. Totuși, aceasta nu pune sub semnul întrebării constatarea Comisiei potrivit căreia creșterea importurilor în condiții de dumping din Rusia în cazul în care măsurile ar fi abrogate ar provoca prejudicii importante industriei din Uniune. Ancheta a arătat că piața NA este sensibilă la evoluția prețurilor. Din acest motiv, creșterea importurilor care fac obiectul unui dumping din Rusia (în cazul în care măsurile ar urma să fie eliminate) ar face ca industria din Uniune să își piardă volumul de vânzări și, în consecință, volumul producției, necesar pentru a menține costurile fixe la un nivel concurențial (costul fix va crește, deoarece va fi împărțit la un volum produs mai mic, cu un impact negativ asupra rentabilității). Astfel cum s-a explicat în considerentele 298-302, industria din Uniune s-ar confrunta cu o prăbușire imediată a volumului său de vânzări și a cotei sale de piață, precum și cu o creștere a costurilor sale fixe unitare. Nivelul de rentabilitate s-ar prăbuși în mod semnificativ până la un nivel negativ. Într-adevăr, acest lucru a fost observat în cadrul anchetei inițiale în care producătorii din Uniune au trebuit să-și reducă prețurile cu mult sub costuri pentru a menține un anumit nivel de vânzări pentru a fi în măsură să concureze cu importurile din Rusia care au subcotat prețurile industriei din Uniune. Aceasta a dus la prejudicii pentru industria din Uniune care au constat în scăderea vânzărilor și a cotei de piață și, cel mai semnificativ, în prăbușirea prețurilor și profiturilor industriei din Uniune. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(306) RFPA a declarat că atractivitatea pieței NA din Uniune a fost supraestimată. În acest context, UE nu s-a remarcat prin vreun avantaj suplimentar. De exemplu, costurile de transport din Rusia (regiunea baltică) către Brazilia, SUA și America Centrală au fost aproape identice cu costurile de transport către UE. Chiar mai mult, datorită restricțiilor de siguranță și a unei cerințe din partea Regatului Unit de a expedia NA doar cu nave mici, costurile de transport au fost deseori mai ridicate către UE decât către Brazilia.

(307) S-a constatat că această afirmație a fost incorectă din punct de vedere factual. Ancheta a arătat că costurile de transport ale producătorilor-exportatori cooperanți către țări terțe au fost aproape 30 % mai mari decât costurile de transport către Uniune. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(308) RFPA a afirmat în continuare într-o prezentare că unul dintre cei mai mari producători din Uniune a revândut NA achiziționat din Rusia unui client din afara Uniunii. Potrivit RFPA aceasta a fost dovada că producătorii din Uniune s-au implicat în activități comerciale speculative, în detrimentul fermierilor din Uniune. Se presupune că măsurile antidumping nu trebuiau să ducă la creșterea prezenței industriei din Uniune pe piețele de export mondiale prin utilizarea veniturilor provenite din vânzările sporite din Uniune pentru a achiziționa produse care se presupune că fac obiectul unui dumping spre a le revinde pe piața mondială.

(309) Ancheta a demonstrat că revânzările de NA achiziționat din Rusia menționate de RFPA au fost efectuate de entități din Uniune și din afara Uniunii care aparțin unui grup din care face parte și un producător din Uniune. Aceste revânzări au fost efectuate către America Latină. După cum se poate vedea din rapoartele anuale ale grupului, veniturile generate de acest grup (aproximativ 75 % din venituri proveneau din vânzările de îngrășăminte) în America Latină au reprezentat mai puțin de 10 % din veniturile totale ale grupului. Din aceleași rapoarte ale grupului reiese că veniturile principale ale grupului sunt generate în continuare în Europa (peste 30 %). Prin urmare, aceste revânzări de NA achiziționat din Rusia de către societățile din grup nu ar fi putut aduce beneficii acestui producător din Uniune în cadrul activităților sale pe piețele de export mondiale și în detrimentul fermierilor din Uniune. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(310) RFPA a susținut în continuare că aceste revânzări au reprezentat un angajament pe termen lung de a acționa ca distribuitor rus de NA pe piețele de export din afara Uniunii Europene și, în consecință, au redus în mod semnificativ orice risc de redirecționare a exporturilor în urma abrogării măsurilor antidumping. Acest angajament pe termen lung a blocat cantități de NA din Rusia în afara pieței UE și ar trebui să fie considerat ca o dovadă a absenței probabilității reapariției prejudiciului, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor antidumping.

(311) Comisia a luat notă de faptul că comportamentul grupului căruia îi aparține producătorul din Uniune nu reflectă comportamentul producătorilor-exportatori din Rusia în cazul expirării măsurilor antidumping deoarece aceștia sunt operatori economici independenți. De exemplu, alte capacități ale acestuia sau al altor producători-exportatori ar putea fi (re)direcționate către Uniune, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor. În plus, acordurile încheiate în contextul taxelor antidumping aplicabile în Uniune ar putea fi renegociate în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor și o piață atractivă ar deveni mai accesibilă producătorilor ruși de NA. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(312) RFPA a susținut în continuare că consumul sporit de NA pe piața internă rusă și rețelele de distribuție ale producătorilor ruși de NA existente în afara UE au servit drept dovadă a unei absențe a probabilității reapariției prejudiciului, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor antidumping.

(313) În urma analizării consumului de NA pe piața internă rusă în considerentele 130-134 de mai sus, s-a concluzionat că o creștere nu era garantată. În plus, rețelele de distribuție existente în alte țări terțe nu împiedică exportatorii să utilizeze rețelele de distribuție existente pe piața Uniunii sau să înființeze unele noi. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(314) Un producător-exportator cooperant a declarat că capacitățile de producție din Rusia erau utilizate de deplin. Prin urmare, nu era posibil să se sporească în mod semnificativ producția de nitrat de amoniu și exporturile acesteia către UE. Cererea de nitrat de amoniu a crescut în mod semnificativ la nivel mondial și ar continua să crească. Cererea de îngrășăminte în America Latină și în regiunile APAC a stimulat creșterea pieței nitratului de amoniu datorită extinderii terenurilor agricole în aceste țări. Cererea de nitrat de amoniu a fost, de asemenea, în creștere în Rusia. În același timp, creșterea cererii pe piața din UE a fost mai lentă decât în alte regiuni. Prin urmare, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor, nu s-ar înregistra o creștere semnificativă a importurilor de nitrat de amoniu din Rusia.

(315) Având în vedere dimensiunea pieței din Uniune, proximitatea geografică, prețurile, subcotarea probabilă constatată, precum și faptul că unii dintre exportatorii ruși dispun de canale de distribuție bine stabilite în Uniune care facilitează exporturile din punctul de vedere al logisticii, piața din Uniune a fost considerată ca fiind atractivă pentru producătorii ruși. Comisia a considerat că consumul preconizat în țările în chestiune a fost la un nivel care ar permite doar absorbția parțială a capacității neutilizate a producătorilor ruși.

(316) Un producător-exportator cooperant a susținut că investițiile efectuate în Brazilia și în alte țări terțe de către diferiți producători-exportatori ruși au demonstrat atractivitatea Braziliei și a altor țări terțe în contrast cu cea a Uniunii.

(317) Comisia a constatat că aceste investiții confirmă disponibilitatea producătorilor ruși de a exporta către țări terțe. Totuși, aceste investiții au fost realizate în timp ce măsurile erau în vigoare în Uniune. Ele nu indică faptul că aceste piețe ar fi mai atractive decât piața din Uniune în cazul expirării măsurilor.

(318) Mai multe părți interesate au susținut că măsura privind importul de NA în UE a fost în vigoare timp de peste 25 de ani și că o astfel de situație era fără precedent și nu a fost în conformitate cu natura măsurilor antidumping.

(319) Regulamentul de bază nu stabilește o perioadă maximă de aplicare a măsurilor antidumping. În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, Comisia a constatat că există probabilitatea reapariției dumpingului și a prejudiciului în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor. Prin urmare, argumentul acestor părți a fost respins.

(320) În urma comunicării constatărilor, mai multe părți interesate ([98]) au susținut că Comisia nu a luat în considerare poziția efectivă a producătorilor din Uniune pe piața Uniunii, constituită din grupuri mari cu rețele puternice de distribuție, protejate de bariere la import și care, în prezent, sunt în măsură să perceapă prime pentru NA în comparație cu piețele mondiale, inclusiv regiunea Mării Negre, statele baltice și Brazilia. Aceștia au susținut că măsura antidumping existentă a reprezentat o corecție excesivă deoarece industria din Uniune, deși utilizează doar jumătate din capacitatea sa de producție, a obținut un profit de peste 8 % din profitul-țintă al industriei din Uniune și un randament ridicat al investițiilor.

(321) În primul rând, faptul că unii dintre producătorii din Uniune aparțin unor grupuri mari nu se traduce neapărat prin capacitatea de a aplica prime de preț. În plus, contrar celor afirmate, simpla existență a patru mari grupuri și a mai multor producători mai mici nu le conferă, în sine, statutul unui oligopol.

(322) În al doilea rând, prima presupusă percepută de către aceste părți interesate s-a dovedit a fi diferența dintre prețurile spot ale NA (și anume, tranzacții de vânzare încheiate, oferte de vânzare și de cumpărare) cu condiții de livrare diferite în Franța și în regiunea Mării Negre, statele baltice, Brazilia și alte regiuni, adică baza de comparație nu a fost la același nivel de livrare, astfel cum a fost prezentat de către aceste părți. Acest lucru este deosebit de important, întrucât părțile recunosc ele însele că transportul de nitrat de amoniu este costisitor. În plus, nu se poate ajunge la o concluzie pe baza acestor prețuri, astfel cum se precizează la considerentul 199, întrucât acestea includeau prețurile ofertelor de vânzare și de cumpărare care nu erau în mod necesar decontate și se referă doar la un singur stat membru. Prețurile NA variază pe teritoriul Uniunii, astfel cum a fost recunoscut în mod implicit de Acron în observațiile prezentate și reproduse în considerentul 262, atunci când a afirmat că prețurile din Uniune raportate de Comisie sunt prea scăzute și, prin urmare, acestea trebuie să provină numai din Polonia și Lituania. În al treilea rând, prețurile NA ale producătorilor din Uniune în Uniune, astfel cum au fost constatate și descrise în considerentul 199, au fost cu 14 până la 25 % mai mici decât prețurile spot ale NA în Franța ([99]), astfel cum au fost furnizate de către aceste părți interesate în cursul perioadei examinate. În al patrulea rând, după cum se arată în considerentul 244, după ajustarea prețurilor spot ale NA în regiunile Mării Negre, statelor baltice și Braziliei la frontiera CIF a UE ([100]), prețurile reale ale NA în Uniune s-au situat la același nivel în perioada 2016-2017 și au fost mai mari cu doar 9-15 EUR/tonă în 2018 și în cursul PAR. Prin urmare, o astfel de diferență de preț real pentru NA în Uniune față de celelalte piețe nu poate fi considerată ca fiind permanentă și/sau substanțială.

(323) În ceea ce privește rentabilitatea de peste 8 % a industriei din Uniune, ca fiind o dovadă a existenței unei prime de preț percepute, Comisia observă că profitul-țintă nu este un profit peste care are loc o majorare a prețului, un randament ridicat al investiției nefiind o dovadă a existenței primei de preț. În plus, rentabilitatea producătorilor-exportatori ruși incluși în eșantion este cu mult superioară rentabilității industriei din Uniune. Prin logica acestui argument, ar fi efectiv producătorii-exportatori din Rusia cei care percep o primă semnificativă pe piețele lor naționale și pe piețele lor de export, mai degrabă decât industria din Uniune. În ceea ce privește gradul de utilizare a capacității de producție, astfel cum este recunoscut în anchetele anterioare privind nitratul de amoniu, o rată scăzută de utilizare a capacității pentru produsul în cauză este un indicator mai puțin semnificativ al situației economice

([98]) Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”, societatea pe acțiuni „Azot”), Uralchem JSC și grupul Acron.

([99]) Comparativ, după ajustarea prețurilor spot ale NA, la nivelul prețului franco fabrică.

([100]) Utilizând, de exemplu, costul de livrare pentru unul dintre producătorii ruși incluși în eșantion furnizat în documentul acestor părți, observațiile privind documentul de informare generală din partea Asociației producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupului EuroChem (societății pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”, societății pe acțiuni „Azot”) și Uralchem JSC, t20.006223.

generale a industriei. Acest lucru se datorează faptului că nitratul de amoniu lichid (produs intermediar) poate fi utilizat pentru a produce nitratul de amoniu solid, dar și alte produse din aval. Prin urmare, pot apărea erori statistice din cauza existenței instalațiilor multifuncționale, care își pot schimba rapid producția la sau de la alte îngrășăminte. Pe baza celor prezentate mai sus, argumentul acestor părți a fost respins.

(324) Mai multe părți interesate ([101]) au susținut că Comisia a fost inconsecventă atunci când a pretins că interacțiunile concurențiale din țările terțe nu ar fi relevante pentru a stabili dacă este probabil ca prejudiciul să reapară, întrucât prețurile de export rusești către țări terțe au fost considerate adecvate pentru a stabili probabilitatea reapariției dumpingului și pentru a stabili nivelurile probabile ale prețurilor importurilor din Rusia în absența măsurilor antidumping. În plus, părțile interesate au susținut că datele privind exporturile utilizate de Comisie nu au fost susținute de cifrele Eurostat pentru NC 310230 90 și 310240 90. Acestea au susținut că China nu este o destinație de export pentru NA al producătorilor din Uniune și că prețurile de vânzare la export franco la bord (FOB) au fost mai mici decât prețul de vânzare franco fabrică mediu din Uniune.

(325) În ceea ce privește reapariția prejudiciului, ancheta Comisiei se referă la situația de pe piața Uniunii. Industria din Uniune funcționează în principal pe piața sa locală, care este activitatea sa principală. Faptul că producătorii-exportatori ruși și industria din Uniune pot concura pe piețe din alte țări terțe cu caracteristici diferite ale pieței nu este un fapt legat în mod direct de analiza respectivă. În special, după cum s-a recunoscut în considerentul 174, piața Uniunii este o piață în scădere în ceea ce privește consumul de NA, ceea ce s-ar putea să nu fie cazul, așa cum au susținut producătorii-exportatori, pe celelalte piețe. Dimpotrivă, analiza privind probabilitatea reapariției dumpingului implică analiza unor factori precum comportamentul producătorilor-exportatori și stabilirea prețurilor într-o țară terță și stimulentele existente pentru redirecționarea exporturilor către Uniune.

(326) În plus, chiar dacă apare o anumită interacțiune între industria din Uniune și producătorii-exportatori de pe piețele terțe, aceasta nu poate fi considerată o dovadă a capacității industriei din Uniune de a concura cu producătorii-exportatori ruși pe piețele terțe și cu atât mai puțin pe piața Uniunii. În primul rând, industria din Uniune și producătorii-exportatori ruși se concentrează pe diferite piețe de export. Industria din Uniune exportă către China, Ucraina, Brazilia, Serbia și Australia, ca principale destinații. Astfel cum s-a menționat în considerentul 120, Ucraina și Australia sunt de facto închise pentru exporturile ruse. Singura interacțiune reală cu vânzările privind industria din Uniune are loc în Brazilia. Cu toate acestea, chiar și acolo, conform statisticilor privind exporturile ([102]), volumul exporturilor industriei din Uniune reprezintă doar aproximativ 4 % din volumul exporturilor producătorilor-exportatori ruși. Mai important, este clar că industria din Uniune nu ar fi în măsură să reziste la concurența neloială din partea producătorilor-exportatori ruși pe piața Uniunii, deoarece, astfel cum s-a concluzionat în considerentul 169, este probabil ca producătorii ruși de NA să exporte cantități mari de nitrat de amoniu către Uniune la prețuri de dumping, în absența măsurilor UE.

(327) În ceea ce privește afirmația părților interesate potrivit căreia datele Eurostat nu confirmă constatările Comisiei cu privire la destinații și la prețuri, Comisia a observat că părțile interesate au luat în considerare doar două dintre codurile NC aferente produsului care face obiectul reexaminării. Prin urmare, acestea au analizat doar un instantaneu al exporturilor relevante din Uniune. În plus, nivelul CIF de livrare la destinația de export al prețurilor și nu nivelul de livrare franco la bord reprezintă baza adecvată pentru a compara prețurile de export cu prețurile franco fabrică ale Uniunii, deoarece prețurile ar trebui comparate la același punct de livrare.

(328) În cele din urmă, producătorii-exportatori din Rusia au fost foarte profitabili (rentabilitatea variind de la 24 % la 50 %) având prețuri de vânzare medii de 133 EUR/tonă pe piețele terțe în cursul PAR. Chiar și cu costurile de transport și de asigurare către Uniune ([103]), prețul CIF mediu la frontiera Uniunii al producătorilor-exportatori din Rusia ar fi sub prețul de rentabilitate ([104]) al industriei din Uniune. În consecință, producătorii-exportatori ruși ar fi rentabili pe piața Uniunii, în timp ce industria din Uniune și-ar acoperi doar costurile. Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

([101]) Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (Societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot”, Societatea pe acțiuni „Azot”) și Uralchem JSC.

([102]) Analiza se bazează pe statisticile Eurostat (nivel de 8 cifre al NC) și Unicom trade (nivel de 6 cifre al NC), care includ alte produse decât produsul care face obiectul reexaminării.

([103]) Costuri cuprinse între 40 și 50 EUR/tonă, astfel cum au fost raportate de către părțile interesate care formulează această observație.

([104]) Prețul de rentabilitate este prețul care ar acoperi costul de producție, și anume 198 EUR/tonă stabilit în PAR.

(329) Unele părți interesate au susținut că importurile din Rusia nu erau susceptibile de a avea un impact prejudiciabil asupra producătorilor din Uniune, deoarece:

(i) nu a existat nicio dovadă că importurile din Rusia ar câștiga „rapid cote de piață" pe piața Uniunii în cazul în care măsurile antidumping ar fi eliminate. Dimpotrivă, industria din Uniune și-a demonstrat capacitatea de a-și spori prezența pe piețele țărilor terțe, în ciuda prezenței paralele a importurilor ruse pe aceste piețe;

(ii) importurile din Rusia își pot mări cota de piață cu până la 6 % din consumul Uniunii, ceea ce nu a fost suficient pentru a cauza „o scădere imediată a volumelor sale de vânzări, a cotei de piață și o creștere a costurilor sale fixe per unitate, ceea ce va afecta negativ rentabilitatea";

(iii) orice cotă de piață pierdută pe piața internă a Uniunii ar fi compensată de creșterea vânzărilor la export către piețele țărilor terțe, ceea ce înseamnă că costurile fixe per unitate ale producătorilor din Uniune ar rămâne stabile;

(iv) orice dificultate potențială cu care se confruntă industria din Uniune ca urmare a scăderii prețului nu s-ar califica drept prejudiciu cauzat de importurile din Rusia;

(v) ar fi necesare comunicări suplimentare pentru a înțelege corect calculele efectuate în simularea profitului/pierderii suferit(e) de industria din Uniune pentru a se alinia la presupuselor prețuri de import din Rusia, în absența unor măsuri antidumping, ultima comunicare fiind bazată în mod clar pe o metodologie inexactă.

(330) În primul rând, astfel cum s-a menționat în considerentele 325 și 326, performanța la export a industriei din Uniune nu poate fi utilizată ca o indicație a capacității industriei din Uniune de a concura cu producătorii-exportatori ruși. Între timp, astfel cum se explică în considerentele 296 și 297, precum și în considerentele 340 și 341, piața Uniunii este atractivă pentru producătorii-exportatori ruși din punctul de vedere al prețului și al proximității.

(331) În al doilea rând, o creștere a volumelor importurilor din Rusia la nivelurile prețurilor estimate în cadrul anchetei ar fi suficientă pentru a determina o scădere imediată a volumelor sale de vânzări, a cotei de piață și a creșterii costurilor sale fixe per unitate pentru industria din Uniune, cu un efect negativ asupra rentabilității, după cum se demonstrează în considerentul 302.

(332) În al treilea rând, în ceea ce privește reapariția prejudiciului, ancheta se referă la situația de pe piața Uniunii. Comisia nu vede motivul pentru care prejudiciul cauzat industriei de pe piața Uniunii ar trebui atenuat prin presupuse câștiguri din altă parte. Faptul că există piețe ale țărilor terțe către care industria din Uniune își poate (re)direcționa vânzările nu se referă în mod direct la analiza reapariției prejudiciului.

(333) În al patrulea rând, Comisia nu a constatat un prejudiciu important cauzat industriei din Uniune.

(334) În al cincilea rând, o simulare descrisă în considerentul 302 a fost introdusă în dosarul versiunii accesibile tuturor părților interesate ([105]). Datele producătorilor din Uniune incluși în eșantion în cadrul acestei simulări au fost indicate în intervale pentru a nu divulga informațiile specifice eșantionului, care au fost considerate confidențiale (ar fi putut dezvălui informații specifice eșantionului în rândul producătorilor din Uniune incluși în eșantion și ar fi putut servi ca avantaj comercial pentru aceștia sau pentru alte părți interesate). Valorile cuprinse în intervale nu fac ca simularea introdusă în dosar să fie lipsită de sens și nici nu privează producătorii-exportatori de dreptul lor la apărare, întrucât ambele valori de jos în sus ale intervalelor utilizate demonstrează că industria din Uniune ar înregistra pierderi semnificative la nivelul prețurilor utilizate. În plus, simularea a presupus că prețul de vânzare mediu al industriei din Uniune ar scădea până la nivelul prețului de import din Rusia observat în țările terțe. Ulterior, alți parametri ai simulării, și anume volumul vânzărilor și costul producătorilor din Uniune incluși în eșantion, s-au bazat pe date verificate furnizate de producătorii din Uniune incluși în eșantion. Se observă că simularea a evaluat costul de producție al producătorilor din Uniune pentru volumul vândut în Uniune, în locul costului pentru volumul produs. Prin urmare, afirmațiile au fost respinse.

(335) Aceleași părți interesate au susținut că Comisia a evaluat în mod eronat impactul potențial al importurilor din Rusia asupra situației industriei din Uniune. În special, aceasta a omis condițiile favorabile de piață în care producătorii din Uniune vor funcționa în următorii cinci ani ca urmare a scăderii costurilor gazelor în Uniune. Părțile au susținut că o

([105]) Dosarul t20.005622.

analiză prospectivă a probabilității de prejudiciu ar trebui să ia în considerare atât costurile mai mici, cât și impactul acestora asupra capacității producătorilor din Uniune de a concura efectiv cu producătorii ruși în absența măsurilor antidumping.

(336) Pe baza previziunilor privind prețul gazelor emise de Banca Mondială ([106]), prețul gazelor în Europa va atinge nivelul observat în 2016, care reprezintă începutul perioadei examinate, în anul 2023. Costul de producție al producătorilor din Uniune ar trebui să urmeze aceeași tendință, deoarece acestea sunt legate (considerentul 200). Pe baza acestor ipoteze, costul producătorilor din Uniune ar fi, astfel, de aproximativ 174 EUR/t, la fel ca în 2016. Presupunând că prețurile de export rusești către țări terțe au rămas la același nivel ca în PAR (deoarece prețul reglementat al gazelor din Rusia rămâne stabil ([107])), aceste prețuri ar fi în continuare sub costul de producție al producătorilor din Uniune (și anume, mai puțin de 174 EUR/t). Pe această bază, este probabil că exporturile rusești către Uniune ar continua să exercite o presiune puternică asupra prețurilor pentru industria din Uniune. Prin urmare, afirmația părților a fost respinsă.

(337) Aceleași părți interesate au susținut că eliminarea măsurilor antidumping nu ar priva industria din Uniune de orice protecție, deoarece ar continua să beneficieze de taxa vamală CNF ([108]).

(338) Obiectivul măsurii antidumping este de a restabili concurența loială pe piața din Uniune. Taxele vamale convenționale existente nu servesc acestui scop și, prin urmare, nu pot fi motivul pentru care măsurile antidumping nu ar fi menținute/instituite asupra importurilor la prețuri inechitabile. Afirmația părților respective se respinge.

(339) Aceleași părți interesate au declarat că atractivitatea pieței din Uniune a fost supraestimată:

(i) producătorii-exportatori ruși ar exporta în Uniune la același preț la care au exportat în alte țări terțe, astfel cum ar fi recunoscut, de asemenea, Comisia;

(ii) pe baza observațiilor unuia dintre producătorii-exportatori incluși în eșantion din Rusia, costul transportului către piețele țărilor terțe (cum ar fi Brazilia, Statele Unite și America Centrală) a fost aproape identic cu costul transportului către Uniune.

(340) În primul rând, pentru a lua în considerare un nivel probabil al prețului NA al producătorilor-exportatori din Rusia către Uniune în absența măsurilor, Comisia a estimat nivelul potențial de subcotare în absența măsurilor care utilizează prețurile reale ale producătorilor-exportatori cooperanți către țări terțe (considerentul 294). Concluzia potrivit căreia este probabil ca producătorii-exportatori ruși să-și redirecționeze exporturile către piața Uniunii s-a datorat faptului că prețurile predominante ale NA în Uniune erau mai mari decât prețurile de export rusești pe piețele țărilor terțe, creând astfel un stimulent economic. Ancheta a stabilit că prețul franco fabrică în Uniune se ridică la 219 EUR/tonă (considerentul 200), care era semnificativ mai mare decât prețul de export franco fabrică mediu de 133 EUR/tonă al celor trei producători-exportatori incluși în eșantion către țări terțe (considerentul 81). Pe această bază, producătorii-exportatori ruși au un stimulent economic pentru a vinde către Uniune în locul să vândă unor piețe terțe. În special, având în vedere faptul că, pe baza răspunsurilor la chestionar ale producătorilor-exportatori ruși incluși în eșantion, aceștia acoperă deja costul vânzărilor către Uniune și realizează profituri în momentul vânzării în cadrul măsurilor antidumping existente. Aceasta înseamnă că, atunci când ar vinde Uniunii la un preț și mai mare, ar obține profituri și mai mari.

(341) În al doilea rând, astfel cum se menționează în considerentul 307, pe baza costului de transport al tuturor producătorilor-exportatori cooperanți, prezenta anchetă a constatat că costurile de transport către țări terțe erau cu aproape 30 % mai mari decât cele din Uniune. Prin urmare, această afirmație referitoare la un producător-exportator rus a fost respinsă.

(342) Un producător-exportator rus a susținut că Comisia se contrazicea, iar analiza legăturii de cauzalitate a fost lipsită de raționament. Pe de o parte, Comisia a concluzionat că nu era necesară o analiză a cauzalității și, pe de altă parte, a concluzionat că prejudiciul a fost cauzat de importurile din Rusia.

([106]) Sursă: Previziunile Băncii Mondiale pentru produsele de bază, prețul gazelor naturale, Europa în 2016 și 2023 este de 4,6 USD/mmbtu.

([107]) Observațiile privind documentul de informare generală formulate de Asociația producătorilor de îngrășăminte din Rusia, grupul EuroChem (societatea pe acțiuni „Nevinnomyssky Azot", societatea pe acțiuni „Azot") și Uralchem JSC, t20.006223.

([108]) Clauza națiunii celei mai favorizate.

(343) Această afirmație s-a bazat pe înțelegerea greșită a evaluării efectuate de Comisie în acest caz. Astfel cum se menționează în considerentul 216, Comisia a concluzionat că industria din Uniune nu a fost prejudiciată în mod semnificativ. Astfel, o analiză a legăturii de cauzalitate nu a fost justificată și prin urmare, ea nu a fost efectuată. Cu toate acestea, în analiza sa ulterioară privind probabilitatea reapariției prejudiciului, Comisia a concluzionat că era probabil ca prejudiciul important să reapară în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor antidumping existente împotriva importurilor din Rusia. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(344) Același producător-exportator rus a susținut că țările terțe erau atractive și că cererea de pe aceste piețe era în creștere. Producătorul-exportator a explicat modul în care piața internă și cea din Ucraina (care, potrivit producătorilor-exportatori, reprezentau 7 % din consumul global de NA) și-au epuizat întreaga capacitate în sezonul de referință pentru vânzări în Uniune. În plus, acesta a explicat modul în care și-a dezvoltat capacitatea de export către alte regiuni decât Uniunea. Alte părți interesate au susținut că piața Uniunii era doar una dintre numeroasele piețe pe care producătorii-exportatori ruși ar putea exporta. Aceștia nu ar avea niciun stimulent specific pentru a redirecționa exporturile către Uniune și pentru a încălca contractele pe termen lung existente, în cazul în care măsurile ar fi abrogate;

(345) Comisia a observat că nu neagă faptul că piețele țărilor terțe pot fi atractive pentru producătorii-exportatori ruși în comparație cu piața Uniunii, atunci când există măsuri antidumping în vigoare asupra importurilor din Rusia. Cu toate acestea, în cazul în care s-ar permite expirarea acestor măsuri, astfel cum se explică în considerentele 296 și 297, precum și în considerentele 340 și 341, piața Uniunii ar fi atractivă pentru producătorii-exportatori ruși din punctul de vedere al prețului și al proximității. Prețurile de pe piața Uniunii sunt mult mai mari și, prin urmare, sunt mai profitabile decât cele de pe piața internă și de pe alte piețe terțe. Angajamentele contractuale ale operatorilor economici pot fi renegociabile în urma câștigurilor. În plus, astfel cum se explică în considerentul 143, piața ucraineană rămâne închisă pentru exporturile de nitrat de amoniu din Rusia. În cele din urmă, în ceea ce privește acumularea de capacități pe piețele țărilor terțe, în timp ce Uniunea rămâne sub măsurile antidumping, aceasta dovedește doar că exporturile sunt importante pentru producătorii-exportatori ruși. Aceasta nu contrazice faptul că, astfel cum se menționează în considerentul 340, prețurile practicate în Uniune sunt mult mai atractive decât cele practicate pe piețele respective și, astfel cum se menționează în considerentul 341, acest cost al transportului către Uniune este mai scăzut decât în cazul altor destinații. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

## 6. **INTERESUL UNIUNII**

(346) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, Comisia a examinat dacă menținerea măsurilor antidumping existente împotriva Rusiei ar fi împotriva interesului Uniunii în ansamblu. Determinarea interesului Uniunii s-a bazat pe evaluarea diferitelor interese implicate în ansamblul lor, printre care cele ale industriei, ale importatorilor și ale utilizatorilor din Uniune.

(347) Toate părțile interesate au avut posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere în temeiul articolului 21 alineatul (2) din regulamentul de bază.

(348) Din aceste motive, Comisia a examinat dacă, în pofida concluziilor privind probabilitatea unei continuări a dumpingului și a reapariției prejudiciului, există motive imperioase pentru a se concluziona că menținerea măsurilor existente nu ar fi în interesul Uniunii. Se reamintește că, în cadrul anchetei inițiale, s-a considerat că adoptarea măsurilor nu este împotriva interesului Uniunii.

### 6.1. **Interesul industriei din Uniune**

(349) După cum s-a explicat în considerentul 213, măsurile au permis industriei din Uniune să-și mențină situația microeconomică pozitivă. În același timp, în considerentele 298-303 s-a concluzionat, de asemenea, că este probabil ca industria din Uniune să se confrunte cu o deteriorare a situației ei în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor antidumping împotriva Rusiei. Într-adevăr, este foarte posibil ca, potrivit anchetei, continuarea măsurilor să garanteze situația economică actuală a industriei din Uniune. Industria din Uniune ar fi în măsură să realizeze și să continue investițiile în curs de desfășurare, în special cele legate de standardele de sănătate, securitate și mediu ale UE.

(350) Încetarea măsurilor ar duce, fără nicio îndoială, la o deteriorare rapidă a situației sale economice. Având în vedere faptul că nitratul de amoniu nu este singurul produs din portofoliul de îngrășăminte pe bază de azot, ci este componenta profilului de producție integrat general, un prejudiciu recurent pentru producția de NA ar avea un impact imediat asupra tuturor liniilor de producție din amonte (amoniac, acid azotic), din aval (UAN) și conexe (NCA, A5, uree). Prin urmare, activitățile comerciale cu NA ar avea un impact negativ direct asupra tuturor activităților comerciale din domeniul îngrășămintelor azotate.

(351) Prin urmare, continuarea măsurilor împotriva Rusiei ar fi avantajoasă pentru industria din Uniune.

### 6.2. **Interesul importatorilor/comercianților**

(352) Astfel cum s-a menționat în considerentul 41, niciun importator nu a cooperat și nici nu s-a făcut cunoscut pe parcursul prezentei anchete. Prin urmare, nu au existat indicații potrivit cărora concluziile obținute în ultima anchetă de reexaminare în perspectiva expirării măsurilor ([109]) nu mai sunt valabile și menținerea măsurilor ar avea un efect negativ asupra importatorilor depășind impactul pozitiv al măsurilor.

### 6.3. **Interesul utilizatorilor**

#### 6.3.1. *Observații cu caracter general*

(353) După cum s-a menționat în considerentul 49, doi utilizatori (fermieri) au răspuns la chestionar. Mai multe asociații de utilizatori (fermieri) s-au manifestat pentru a-și exprima opoziția față de continuarea măsurilor pe motivul că acestea creează o primă de piață pentru NA (și NCA) comercializat în Uniune în comparație cu alte piețe și că era o nevoie urgentă de a reduce sarcina costurilor pentru fermieri. În declarația lor se presupunea că prima de piață creată de taxele vamale și antidumping a fost transferată în procent de 100 % asupra prețului îngrășământului.

(354) Analiza interesului utilizatorilor s-a bazat pe datele Direcției Generale pentru Agricultură („DG AGRI") din cadrul Comisiei Europene și pe două chestionare adresate fermierilor francezi (ale căror date sunt sensibile și prin urmare, atunci când sunt utilizate în analiza de mai jos, sunt furnizate sub formă de intervale).

(355) Analiza interesului Uniunii acoperă în principal două aspecte: (i) costul NA în costurile exploatației (ii) efectul măsurilor asupra costurilor exploatației în perioada examinată.

#### 6.3.2. *Reprezentativitatea costurilor NA în cadrul costurilor fermierilor*

(356) Asociațiile de utilizatori au declarat că: (i) efectul barierelor în calea comerțului asupra economiei agrare ar trebui să fie evaluat asupra fermelor de culturi arabile, mai precis, ferme specializate în cultivarea cerealelor, a oleaginoaselor și a plantelor proteice („ferme COP") și nu asupra sectorului agricol în ansamblu; (ii) fermele COP sunt cele mai mari consumatoare de îngrășăminte și, prin urmare, ele sunt utilizatoarele efective ale NA; (iii) ele sunt, de asemenea, cele mai mari utilizatoare de îngrășăminte azotate din Uniune ([110]). Aceste ferme reprezintă în jur de 35 % din toate fermele din Uniune ([111]).

##### 6.3.2.1. Costul NA în cadrul costurilor fermelor COP

(357) Impactul îngrășămintelor în ansamblu, și al NA în special, asupra costurilor fermierilor au fost evaluate pe baza datelor furnizate de cei doi fermieri francezi care au răspuns la chestionar. Această analiză a arătat că îngrășămintele (în ansamblu) utilizate în aceste ferme franceze au reprezentat în jur de [36-45 %] din costurile specifice culturilor ([112]) și în jur de [16 – 21 %] din costurile totale ale exploatației ([113]) în ultimul exercițiu financiar

([109]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 999/2014.

([110]) Sursă: Audieri cu asociațiile de utilizatori, t19.005682, 8.11.2019.

([111]) Sursă: Rețeaua de informații contabile agricole (RICA), Economia agrară, pe sectoare:, DG AGRIhttps://agridata.ec.europa.eu/; t20.004226/t20.004250.

([112]) Costurile specifice culturilor constau în costuri pentru îngrășăminte (inclusiv NA), semințe, pesticide și hrană pentru alimente (de asemenea, „costul materiilor prime").

([113]) Costurile totale/aporturile totale ale exploatațiilor sau costurile specifice culturilor (costul materiilor prime), costul cu forța de muncă, cheltuielile indirecte (inclusiv deprecierea).

disponibil ([114]). Ținând seama de faptul că costul NA a constituit în jur de [39-44 %] din toate costurile îngrășămintelor utilizate în fermele franceze ([115]), costul NA a reprezentat în jur de [15-20 %] din costurile specifice culturilor și până la [3-5 %] din costurile totale ale exploatației în aceeași perioadă.

(358) Această informație a făcut obiectul unor verificări încrucișate cu datele privind economia agrară pentru fermele COP din Franța obținute de la DG AGRI. Într-adevăr, ea a confirmat că îngrășămintele (în ansamblu) utilizate în aceste ferme COP specializate din Franța au reprezentat în jur de 42 % din costurile specifice culturilor și în jur de 14 % din costurile totale ale exploatației în ultimul exercițiu financiar disponibil ([116]). Acestea fiind spuse, presupunând că costul NA a constituit în jur de [39-44 %] din costurile tuturor îngrășămintelor utilizate, costul NA ar fi putut reprezenta, prin urmare, maximum 17 % din costurile specifice culturilor și maximum 5,8 % din costurile totale ale exploatației în aceeași perioadă în Franța.

(359) Pentru ansamblul UE, pe baza datelor obținute de la DG AGRI, îngrășămintele utilizate în aceste ferme COP specializate din UE au reprezentat în jur de 43 % din costurile specifice culturilor și în jur de 13 % din costurile totale ale exploatației în ultimul exercițiu financiar disponibil ([117]). Din nou, presupunând că costul NA a constituit în jur de [39-44 %] din costurile tuturor îngrășămintelor utilizate, costul NA ar fi putut reprezenta, prin urmare, maximum 18 % din costurile specifice culturilor și maximum 5,6 % din costurile totale ale fermelor COP din UE în aceeași perioadă. Aceasta ar fi fost proporția costurilor NA în costurile totale ale fermelor în cazul în care fermele COP din Franța ar fi la fel de mari consumatoare de NA ca și fermele COP din Franța, ceea ce nu sunt, după cum au confirmat asociațiile de utilizatori ([118]).

(360) În ansamblu, este important să se observe faptul că costurile îngrășămintelor ca parte din costurile exploatațiilor în fermele COP din UE au fost în scădere constantă de-a lungul timpului, de exemplu atunci când se analizează ultima perioadă din 2014 până în 2018. În 2014 îngrășămintele au reprezentat 15 % din costurile totale ale fermelor de cultură, în timp ce în 2018 acestea au scăzut cu 13 %. Aceasta demonstrează faptul că celelalte elemente de cost (cum ar fi semințele sau salariul, chiria, dobânzile plătite ([119])) au fost mai împovărătoare pentru fermierii din fermele COP din UE, care au fost cei mai mari consumatori de NA.

6.3.2.2. Costul NA în cadrul costurilor tuturor fermelor de cereale

(361) Cantitatea de NA utilizată ca îngrășământ depinde de tipul de cultură al fermelor, fie că e vorba de cereale (grâu, orz, ovăz, secară, triticale), rapiță, cartofi, sfeclă de zahăr sau de iarbă pentru pășune. Multe ferme din Uniune se bazează pe mai multe culturi și costurile corespunzătoare NA pentru fermieri variază de la o țară la alta. Este, prin urmare, dificil de evaluat un cost precis al NA pentru toate fermele. Cu toate acestea, s-a observat o tendință de scădere a cotei reprezentate de costul îngrășămintelor în ceea ce privește valoarea rezultatului industriei agricole în întregul sector agricol din Uniune ([120]).

(362) În plus, pe baza datelor obținute de la DG AGRI, Comisia a estimat că îngrășămintele utilizate pentru toate fermele de cereale din UE au reprezentat în jur de 30 % din costurile specifice culturilor și în jur de 9 % din costurile totale ale exploatației în ultimul exercițiu financiar disponibil ([121]).

(363) Acestea fiind spuse, presupunând că, astfel cum s-a explicat în considerentul 357, costul NA a constituit în jur de [39-44 %] din toate costurile îngrășămintelor utilizate, costul NA ar fi putut reprezenta maximum 3,7 % din costurile totale ale fermelor pentru toate fermele de cereale din UE. Din nou, aceasta ar fi fost proporția costului NA din costurile totale ale fermelor în cazul în care fermele de cereale din UE ar fi la fel de mari consumatoare de NA ca și fermele COP din Franța, ceea ce nu sunt, după cum au confirmat asociațiile de utilizatori ([122]).

(364) Pe baza celor de mai sus, Comisia a concluzionat că costul NA din costurile fermelor COP specializate și din toate fermele de cereale din UE în ansamblu a fost sub 5,6 % și, respectiv, sub 3,7 %. Prin urmare, proporția costului NA din costul total poate fi semnificativă din punct de vedere material doar dacă exista o legătură clară între prețul NA și marja netă a fermei, iar aceasta va fi analizată ulterior.

---

([114]) Ultimul exercițiu financiar – 2018. Sursă: Răspunsurile la chestionar ale celor doi fermieri.
([115]) Potrivit datelor prezentate de fermierii cooperanți din fermele COP în răspunsurile lor la chestionarele antidumping.
([116]) Ultimul exercițiu financiar – 2018.
([117]) Ultimul exercițiu financiar – 2018.
([118]) Sursă: Observațiile asociațiilor de utilizatori, t19.005682.
([119]) Costul semințelor a crescut de la 7,1 % la 7,5 % între 2014 și 2018; cota care reprezintă salariul, chiria, dobânzile plătite a crescut de la 17,7 % la 19,2 % în cursul aceleiași perioade în fermele COP din UE.
([120]) Conturile economice pentru agricultură, t20.004550.
([121]) Ultimul exercițiu financiar – 2018.
([122]) Sursă: Observațiile asociațiilor de utilizatori, t19.005682.

6.3.3. *Efectul taxei antidumping asupra costului pentru fermieri*

(365) În ancheta de față, asociațiile de utilizatori ([123]) au susținut că „efectul taxei AD [antidumping] asupra prețurilor NA pe piața internă este evidențiat de experiență". Totuși, măsura în care taxele au fost transferate fermierilor nu este uniformă și a depins de un număr de variabile, în special de nivelul efectiv al concurenței între diferitele surse ([124]). Cu titlu indicativ, informațiile furnizate de asociațiile de utilizatori cooperante nu au putut demonstra că taxa antidumping redusă (astfel cum s-a stabilit, de asemenea, în cadrul ultimei reexaminări intermediare ([125])) a avut un efect asupra prețului NA. Aceasta deoarece fermierii achiziționează de obicei de la distribuitori care pot transfera sau nu oricare dintre beneficii. Prin urmare, în cazul în care s-ar permite expirarea măsurilor, nu există nicio dovadă clară că utilizatorii ar beneficia de pe urma prețurilor mai scăzute pentru NA.

(366) Pe baza cercetărilor DG AGRI, veniturile fermelor depind de diverși factori și pot varia în mod substanțial de-a lungul timpului. Caracterul ciclic și incertitudinile sunt inerente activității fermierilor și marjelor acestora. De exemplu, fermele COP s-au confruntat cu cea mai mare variabilitate a veniturilor an după an în perioada 2007-2015; acest sector a suferit cel mai mult de pe urma crizei financiare din 2009, când aproape doi din trei fermieri COP (63 %) au înregistrat pierderi de venituri de peste 30 % ([126]). Aceeași sursă a afirmat că o cotă mare de fermieri cu pierderi importante de venituri nu înseamnă neapărat că nivelul veniturilor obținute a fost deosebit de scăzut. Datele privind economia agrară ([127]) indică o creștere a venitului net al fermelor COP din Franța între 2016 și 2018, deși cei doi fermieri francezi care au răspuns la chestionar au raportat pierderi în cursul ultimului exercițiu financiar ([128]). Aceleași date privind economia agrară indică o creștere a venitului net al fermelor COP și a venitului net al tuturor fermelor la nivelul Uniunii între 2016 și 2018 cu 67 % și, respectiv, 34 %, contrazicând astfel, cel puțin pentru 2018, datele furnizate de asociațiile de utilizatori.

(367) Această anchetă a arătat că nu există nicio legătură între prețul NA și marja netă a fermelor de cereale ([129]) (și anume o creștere a venitului fermierilor nu ar putea fi legată de o scădere a prețurilor NA sau invers).

(368) Măsurile antidumping privind importurile produsului care face obiectul examinării au fost în vigoare de mulți ani fără costuri disproporționate pentru fermieri, ceea ce ar fi pus în pericol veniturile acestora și, prin urmare, existența lor. Într-adevăr, după cum s-a explicat în considerentul 365, a existat o absență evidentă de transfer al beneficiului către fermieri, observată după atenuarea măsurilor antidumping ca urmare a ultimei reexaminări intermediare. În orice caz, nevoia de surse de aprovizionare multiple și de proximitate și, prin urmare, viabilitatea industriei îngrășămintelor din Uniune ar fi în interesul acestora.

(369) Pe această bază, Comisia a constatat că continuarea măsurilor nu ar avea un efect negativ semnificativ asupra utilizatorilor și că, prin urmare, nu existau motive întemeiate pentru a concluziona că, în ansamblu, extinderea măsurilor existente nu este în interesul Uniunii.

6.4. **Observațiile părților interesate**

(370) Asociațiile de utilizatori ([130]) au declarat că politica comercială a UE nu a fost coerentă: fermierii din Uniune trebuie să-și achiziționeze aportul lor principal, îngrășămintele, de pe o piață internă cu o primă de piață semnificativă, deși ei vând cereale pe o piață deschisă, în care prețurile au fost puse în paralel cu prețul la nivel mondial în ultimii 20 de ani.

(371) Comisia a luat notă de faptul că obiectivul măsurii antidumping este de a restabili concurența loială pe piața din Uniune. În orice caz, Comisia analizează efectul măsurilor asupra fermierilor în contextul criteriului privind interesul Uniunii. Astfel, nu există nicio contradicție în politicile aplicate de către Comisie. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

([123]) AGPB, IFA.
([124]) Sursă: Audieri cu asociațiile de utilizatori, t19.005799, 15.11.2019.
([125]) Sursă: Audieri cu asociațiile de utilizatori, t19.005682, 15.11.2019. S-a luat notă de faptul că estimările avansate se referă la 2018 și 2019, și anume la o perioadă din trecut. Asociațiile nu au furnizat nicio cifră concretă pentru acești doi ani.
([126]) Sursă: Veniturile fermelor și ale sectorului agricol, DG Agricultură și Dezvoltare Rurală, Unitatea Economie Agricolă, t20.003213.
([127]) Sursă: Economia agrară, pe sectoare, DG AGRIhttps://agridata.ec.europa.eu/; t20.004226.
([128]) Ultimul exercițiu financiar – 2018. Sursă: Răspunsurile la chestionar ale celor doi fermieri.
([129]) Pe baza comparației între prețul practicat de industria din Uniune pentru NA de pe piața Uniunii (sursă: Răspunsurile verificate la chestionar ale producătorilor incluși în eșantion) și nivelul veniturilor tuturor fermelor de cereale din UE, de asemenea, al fermelor COP specializate din UE și din Franța (sursă: DG AGRI).
([130]) AGPB, IFA.

(372) Un producător-exportator cooperant a declarat că costul ridicat al îngrășămintelor poate duce la erodarea veniturilor fermierilor.

(373) Comisia a luat notă de faptul că analiza costurilor fermelor descrisă în considerentele 357-364 a arătat că proporția aferentă costului NA nu a putut fi considerată ca prejudiciabilă pentru veniturile fermelor și competitivitatea acestora pe o piață mondială. În plus, după cum se afirmă în considerentul 367, această anchetă a arătat că nu există nicio legătură între prețul NA și marja netă a fermelor de cereale (și anume, o creștere a venitului fermierilor nu ar putea fi legată de o scădere a prețurilor NA sau invers). Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(374) Același producător-exportator cooperant a susținut că fermierii din Uniune se confruntă cu o concurență crescândă pe piețele mondiale. Producătorii de produse agricole din UE s-au confruntat cu o concurență crescândă din partea exporturilor străine. În paralel cu o creștere a importurilor, produsele agricole ale UE au pierdut cote de piață pe piețele de export.

(375) Potrivit estimărilor DG AGRI, se preconiza o creștere ([131]) a pieței cerealelor din UE, cu variații și mai mari între produse și cererea crescândă de furaje și de utilizări industriale. Producția totală de cereale a UE ar putea atinge 319 milioane de tone până în 2030. O concurență suplimentară din partea altor regiuni producătoare importante, cum ar fi Marea Neagră, se va traduce, probabil, printr-o creștere moderată a exporturilor UE. Se preconizează o creștere a comerțului mondial cu grâu deoarece cererea mondială se intensifică. Datorită marii productivități a solurilor și proximității geografice cu piețele de import importante, se preconizează ca UE să rămână cea de-a treia principală regiune exportatoare (reprezentând 14 % din cotele de piață în cadrul comerțului global cu grâu până în 2030).

(376) Asociațiile de utilizatori ([132]) au declarat că era o nevoie urgentă de a atenua sarcina fermierilor privind costurile. Un număr de factori au afectat rentabilitatea pentru fermieri. Costurile ridicate ale NA ar avea în mod necesar un impact asupra structurii costului pentru fermieri și au reprezentat unul dintre elementele-cheie care trebuie luate în considerare la determinarea modului în care ar putea fi consolidată rentabilitatea pentru fermieri. Cu cât costurile sunt mai mari pentru fermieri, cu atât aceștia vor fi mai puțin competitivi față de importuri și pe piețele de export. Asociația fermierilor irlandezi a susținut, în continuare, că situația venitului fermelor familiale din Irlanda ([133]) a fost agravată de costurile în creștere.

(377) Ancheta a demonstrat că NA reprezintă aproximativ 17 % din consumul total în Uniune al tuturor îngrășămintelor cu conținut de azot (nitrat de amoniu, nitrat de calciu și amoniu, uree, soluție de NA și uree, NPK/NP/NK, etc.) ([134]). Mai important, NA este utilizat în combinație cu celelalte îngrășăminte azotate (precum ureea). NA este considerat un produs de calitate superioară, datorită productivității sporite în comparație cu celelalte îngrășăminte azotate și este, prin urmare, mai scump.

(378) Mai mult, cantitatea de NA utilizată depinde de tipul de cultură, fie că este vorba de cereale (grâu, orz, ovăz, secară, triticale), rapiță, cartofi, sfeclă de zahăr, sau de iarbă pentru pășune. Multe ferme din Uniune se bazează pe mai multe culturi. Mai mult, costurile aferente NA pentru fermieri variază, de asemenea, de la o țară la alta. După cum a demonstrat analiza din considerentele 357-367, proporția aferentă costului NA nu poate fi considerată ca prejudiciabilă pentru veniturile fermelor și competitivitatea pe o piață mondială. Mai important, după cum s-a explicat în considerentul 365, a existat o absență evidentă de transfer al beneficiului către fermieri, observată după atenuarea măsurilor antidumping ca urmare a ultimei reexaminări intermediare. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(379) Asociațiile de utilizatori ([135]) au susținut, de asemenea, că prima de piață pentru NA, „o distorsiune care rezultă din protecția pieței cauzată de aplicarea combinată a unui nivel al taxelor vamale aplicabile națiunii celei mai favorizate de 6,5 % și a măsurilor antidumping asupra NA provenit din Rusia”, a fost transferată direct sub formă de costuri suplimentare pentru fermieri. Pe o durată de 5 ani (perioada propusă pentru prelungirea eventuală a măsurilor antidumping), aceasta ar reprezenta un cost total de 2,5-3,5 miliarde EUR pentru fermierii din Uniune (împărțit în mod egal între achizițiile de NA și de NCA).

([131]) Sursă: Perspectivele agricole din UE pentru piețe și venituri 2019-2030, DG AGRI, Comisia Europeană.
([132]) AGPB, IFA.
([133]) Venitul fermelor familiale (VFF) este venitul după deducerea costurilor forței de muncă angajate, ale dobânzii plătite și ale chiriei plătite și este randamentul acordat fermierului pentru utilizarea propriei sale forțe de muncă, a terenului său și a capitalului propriu.
([134]) Sursă: Audiere cu FE, t19.005516, 24.10.2019.
([135]) AGPB, IFA.

(380) În primul rând, calculele primelor de piață s-au dovedit a fi eronate, astfel cum s-a descris în considerentul 235. În al doilea rând, măsurile în vigoare nu împiedică societățile ruse să exporte NA către piața Uniunii la un preț echitabil. La fel, în al treilea rând, măsurile în vigoare nu împiedică societățile ruse (sau din alte țări terțe) să producă și să exporte NCA către piața Uniunii. În al patrulea rând, astfel cum s-a menționat în considerentul 365, nu a existat nicio dovadă concretă care să demonstreze că taxa antidumping pentru NA a fost transferată în procent de 100 % asupra prețului îngrășământului azotat și că fermierii au fost în măsură să beneficieze de pe urma acesteia. Pe această bază, Comisia a concluzionat că costul declarat al taxelor antidumping pentru fermieri a fost nefondat.

(381) Asociațiile de utilizatori ([136]) au declarat, de asemenea, că o scurtă perioadă de timp de câțiva ani nu era relevantă pentru orice evaluare economică în domeniul agriculturii, deoarece exista o volatilitate anuală importantă a principalilor factori determinanți ai veniturilor, și anume prețurile și costurile variabile.

(382) Ancheta a demonstrat că o perioadă mai scurtă sau mai lungă indica o cotă descendentă, similară a costului îngrășămintelor în cadrul costului specific pentru cereale și al costului total al exploatațiilor atât în fermele COP specializate franceze cât și în cele din UE. Prin urmare, în scopul evaluării cotei aferente NA în costurile exploatațiilor, lungimea perioadei nu a fost deosebit de relevantă.

(383) Asociațiile de utilizatori au susținut, în continuare, că o analiză pe termen lung demonstrează că exista o tendință descendentă a venitului fermelor familiale, indiferent de eventualele fluctuații.

(384) După cum s-a descris în considerentul 366, pe baza cercetărilor DG AGRI, veniturile fermelor depind de diverși factori și pot varia în mod substanțial de-a lungul timpului, de exemplu, fermele COP au fost confruntate cu cea mai mare variabilitate a veniturilor an după an în cursul perioadei 2007-2015; acest sector a suferit cel mai mult de pe urma crizei financiare din 2009, când aproape doi din trei fermieri COP (63 %) au înregistrat pierderi de venituri de peste 30 % ([137]). Aceeași sursă a constatat că o cotă mare de fermieri cu pierderi importante de venituri nu înseamnă neapărat că nivelul veniturilor obținute a fost deosebit de scăzut. Totuși, după cum s-a descris în considerentul 367, în ancheta de față, o scădere a venitului fermierilor nu a putut fi legată de o creștere a prețurilor NA. Prin urmare, argumentul părții a fost respins.

(385) În urma comunicării constatărilor, asociațiile de utilizatori ([138]) au susținut că, în primul rând, Comisia nu a ținut cont de elementele de probă prezentate de fermieri cu privire la efectul taxelor antidumping asupra rentabilității și a competitivității fermierilor, în special în raport cu alte sectoare ale economiei. În al doilea rând, acestea au reamintit că cei doi fermieri care au răspuns la chestionar au înregistrat pierderi, care au fost ignorate de Comisie, precum au fost ignorate și mărturiile fermierilor furnizate cu ocazia audierilor Comisiei. În al treilea rând, că nu era relevant dacă a existat o legătură clară între prețul NA și marja netă a exploatației, întrucât prețurile NA nu erau singurul factor care a afectat rentabilitatea fermierilor, ci prețurile excesive ale NA conduc la o scădere a rentabilității fermierilor. Prin urmare, având în vedere nivelul scăzut al rentabilității fermierilor, a fost necesar să se atenueze costurile acestora prin încetarea măsurilor antidumping privind NA din Rusia. În al patrulea rând, „prima de piață" era suficientă pentru a demonstra că taxele au fost transferate, în cele din urmă, fermierilor.

(386) Obiectivul măsurii antidumping este de a restabili concurența loială pe piața din Uniune. Acestea fiind spuse, efectul măsurilor asupra fermierilor și interesul acestora a fost luat în considerare în cadrul testului privind interesul Uniunii, ceea ce nu constituie o comparație a rentabilității și a competitivității fermierilor față de celelalte sectoare, ci evaluarea măsurii în care alte părți interesate din Uniune ar fi afectate în mod disproporționat de măsuri.

(387) În acest context, datele furnizate de cei doi fermieri care au răspuns la chestionar au fost utilizate pe scară largă în această analiză, astfel cum se descrie în considerentele 357-364 și, prin urmare, marjele lor de profit nu au fost ignorate de Comisie. Mărturiile fermierilor au fost, de asemenea, luate în considerare ca fiind contextul în care au fost evaluate toate elementele factuale aflate la dosar. În plus, analiza efectului măsurilor nu este limitată din punct de vedere geografic la zonele în care nitratul de amoniu este utilizat mai intensiv decât alte îngrășăminte pe bază de azot și, astfel cum s-a demonstrat în prezenta anchetă, costul NA în toate exploatațiile agricole ale Uniunii, în ansamblu, era mai mic de 3,7 % din costul lor total.

([136]) AGPB, IFA.
([137]) Sursă: Veniturile fermelor și ale sectorului agricol, DG Agricultură și Dezvoltare Rurală, Unitatea Economie Agricolă, t20.003213.
([138]) AGPB, IFA.

(388) Atunci când se analizează factorii de cost care afectează rentabilitatea fermierilor, astfel cum se precizează în considerentul 360, costurile cu îngrășămintele, parte din costurile exploatațiilor în fermele COP din UE au fost în scădere constantă de-a lungul timpului, ceea ce a demonstrat că celelalte elemente de cost, cum ar fi semințele sau salariile, chiria, dobânzile plătite, au fost mai împovărătoare pentru fermierii COP din UE (care au fost cei mai mari utilizatori de NA). Acest lucru sugerează că alte costuri decât cele ale îngrășămintelor pe bază de azot reprezintă sarcina costurilor reale pentru fermieri.

(389) În ceea ce privește „prima de piață" (diferența dintre prețul NA din Uniune și prețul NA din regiunea Mării Negre livrat către UE), care ar fi fost suficientă pentru a demonstra că taxele au fost transferate fermierilor, astfel cum se analizează în considerentul 244, creșterea comparativă a prețurilor NA în Uniune în PAR (numai) nu a fost permanentă și nici substanțială pe parcursul întregii perioade examinate. În orice caz, nu a fost furnizată nicio dovadă cu privire la modul în care această creștere comparativă ar putea demonstra că taxele au fost transferate fermierilor. Prin urmare, afirmația părților a fost respinsă.

(390) Aceleași asociații ale utilizatorilor au susținut că au demonstrat că eliminarea sau creșterea taxelor antidumping asupra NA a avut un efect asupra prețurilor ([139]). Acestea au afirmat că aceste elemente de probă au fost ignorate fără niciun motiv valabil.

(391) Dovezile prezentate indică relația dintre scăderea taxei antidumping (în urma ultimei reexaminări intermediare) și presupusa primă de preț calculată de către aceste părți. Calculul primei a fost abordat în considerentele 240-245 și a fost respins ca fiind inexact. Efectul asupra prețurilor NA nu a fost demonstrat în observațiile transmise, care au menționat doar că transmiterea prețurilor nu era perfectă.

(392) Aceleași asociații ale utilizatorilor au susținut că efectele cumulative ale măsurilor antidumping ar fi trebuit să fie luate în considerare de către Comisie pentru a evalua interesul Uniunii.

(393) În conformitate cu jurisprudența la care face referire asociația de utilizatori, atunci când analizează impactul cumulat al măsurilor, Comisia ar trebui să ia în considerare diferite modalități prin care continuarea sau expirarea măsurilor ar putea afecta utilizatorii în contextul economic prezent la momentul anchetei. Comisia a ajuns la concluzia că menținerea măsurilor nu ar fi împotriva interesului Uniunii. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(394) Un producător-exportator din Rusia a susținut că concluziile din considerentul 350 cu privire la faptul că un prejudiciu recurent al producției de NA ar avea un impact imediat asupra tuturor liniilor de producție din amonte (amoniac, acid azotic), din aval (UAN), și conexe (NCA, A5, uree) sunt eronate, întrucât ancheta se referă numai la NA și justifică exclusiv analiza pentru NA. Constatările Comisiei, care depășesc consecințele pentru piața NA, au fost o simplă speculație, nu au fost susținute de fapte și nu au făcut parte din analiză.

(395) Comisia a luat notă de faptul că părțile nu au contestat constatarea din considerentul 350, conform căreia un prejudiciu recurent al producției de NA ar avea un impact imediat asupra tuturor liniilor de producție din amonte (amoniac, acid azotic), din aval (UAN), și conexe (NCA, A5, uree). Întrucât aceasta face parte dintr-o analiză prospectivă, ea este, prin definiție, speculativă, dar se bazează pe faptul că aceste linii de producție sunt integrate, iar producția în sine are costuri fixe ridicate. Niciuna dintre aceste constatări nu a fost contestată de producătorul-exportator. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

(396) Același producător-exportator rus a susținut că, în urma unei scăderi a taxelor antidumping în 2018, niciun avantaj nu a fost transferat către fermieri din cauza faptului că taxa antidumping pentru importurile din Rusia era încă prohibitivă și o scădere în 2018 nu permitea producătorilor ruși să importe cantități suplimentare în Uniune. Prin urmare, aceasta nu putea exercita un efect pozitiv asupra concurenței de pe piața Uniunii.

(397) Cu toate acestea, afirmația părții nu a furnizat nicio dovadă suplimentară că ar fi vorba despre o prestație transferată fermierilor în cazul în care taxele antidumping ar fi fost eliminate. Astfel cum se menționează în considerentul 367, nu este mai puțin adevărat că, pe parcursul acestei anchete și al anchetelor anterioare, creșterea veniturilor fermierilor nu poate fi corelată cu o scădere a prețurilor NA. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

([139]) Observații transmise de AGPB, IFA. t19.005828.

(398) Același producător-exportator rus a susținut că, în cazul în care măsurile antidumping ar fi abrogate, fermierii din Uniune ar continua să cumpere de la producătorii din Uniune, din cauză că aceștia au nevoie de o ofertă stabilă, în special în sezonul de vârf, pe care producătorii ruși nu ar putea s-o ofere din cauza suprapunerii anotimpurilor și a angajamentelor pe piețele din țara lor de origine și din țările terțe.

(399) Contrar acestei afirmații, fermierii cumpără de obicei de la distribuitori, în cazul în care originea materialului poate fi locală sau importată. În consecință, având în vedere atractivitatea pieței Uniunii abordată în considerentele 296 și 297, precum și în considerentele 340-341, angajamentele existente ale producătorilor ruși se pot schimba în urma situației de pe piața Uniunii.

### 6.5. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(400) Având în vedere cele menționate, Comisia a concluzionat că nu au existat motive întemeiate în interesul Uniunii împotriva prelungirii măsurilor antidumping actuale privind importurile din Rusia. Dimpotrivă, nu a existat nicio schimbare semnificativă a situației fermierilor și a industriei din Uniune în comparație cu anchetele anterioare.

## 7. **MĂSURI ANTIDUMPING**

(401) La 25 septembrie 2020, toate părțile interesate au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora Comisia a intenționat să mențină în vigoare măsurile antidumping. Acestora li s-a acordat, de asemenea, un termen pentru a-și prezenta observațiile în urma acestei comunicări. Declarațiile și observațiile au fost luate în considerare în mod corespunzător.

(402) Asociația producătorilor din Uniune, producătorii-exportatori ruși, asociația producătorilor ruși, o asociație de utilizatori și guvernul rus au prezentat observații cu privire la comunicare.

(403) La cerere, au avut loc audieri cu FE, RFPA, precum și cu producătorii-exportatori incluși în eșantion. Intervenția consilierului-auditor a fost solicitată de RFPA, precum și de către toți producătorii-exportatori incluși în eșantion, iar audierile cu consilierul-auditor au avut loc la 9 octombrie și, respectiv, la 15 octombrie 2020.

(404) La 30 septembrie, la 1 octombrie, la 21 octombrie și la 28 octombrie 2020, Comisia a furnizat informații suplimentare generale și/sau specifice societății, luând în considerare anumite afirmații primite în urma comunicării constatărilor finale. Părților interesate li s-a acordat, de asemenea, o perioadă de timp pentru a formula observații în urma acestor comunicări suplimentare. RFPA, precum și toți producătorii-exportatori incluși în eșantion au prezentat observații cu privire la aceste comunicări suplimentare.

(405) În urma comunicării constatărilor, părțile interesate au susținut că comunicările necorespunzătoare ale constatărilor le-au împiedicat să își exercite în mod semnificativ dreptul la apărare, întrucât nu au fost în măsură să își exprime în mod util punctul de vedere cu privire la corectitudinea și relevanța faptelor și a circumstanțelor invocate.

(406) Se observă că toate faptele și circumstanțele esențiale care stau la baza constatărilor făcute de Comisie în prezentul regulament au fost comunicate părților interesate, fie ca parte a informațiilor generale, fie în comunicările specifice adresate societăților. În plus, toate solicitările de informații suplimentare din partea părților interesate au fost abordate în mod adecvat, fie prin furnizarea de clarificări suplimentare, accesul suplimentar la documente, accesul la versiuni neconfidențiale revizuite ale documentelor, fie prin explicații detaliate care justifică refuzul cererilor de divulgare (a se vedea, de asemenea, considerentele 87 și 88, 115-117 și 284) pentru argumente specifice și obiecții ale Comisiei). Prin urmare, aceste afirmații au fost respinse.

(407) Din considerațiile de mai sus reiese că, în temeiul articolului 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, măsurile antidumping aplicabile importurilor de nitrat de amoniu originar din Rusia, aplicabile în temeiul Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/1722 ar trebui să fie menținute.

(408) În urma comunicării constatărilor, o asociație a utilizatorilor ([140]) a propus ca, în cazul în care Comisia Europeană ar decide să extindă măsurile, acestea ar trebui să fie prelungite doar cu un an. Această propunere s-a bazat pe prețurile scăzute ale gazelor naturale, predominante în Uniune la momentul respectiv, și pe profitabilitatea scăzută a fermierilor.

([140]) COPA (Comitetul Organizațiilor Profesionale din Agricultura Uniunii Europene), COGECA (Confederația generală a cooperativelor agricole din Uniunea Europeană).

(409) Comisia a observat că o astfel de durată scurtă a măsurilor ar trebui să fie excepțională, întrucât măsurile acoperă, de obicei, o perioadă de 5 ani. În cazul de față, nu pare să existe vreo situație specială care să justifice o perioadă mai scurtă. În ceea ce privește prețurile gazelor naturale, în afară de volatilitatea lor istorică, astfel cum se menționează în considerentul 336, previziunile Băncii Mondiale prevăd că prețul gazelor naturale în Uniune va atinge nivelul din 2016 (începutul perioadei examinate) în 2023. În ceea ce privește veniturile fermierilor, astfel cum se menționează la considerentul 366, acestea sunt influențate de diverși factori. Ancheta nu a identificat nicio legătură clară între prețurile nitratului de amoniu și veniturile fermierilor, astfel cum se explică în considerentul 367. Prin urmare, această afirmație a fost respinsă.

(410) Nivelurile individuale ale taxelor antidumping pentru societăți specificate în acest regulament sunt aplicabile doar importurilor produsului care face obiectul reexaminării, fabricat de aceste societăți și astfel, de către entitățile juridice specifice menționate. Importurile produsului care face obiectul reexaminării, fabricat de orice altă societate care nu este menționată în mod specific în partea dispozitivă a prezentului regulament, cu numele și adresa acesteia, inclusiv de entitățile afiliate societăților menționate în mod specific, nu pot beneficia de aceste niveluri și vor face obiectul nivelului de taxă aplicabil „tuturor celorlalte societăți". Orice cerere de aplicare a acestor rate individuale ale taxei antidumping (de exemplu, în urma unei schimbări de denumire a entității sau în urma creării de noi entități de producție sau de vânzare) trebuie adresată de îndată Comisiei ([141]) și trebuie să conțină toate informațiile utile privind, în special, orice modificare a activităților societății legate de producție, de vânzări interne și de vânzări la export care rezultă, de exemplu, în urma acestei schimbări de denumire a entității sau în urma creării acestor noi entități de producție sau de vânzare. După caz, regulamentul va fi apoi modificat în mod corespunzător prin actualizarea listei de societăți care beneficiază de niveluri individuale ale taxei.

(411) În conformitate cu articolul 109 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ([142]), în cazul în care un cuantum trebuie rambursat în urma unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene, rata dobânzii este rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare, astfel cum este publicată în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, în prima zi calendaristică a fiecărei luni.

(412) La 13 octombrie 2020, a intrat în vigoare Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1317 al Comisiei ([143]) („noul regulament de clasificare"). Noul regulament de clasificare a clarificat faptul că anumite produse, bazate în principal pe nitratul de amoniu, se încadrează la codul NC 3602 00 00. Prin urmare, Comisia a actualizat codurile din prezentul regulament, cu efect de la 13 octombrie 2020, pentru a se adapta la clasificarea corectă clarificată prin regulamentul menționat anterior. Comisia reamintește că, în orice caz, lista codurilor este doar cu titlu informativ. Domeniul de aplicare al măsurilor este definit prin definiția produsului în cauză. Clasificarea sa vamală se poate modifica.

(413) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul comitetului instituit în temeiul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1036,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

*Articolul 1*

(1) Se instituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu care depășește 80 % din greutate, care se încadrează în prezent la codurile NC 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 și ex 3105 90 20, ex 3602 00 00 (codurile TARIC 3102 29 00 10, 3102 60 00 10, 3102 90 00 10, 3105 10 00 10, 3105 10 00 20, 3105 10 00 30, 3105 10 00 40, 3105 10 00 50, 3105 20 10 30, 3105 20 10 40, 3105 20 10 50, 3105 20 10 60, 3105 51 00 10, 3105 51 00 20, 3105 51 00 30, 3105 51 00 40, 3105 59 00 10, 3105 59 00 20, 3105 59 00 30, 3105 59 00 40, 3105 90 20 30, 3105 90 20 40, 3105 90 20 50, 3105 90 20 60, 3602 00 00 10) și sunt originare din Rusia.

([141]) Comisia Europeană, Direcția Generală Comerț, Direcția H, C-1049 Bruxelles, Belgia.

([142]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012, (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

([143]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1317 din 9 septembrie 2020 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată (JO L 309, 23.9.2020, p. 1).

(2) Nivelul taxei antidumping definitive este reprezentat de o sumă fixă, după cum se specifică la articolele 2 și 3.

*Articolul 2*

Pentru următoarele mărfuri produse de toate societățile [codurile adiționale TARIC A522 ([144]), A959 ([145]) și A999 ([146])]:

| Denumirea produsului | Cod NC | Cod TARIC | Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă) |
|---|---|---|---|
| Nitrat de amoniu, altul decât cel în soluție apoasă | 3102 30 90 | – | 32,71 |
| Nitrat de amoniu, altul decât cel în soluție apoasă | 36 02 00 00 | 10 | 32,71 |
| Amestecuri de nitrat de amoniu cu carbonat de calciu sau alte substanțe anorganice fără putere de fertilizare, cu un conținut de azot peste 28 % din greutate | 3102 40 90 | – | 32,71 |

*Articolul 3*

(1) Pentru următoarele mărfuri produse de toate societățile în afară de „sucursala KCKK a societății pe acțiuni United Chemical Company Uralchem din Kirovo-Chepetsk” [cod adițional TARIC A522 ([147]) și A999 ([148])]:

| Denumirea produsului | Cod NC | Cod TARIC | Valoarea fixă a taxei (EUR pe tonă) |
|---|---|---|---|
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate | 3102 29 00 | 10 | 32,71 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate | 3102 60 00 | 10 | 32,71 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate | 3102 90 00 | 10 | 32,71 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate, care nu conțin nici fosfor, nici potasiu | 3105 10 00 | 10 | 32,71 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ și/sau un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ sub 3 % din greutate | 3105 10 00 | 20 | 31,73 |

([144]) Pentru mărfuri produse de Open Joint Stock Company (OJSC) Azot, Novomoskovsk, Russia sau de Open Joint Stock Company (OJSC) Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Rusia.
([145]) Pentru mărfuri produse de „sucursala KCKK a Joint Stock Company United Chemical Company Uralchem la Kirovo-Chepetsk”.
([146]) Pentru toate celelalte societăți.
([147]) Pentru mărfuri produse de Open Joint Stock Company (OJSC) Azot, Novomoskovsk, Russia sau de Open Joint Stock Company (OJSC) Nevinnomyssky Azot, Nevinnomyssk, Rusia.
([148]) Pentru toate celelalte societăți.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ și/sau un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate | 3105 10 00 | 30 | 30,75 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ și/sau un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate | 3105 10 00 | 40 | 29,76 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ și/sau un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate | 3105 10 00 | 50 | 28,78 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ și un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ sub 3 % din greutate | 3105 20 10 | 30 | 31,73 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ și un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate | 3105 20 10 | 40 | 30,75 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ și un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate | 3105 20 10 | 50 | 29,76 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ și un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate | 3105 20 10 | 60 | 28,78 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ sub 3 % din greutate | 3105 51 00 | 10 | 31,73 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate | 3105 51 00 | 20 | 30,75 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate | 3105 51 00 | 30 | 29,76 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 10,40 % din greutate | 3105 51 00 | 40 | 29,31 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ sub 3 % din greutate | 3105 59 00 | 10 | 31,73 |

| | | | |
|---|---|---|---|
| Îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ de minimum 3 % din greutate, dar de maximum 6 % din greutate | 3105 59 00 | 20 | 30,75 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate | 3105 59 00 | 30 | 29,76 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de fosfor evaluat ca $P_2O_5$ de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 10,40 % din greutate | 3105 59 00 | 40 | 29,31 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ sub 3 % din greutate | 3105 90 20 | 30 | 31,73 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 3 % din greutate, dar sub 6 % din greutate | 3105 90 20 | 40 | 30,75 |
| Îngrășăminte solide cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 6 % din greutate, dar sub 9 % din greutate | 3105 90 20 | 50 | 29,76 |
| Îngrășăminte solide, cu un conținut de nitrat de amoniu peste 80 % din greutate și cu un conținut de potasiu evaluat ca $K_2O$ de minimum 9 % din greutate, dar de maximum 12 % din greutate | 3105 90 20 | 60 | 28,78 |

(2) Neaplicarea unei taxe antidumping pentru mărfurile menționate la alineatul (1) produse de sucursala KCKK a societății pe acțiuni United Chemical Company Uralchem de la Kirovo-Chepetsk este condiționată de prezentarea de către societatea pe acțiuni United Chemical Company Uralchem către autoritățile vamale ale statelor membre a unei facturi comerciale valabile, în care trebuie să figureze o declarație datată și semnată de un reprezentant oficial al entității care a emis o astfel de factură, identificat prin numele și funcția sa, declarație redactată după cum urmează: „Subsemnatul (Subsemnata) […] certific faptul că (volumul de) nitrat de amoniu vândut la export în Uniunea Europeană și care face obiectul acestei facturi a fost produs de către (sucursala KCKK a societății pe acțiuni United Chemical Company Uralchem de la Kirovo-Chepetsk și adresa) (cod adițional TARIC A959) în Rusia. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte.” În cazul în care nu se prezintă o astfel de factură, nivelul taxei aplicabile „tuturor celorlalte societăți” menționată la alineatul (1) se aplică tuturor tipurilor de produse din nitrat de amoniu produse de sucursala KCKK a societății pe acțiuni United Chemical Company Uralchem de la Kirovo-Chepetsk.

*Articolul 4*

(1) În caz de deteriorare a mărfurilor înainte de punerea în liberă circulație și, prin urmare, în cazul în care prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat proporțional pentru determinarea valorii în vamă în conformitate cu articolul 131 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei ([149]), valoarea taxei antidumping prevăzută la articolele 2 și 3 se reduce cu un procentaj proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit.

(2) Sub rezerva unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

([149]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 343, 29.12.2015, p. 558).

*Articolul 5*

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 15 decembrie 2020.

*Pentru Comisie*
*Președintele*
Ursula VON DER LEYEN